

Butlletí del Consell General

Núm. 54/2014 VOLUM 1

Casa de la Vall, 11 de juliol del 2014

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993.**

pàg. 2

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993.**

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 11 de juliol del 2014

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Informe de la ponència de la Comissió Legislativa d'Interior

La M. I. Sra. Mariona González Reolit, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa de d'Interior el dia 9 d'abril del 2014, a la vista del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993

Exposició de motius

En la sessió dels dies 2 i 3 de setembre de 1993, el Consell General va aprovar la Llei qualificada de la Justícia, per donar compliment al mandat del títol VII de la Constitució, intítulat *De la Justícia*. En efecte, l'article 85, apartat 2, remet a la regulació mitjançant llei qualificada de l'estructura, la composició, el funcionament i l'estatus jurídic dels membres de l'organització judicial; i d'altra banda, els articles 89, apartat 4; 90, apartat 2, i 91, apartat 2 disposen que la Llei qualificada sobre la justícia ha de regular les funcions i les competències del Consell Superior de la Justícia, determinar la durada del mandat i les condicions d'elegibilitat dels presidents dels tribunals andorrans, i regular el procediment sancionador dels jutges que incorrin en

responsabilitat penal o disciplinària, així com els supòsits de responsabilitat civil.

La Llei qualificada de la Justícia va desenvolupar tots aquests continguts i, alhora, va regular altres qüestions cabdals i íntimament vinculades a la Justícia, mitjançant cent dos articles estructurats en nou títols. Els set primers fan referència a l'exercici de la potestat jurisdiccional, al Consell Superior de la Justícia, a l'extensió i els límits de la jurisdicció i a l'organització i el funcionament dels tribunals, als conflictes de competència, a l'estatus dels batlles i els magistrats, al Ministeri Fiscal i als cooperadors de l'Administració de Justícia. Els dos darrers títols es van reservar a les disposicions addicionals, transitòries i finals.

Aquesta Llei, en vigor des de fa vint anys, i que només ha estat modificada puntualment dues vegades, en ocasió de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, ha proporcionat fins avui un marc jurídic i normatiu complet i adequat, i ha assolit amb escreix les finalitats cercades i expressades en la seva exposició de motius, a saber, la garantia d'uns òrgans judicials independents i imparcials en l'aplicació de les lleis, i en el control de la potestat reglamentària i l'activitat administrativa i, de retruc, la protecció efectiva dels ciutadans en l'exercici dels seus drets i la defensa dels seus interessos legítims. Ara bé, el temps transcorregut d'ençà que va entrar en vigor la Llei qualificada de la Justícia aconsella una modificació profunda de diverses disposicions normatives per adequar-les a la realitat actual, com també l'addició de disposicions noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

A aquest efecte, s'ha promogut una tercera modificació de la Llei qualificada de la Justícia, amb un abast molt més ampli i general que les modificacions anteriors, mitjançant una Llei que es desglossa en seixanta-sis articles, nou disposicions transitòries, una disposició derogatòria i nou disposicions finals, tres de les quals comporten la modificació de diversos articles de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996; de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996.

Concretament, el títol V de la Llei qualificada de la Justícia ja dedica vint-i-tres articles a l'estatus dels batlles i els magistrats i en regula en sis capítols el jurament, la presa de funcions i la promoció, la inamobilitat, les incompatibilitats i les prohibicions, la recusació i l'abstenció, les responsabilitats civils i penals i el règim disciplinari; el títol VI conté sis altres articles relatius al Ministeri Fiscal, els quals

han estat objecte de desenvolupament amb la Llei del Ministeri Fiscal; i el títol II, dedicat al Consell Superior de la Justícia, es refereix al nomenament dels batlles, els magistrats i els presidents dels tribunals, i del fiscal general i dels fiscals adjunts. Tot i això, ja fa anys que s'ha constatat que la regulació esmentada és, en part, bé insuficient, bé poc adaptada als temps actuals i als canvis experimentats per l'Administració de Justícia i el Ministeri Fiscal, dels quals formen part els batlles i els magistrats d'una banda, i els fiscals d'altra banda.

És per aquest motiu que, partint de la regulació actual de l'estatus dels batlles i els magistrats, i també dels fiscals adjunts, i de les competències del Consell Superior de la Justícia en aquesta matèria, i sense modificar l'estructura de la Llei qualificada de la Justícia, com tampoc la de la Llei del Ministeri Fiscal, s'incorpora un nou marc normatiu que permet configurar, a banda d'un estatus més complet i detallat, i d'un ventall de noves atribucions de l'òrgan de govern i administració de l'organització judicial, una carrera judicial efectiva i progressiva, fonamentada en els mèrits i l'aptitud tècnica per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals. En aquest sentit, es creen diversos graus en cadascuna de les categories de batlle i magistrat, i d'altra banda, l'assoliment del grau superior queda supeditat no només a una determinada antiguitat en el càrrec, sinó també a l'avaluació favorable en relació amb l'exercici de les funcions encomanades i amb les activitats formatives. Aquesta avaluació recau en el Consell Superior de la Justícia, el qual també designa els presidents de tots els òrgans judicials i de les seves sales, de conformitat amb uns requisits previs per garantir l'experiència i la capacitació en l'exercici d'aquestes funcions. Ensenms, la durada dels mandats dels presidents, però també del fiscal general, es limita en el temps per permetre'n la renovació.

D'altra banda, es regula de manera detallada l'accés a la carrera judicial, sigui en la categoria de batlle, sigui en la de magistrat, i, per remissió normativa, també es regula l'accés a la carrera fiscal, d'acord amb el compliment previ d'unes condicions i a través de processos de selecció regits pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans, que han de respondre als principis d'objectivitat, publicitat i transparència. Igualment, s'especifica com es desenvolupen el concurs oposició i el concurs al qual s'han de sotmetre els candidats que volen accedir als càrrecs respectius de batlle i de fiscal adjunt d'una banda, i de magistrat de l'altra, i es defineix cada tipus de concurs; s'enuncien els mèrits que s'han d'incloure en les bases de la convocatòria i la necessitat que siguin ponderats en el barem que ha de constar en aquestes bases; es detallen la composició i les funcions del tribunal o de

la comissió de selecció; i en el cas de l'accés a la categoria de batlle, un cop finalitzat el procés de selecció, es disposa com s'articulen les pràctiques inicials que, en principi, es fixen en un termini mínim d'un any, per garantir una formació i una experiència suficient amb vista a l'assumpció per primera vegada de funcions jurisdiccionals.

D'altra banda, pel que fa a l'accés a la magistratura, en compliment de la disposició transitòria segona, apartat 1, de la Constitució, es palesa que a igualtat de mèrits entre els candidats, són preferits els de nacionalitat andorrana, i alhora es limita el nombre de magistrats de nacionalitat espanyola o francesa, com a màxim, a la meitat del total dels membres del tribunal en què s'integrin, malgrat que aquesta proporció pot ser ampliada per circumstàncies excepcionals, i que s'ha incorporat una disposició transitòria per a una adaptació progressiva a aquesta limitació. Pel que fa a l'accés a la categoria de magistrat, la Llei estableix un sistema de torns, i fixa que tres de cada quatre torns s'han de cobrir mitjançant un concurs de promoció entre batlles i fiscals, i un de cada quatre mitjançant un concurs obert de juristes, encara que s'introdueixen mecanismes perquè prevalguin la competència tècnica i els mèrits propis dels candidats en l'accés a la magistratura. S'ha optat per atorgar preferència als candidats que ja es troben exercint funcions jurisdiccionals i que ja han superat en el seu moment un concurs oposició, pel fet que disposen d'una capacitació i una experiència prèvies que mereixen una consideració especial.

Aquest sistema de torns, igual que la creació dels diversos graus de batlle i magistrat, es troben estretament vinculats a una de les idees cabdals que informa la nova regulació de la carrera judicial: es tracta de fomentar i facilitar el que batlles i magistrats es mantinguin en la carrera judicial, la qual cosa comporta que s'hagin incorporat mecanismes que permeten la progressió i la promoció. En aquest mateix sentit, la Llei disposa que els batlles i els fiscals adjunts que han accedit al càrrec en virtut d'un mateix concurs oposició poden optar per ocupar una plaça vacant a la Fiscalia o a la Batllia, respectivament, en el cas que no hagi estat sol·licitada i adscrita als que ja pertanyen a cadascun d'aquests òrgans, i que ho poden fer abans de convocar el concurs oposició esmentat. I igualment s'esdevé, amb caràcter previ a la convocatòria del concurs corresponent, per als magistrats que desitgen ocupar una plaça vacant en un tribunal distint de l'òrgan en què es troben afectats.

La millora en la regulació de l'estatus dels membres de les carreres judicial i fiscal enllaça igualment amb el principi de seguretat jurídica i amb la regulació d'aspectes que no s'havien establert fins ara, com els

conceptes mínims que han de conformar el règim retributiu, sense perjudici que la regulació detallada es remeti a una llei posterior. També s'ha desenvolupat el règim de jubilació, i s'ha determinat que els és aplicable el règim general de la funció pública, a excepció de l'edat de jubilació voluntària i d'ofici, que es manté invariada, malgrat que s'ha flexibilitzat puntualment la jubilació d'ofici esmentada després dels setanta anys. I alhora, s'han detallat les diverses situacions en què es poden trobar els batlles, els magistrats i els fiscals adjunts, a banda del servei actiu i la jubilació, de forma que no només es precisen el contingut i les conseqüències de la situació de suspensió ja regulada en la Llei qualificada de la Justícia, sinó que també s'hi incorporen i es regulen les situacions d'excedència forçosa per al nomenament per a un altre càrrec en principi vinculat de forma directa o mediata a la funció jurisdiccional o fiscal, i també les situacions d'excedència voluntària, en supòsits relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral o amb l'ampliació de la formació acadèmica o professional. Finalment, aquest avenç en la regulació estatutària es materialitza en l'addició d'una relació de drets diversos que emparen els batlles i els magistrats en l'exercici de les seves funcions i que permeten la defensa dels seus interessos o el respecte d'unes condicions de treball adequades i suficients.

Amb aquesta mateixa finalitat de consolidar la seguretat jurídica, i també per garantir la inamobilitat dels batlles i els magistrats, com a corollari de la seva independència, es limiten els motius de renovació del mandat d'aquests darrers, i també dels fiscals adjunts, als supòsits greus de responsabilitat penal o disciplinària, tal com es preveia fins ara només per al seu cessament eventual, i es fa constar que aquesta decisió, igual que per a les resolucions disciplinàries, s'ha de prendre de forma motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada, i és susceptible de recurs jurisdiccional. Si bé la Llei qualificada de la Justícia incideix tot sovint i desenvolupa en diversos dels seus articles el contingut de l'article 85, apartat 1, de la Constitució, que consagra la independència i la inamobilitat dels batlles i els magistrats, així com la seva única submissió a la Constitució i a les lleis, aquests principis es reforcen i es traslladen d'una forma més explícita i detallada, articulant en primer lloc els mecanismes oportuns en el cas que la independència esmentada sigui pertorbada, i precisant després el contingut del principi de jerarquia normativa.

Això no obstant, l'ampliació o la consolidació dels drets dels membres de les carreres judicial i fiscal s'acompanya d'una exigència reforçada pel que fa a les seves obligacions. En aquest sentit, s'estableix el deure de presentar cada dos anys un informe sobre

l'activitat desenvolupada, que, a més, és necessari per a la promoció de grau o de categoria, i també es regula l'obligació de seguir uns mínims d'activitats de formació continuada. D'altra banda, més enllà de l'enumeració d'activitats exceptuades del règim d'incompatibilitats sever però necessari, a l'efecte de garantir la independència i la imparcialitat dels batlles i els magistrats, s'incorporen mecanismes concrets que permeten la verificació del seu compliment, especialment pel que fa als magistrats que no són de nacionalitat andorrana, i s'amplien aquestes incompatibilitats més enllà del cessament en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, en el cas que s'exerceixi l'advocacia. En darrera instància, s'intensifica el règim disciplinari tant dels batlles i els magistrats com dels fiscals adjunts, mitjançant la incorporació de faltes lleus que no existien amb aquesta consideració, amb nous supòsits de faltes greus i molt greus, i també amb un reforçament de les sancions. Aquestes previsions tenen la finalitat, entre altres, d'incidir en els deures que són exigibles als membres de les carreres judicial i fiscal, i d'articular mitjans per sancionar-ne l'incompliment, tenint en compte la responsabilitat que tenen atribuïda.

Paral·lelament, amb la voluntat d'evitar que les vacances temporals o les absències prolongades de membres de la carrera judicial puguin comprometre el bon funcionament dels òrgans judicials, la Llei inclou la possibilitat de nomenar batlles o magistrats suplents o de reforç, i també la creació de les noves figures de batlle o magistrat substituït, sense vocació peremptòria i sempre que compleixin unes condicions mínimes imprescindibles per exercir funcions jurisdiccionals, encara que sigui de forma limitada en el temps. Amb el mateix esperit s'introdueix la figura del magistrat emèrit, que es correspon a l'antic magistrat ja jubilat que encara no ha complert setanta-cinc anys.

Pel que fa al Consell Superior de la Justícia, es reformen diversos articles del títol II de la Llei qualificada de la Justícia i se n'afegeixen de nous. Es revisa, en primer lloc, el règim jurídic de les seves decisions, ja que pot adoptar no només acords, sinó també reglaments quan desenvolupi matèries objecte de la Llei referida, i alhora es regulen els règims de publicitat i d'impugnació d'aquestes decisions. També se li confereixen de forma explícita noves atribucions, que són una conseqüència lògica de les competències que té reconegudes en matèria disciplinària en relació amb els membres de les carreres judicial i fiscal, i responen a l'objectiu de promoure les condicions per tal que l'Administració de Justícia disposi dels mitjans adequats per al seu bon funcionament. Així doncs, la Llei atorga al Consell Superior de la Justícia la competència per

nomenar inspectors per supervisar el funcionament esmentat i al mateix temps regula de forma detallada el procediment d'inspecció; l'habilita per organitzar activitats formatives o subscriure acords amb altres institucions a aquest efecte; li confereix atribucions en matèria d'estadística judicial i publicació oficial de resolucions judicials; i incideix en l'obligació d'obtenir el seu informe en les lleis que concerneixin el mateix Consell o l'Administració de Justícia. Finalment, és especialment significativa la modificació de l'article 36, que resol la qüestió de l'autonomia pressupostària i financera del Consell Superior de la Justícia, com a òrgan reconegut constitucionalment i alhora garant de la independència i el bon funcionament de la Justícia, i que havia estat objecte d'un conflicte positiu de competències, resolt pel Tribunal Constitucional en una sentència del 19 de desembre de 1994. El Consell Superior de la Justícia esdevé competent per elaborar el seu projecte de pressupost, que ha d'aprovar el Consell General, i disposar de tresoreria pròpia, derivada dels pagaments corresponents a les seves dotacions pressupostàries, que li han de ser lliurades en ferm i per quartes parts de forma trimestral, la qual cosa ha requerit la modificació d'algunes disposicions de la Llei general de les finances públiques. Igualment, pel que fa al pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal, per bé que roman integrat dins el pressupost del ministeri encarregat de la justícia, s'hi introdueixen determinades especialitats amb l'objectiu de conferir competències plenes o afegides al Consell Superior de la Justícia o al seu president en relació amb la seva gestió i execució.

En segon lloc, la Llei modifica diverses disposicions de la Llei qualificada de la Justícia per reformar les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, amb la doble finalitat que hi hagi un repartiment més equitatiu dels processos dels quals els correspon conèixer i de dotar aquests tribunals de més coherència i uniformitat competencials. En aquest sentit, sense perjudici que els batlles instructors segueixin jutjant pel procediment de l'ordenança penal, el Tribunal de Corts, a més de la seva competència per jutjar en primera instància en els processos seguits per delictes majors de forma col·legiada, esdevé competent per jutjar en primera instància en els processos que se segueixen per delictes menors i contravencions penals en composició col·legiada i unipersonal, respectivament; i consegüentment, la Sala Penal del Tribunal Superior assumeix la competència per resoldre aquests processos en apel·lació, com també els processos penals jutjats en primera instància pel Tribunal de Menors, a més de les resolucions dictades pel batlle instructor en període d'execució

de les ordenances penals i determinades altres resolucions pronunciades pel batlle de Menors; la qual cosa ha requerit la modificació de diversos articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors. Al mateix temps, la supressió de la Secció Penal de la Batllia permet la creació de dues seccions d'Instrucció, a una de les quals es confereix la competència per instruir els processos que dimanen de determinades infraccions penals, com ara les comeses en forma de criminalitat organitzada. Aquesta especialització per raó de la matèria, així com la facultat de nomenar batlles de suport en la instrucció d'un procés determinat, ha de permetre millorar i agilitzar la tasca instructora. Alhora, s'adapta la composició dels tribunals a la realitat actual o futura, es precisen les modalitats d'adscripció dels seus membres, i es preveuen els mecanismes oportuns per substituir els presidents, en cas d'absència o impossibilitat, i també per reforçar les seves atribucions governatives. Concretament pel que fa al Tribunal de Corts, per assolir la coherència i uniformitat esmentades, s'ha suprimit la distinció entre magistrats i magistrats adjunts, i també el càrrec de vicepresident.

Finalment, la tercera de les finalitats principals de la modificació de la Llei qualificada de la Justícia és la necessitat d'adaptar-ne o ampliar-ne el contingut d'acord amb les necessitats actuals i l'experiència pràctica en aspectes d'abast més concret o puntual. Així, d'acord amb l'article 86, apartat 3, de la Constitució, relatiu al judici penal, s'han desenvolupat no només els principis del procés penal, sinó també els de la resta de procediments judicials, sense perjudici del que disposin les lleis processals corresponents. També s'han introduït modificacions que pretenen reforçar la garantia dels drets de l'acusat en el procés penal, o aclarir dubtes de caràcter processal que han conduït, per manca de previsió legal, a decisions judicials bé contradictòries, bé que dificulten una resolució convenient i global de la controvèrsia plantejada, pel que fa, en ambdós casos, a la jurisdicció administrativa. Paral·lelament, s'efectua una nova regulació relativa al temps de les actuacions judicials i al còmput dels terminis que, si bé s'inspira en la regulació actual, pretén tanmateix simplificar-ne la redacció i introduir canvis en el còmput dels terminis per interposar recursos en els processos penals o en el còmput del termini màxim per a la presentació d'escrits i comunicacions telemàtiques, amb l'objectiu de facilitar la tasca dels cooperadors de l'Administració de Justícia i, per extensió, d'aquesta darrera. En aquest sentit, també es confereix empara normativa a un futur enviament i recepció d'escrits i documents per via telemàtica, a través del servei informàtic de comunicació processal que s'ha d'implantar en el termini de dos anys.

I per acabar, d'acord amb l'article 88 de la Constitució, segons el qual les sentències, un cop fermes, tenen el valor de cosa jutjada i no poden ser modificades o anul·lades excepte en els casos establerts per la llei, la Llei regula la possibilitat que aquestes sentències fermes, dictades pels tribunals ordinaris, puguin ser revisades en el cas que es constati per part del Tribunal Europeu de Drets Humans una vulneració d'un dret reconegut a la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, amb l'objectiu d'articular un mecanisme de reparació dels efectes d'aquesta vulneració distint de la indemnització.

Esmena 1 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa modificar l'exposició de motius, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Exposició de motius

En la sessió dels dies 2 i 3 de setembre de 1993, el Consell General va aprovar la Llei qualificada de la Justícia, per donar compliment al mandat del títol VII de la Constitució, intitulat De la Justícia. En efecte, l'article 85, apartat 2, remet a la regulació mitjançant llei qualificada de l'estructura, la composició, el funcionament i l'estatus jurídic dels membres de l'organització judicial; i d'altra banda, els articles 89, apartat 4; 90, apartat 2, i 91, apartat 2 disposen que la Llei qualificada sobre la justícia ha de regular les funcions i les competències del Consell Superior de la Justícia, determinar la durada del mandat i les condicions d'elegibilitat dels presidents dels tribunals andorrans, i regular el procediment sancionador dels jutges que incorrin en responsabilitat penal o disciplinària, així com els supòsits de responsabilitat civil.

La Llei qualificada de la Justícia va desenvolupar tots aquests continguts i, alhora, va regular altres qüestions cabdals i íntimament vinculades a la Justícia, mitjançant cent dos articles estructurats en nou títols. Els set primers fan referència a l'exercici de la potestat jurisdiccional, al Consell Superior de la Justícia, a l'extensió i els límits de la jurisdicció i a l'organització i el funcionament dels tribunals, als conflictes de competència, a l'estatus dels batlles i els magistrats, al Ministeri Fiscal i als cooperadors de l'Administració de Justícia. Els dos darrers títols es van reservar a les disposicions addicionals, transitòries i finals.

Aquesta Llei, en vigor des de fa vint anys, i que només ha estat modificada puntualment dues vegades, en ocasió de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i de

la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, ha proporcionat fins avui un marc jurídic i normatiu complet i adequat, i ha assolit amb escreix les finalitats cercades i expressades en la seva exposició de motius, a saber, la garantia d'uns òrgans judicials independents i imparcials en l'aplicació de les lleis, i en el control de la potestat reglamentària i l'activitat administrativa i, de retruc, la protecció efectiva dels ciutadans en l'exercici dels seus drets i la defensa dels seus interessos legítims. Ara bé, el temps transcorregut d'ençà que va entrar en vigor la Llei qualificada de la Justícia aconsella una modificació profunda de diverses disposicions normatives per adequar-les a la realitat actual, com també l'addició de disposicions noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

A aquest efecte, s'ha promogut una tercera modificació de la Llei qualificada de la Justícia, amb un abast molt més ampli i general que les modificacions anteriors, mitjançant una Llei que es desglossa en seixanta-sis articles, nou disposicions transitòries, una disposició derogatòria i nou disposicions finals, tres de les quals comporten la modificació de diversos articles de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996; de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996.

Concretament, el títol V de la Llei qualificada de la Justícia ja dedica vint-i-tres articles a l'estatus dels batlles i els magistrats i en regula en sis capítols el jurament, la presa de funcions i la promoció, la inamobilitat, les incompatibilitats i les prohibicions, la recusació i l'abstenció, les responsabilitats civils i penals i el règim disciplinari; el títol VI conté sis altres articles relatius al Ministeri Fiscal, els quals han estat objecte de desenvolupament amb la Llei del Ministeri Fiscal; i el títol II, dedicat al Consell Superior de la Justícia, es refereix al nomenament dels batlles, els magistrats i els presidents dels tribunals, i del fiscal general i dels fiscals adjunts. Tot i això, ja fa anys que s'ha constatat que la regulació esmentada és, en part, bé insuficient, bé poc adaptada als temps actuals i als canvis experimentats per l'Administració de Justícia i el Ministeri Fiscal, dels quals formen part els batlles i els magistrats d'una banda, i els fiscals d'altra banda.

És per aquest motiu que, partint de la regulació actual de l'estatus dels batlles i els magistrats, i també dels fiscals adjunts, i de les competències del Consell Superior de la Justícia en aquesta matèria, i sense modificar l'estructura de la Llei

qualificada de la Justícia, com tampoc la de la Llei del Ministeri Fiscal, s'incorpora un nou marc normatiu que permet configurar, a banda d'un estatus més complet i detallat, i d'un ventall de noves atribucions de l'òrgan de govern i administració de l'organització judicial, una carrera judicial efectiva i progressiva, fonamentada en els mèrits i l'aptitud tècnica per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals. En aquest sentit, es creen diversos graus en cadascuna de les categories de batlle i magistrat, **així com de fiscal adjunt**, i d'altra banda, l'assoliment del grau superior queda supeditat no només a una determinada antiguitat en el càrrec, sinó també a l'avaluació favorable en relació amb l'exercici de les funcions encomanades i amb les activitats formatives. Aquesta avaluació recau en el Consell Superior de la Justícia, el qual també designa els presidents de tots els òrgans judicials i de les seves sales, de conformitat amb uns requisits previs per garantir l'experiència i la capacitat en l'exercici d'aquestes funcions. Ensenms, la durada dels mandats dels presidents, però també del fiscal general, es limita en el temps per permetre'n la renovació.

D'altra banda, es regula de manera detallada l'accés a la carrera judicial, sigui en la categoria de batlle, sigui en la de magistrat, i, per remissió normativa, també es regula l'accés a la carrera fiscal, d'acord amb el compliment previ d'unes condicions i a través de processos de selecció regits pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans, que han de respondre als principis d'objectivitat, publicitat i transparència. Igualment, s'especifica com es desenvolupen el concurs oposició i el concurs al qual s'han de sotmetre els candidats que volen accedir als càrrecs respectius de batlle i de fiscal adjunt d'una banda, i de magistrat de l'altra, i es defineix cada tipus de concurs; s'enuncien els mèrits que s'han d'incloure en les bases de la convocatòria i la necessitat que siguin ponderats en el barem que ha de constar en aquestes bases; es detallen la composició i les funcions del tribunal o de la comissió de selecció; i en el cas de l'accés a la categoria de batlle, un cop finalitzat el procés de selecció, es disposa com s'articulen les pràctiques inicials que, en principi, es fixen en un termini mínim d'un any, per garantir una formació i una experiència suficient amb vista a l'assumpció per primera vegada de funcions jurisdiccionals.

Pel que fa a l'accés a la magistratura, en compliment de la disposició transitòria segona, apartat 1, de la Constitució, es palesa que a igualtat de mèrits entre els candidats, són

preferits els de nacionalitat andorrana, i alhora es limita el nombre de magistrats de nacionalitat espanyola o francesa, com a màxim, a la meitat del total dels membres del tribunal en què s'integrin, malgrat que aquesta proporció pot ser ampliada per circumstàncies excepcionals, i que s'ha incorporat una disposició transitòria per a una adaptació progressiva a aquesta limitació. Pel que fa a l'accés a la categoria de magistrat, la Llei estableix un sistema de torns, i fixa que tres de cada quatre torns s'han de cobrir mitjançant un concurs de promoció entre batlles i fiscals, i un de cada quatre mitjançant un concurs obert de juristes, encara que s'introdueixen mecanismes perquè prevalguin la competència tècnica i els mèrits propis dels candidats en l'accés a la magistratura. S'ha optat per atorgar preferència als candidats que ja es troben exercint funcions jurisdiccionals i que ja han superat en el seu moment un concurs oposició, pel fet que disposen d'una capacitat i una experiència prèvies que mereixen una consideració especial.

Aquest sistema de torns, igual que la creació dels diversos graus de batlle, magistrat i **fiscal adjunt**, es troben estretament vinculats a una de les idees cabdals que informa la nova regulació de les carreres judicial i fiscal: es tracta de fomentar i facilitar el que batlles, magistrats i **fiscals adjunts** es mantinguin en la carrera **a la qual pertanyen**, la qual cosa comporta que s'hagin incorporat mecanismes que permeten la progressió i la promoció. En aquest mateix sentit, la Llei disposa que els batlles i els fiscals adjunts que han accedit al càrrec en virtut d'un mateix concurs oposició poden optar per ocupar una plaça vacant a la Fiscalia o a la Batllia, respectivament, en el cas que no hagi estat sol·licitada i adscrita als que ja pertanyen a cadascun d'aquests òrgans, i que ho poden fer abans de convocar el concurs oposició esmentat. I igualment s'esdevé, amb caràcter previ a la convocatòria del concurs corresponent, per als magistrats que desitgen ocupar una plaça vacant en un tribunal distint de l'òrgan en què es troben afectats.

La millora en la regulació de l'estatus dels membres de les carreres judicial i fiscal enllaça igualment amb el principi de seguretat jurídica i amb la regulació d'aspectes que no s'havien establert fins ara, com els conceptes mínims que han de conformar el règim retributiu, sense perjudici que la regulació detallada es remeti a una llei posterior. També s'ha desenvolupat el règim de jubilació, i s'ha determinat que els és aplicable el règim general de la funció pública, a excepció de l'edat de jubilació voluntària i d'ofici, que es manté invariada, malgrat que s'ha

flexibilitzat puntualment la jubilació d'ofici esmentada després dels setanta anys. I alhora, s'han detallat les diverses situacions en què es poden trobar els batlles, els magistrats i els fiscals adjunts, a banda del servei actiu i la jubilació, de forma que no només es precisen el contingut i les conseqüències de la situació de suspensió ja regulada en la Llei qualificada de la Justícia, sinó que també s'hi incorporen i es regulen les situacions d'excedència forçosa per al nomenament per a un altre càrrec en principi vinculat de forma directa o mediata a la funció jurisdiccional o fiscal, i també les situacions d'excedència voluntària, en supòsits relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral o amb l'ampliació de la formació acadèmica o professional. Finalment, aquest avenç en la regulació estatutària es materialitza en l'addició d'una relació de drets diversos que emparen els batlles i els magistrats en l'exercici de les seves funcions i que permeten la defensa dels seus interessos o el respecte d'unes condicions de treball adequades i suficients.

Amb aquesta mateixa finalitat de consolidar la seguretat jurídica, i també per garantir la inamobilitat dels batlles i els magistrats, com a corollari de la seva independència, es limiten els motius de renovació del mandat d'aquests darrers, i també dels fiscals adjunts, als supòsits greus de responsabilitat penal o disciplinària, tal com es preveia fins ara només per al seu cessament eventual, i es fa constar que aquesta decisió, igual que per a les resolucions disciplinàries, s'ha de prendre de forma motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada, i és susceptible de recurs jurisdiccional. Si bé la Llei qualificada de la Justícia incideix tot sovint i desenvolupa en diversos dels seus articles el contingut de l'article 85, apartat 1, de la Constitució, que consagra la independència i la inamobilitat dels batlles i els magistrats, així com la seva única submissió a la Constitució i a les lleis, aquests principis es reforcen i es traslladen d'una forma més explícita i detallada, articulant en primer lloc els mecanismes oportuns en el cas que la independència esmentada sigui pertorbada, i precisant després el contingut del principi de jerarquia normativa.

Això no obstant, l'ampliació o la consolidació dels drets dels membres de les carreres judicial i fiscal s'acompanya d'una exigència reforçada pel que fa a les seves obligacions. En aquest sentit, s'estableix el deure de presentar cada dos anys un informe sobre l'activitat desenvolupada, que, a més, és necessari per a la promoció de grau o de categoria, i també es regula l'obligació de seguir

uns mínims d'activitats de formació continuada. D'altra banda, més enllà de l'enumeració d'activitats exceptuades del règim d'incompatibilitats sever però necessari, a l'efecte de garantir la independència i la imparcialitat dels batlles i els magistrats, s'incorporen mecanismes concrets que permeten la verificació del seu compliment, especialment pel que fa als magistrats que no són de nacionalitat andorrana, i s'amplien aquestes incompatibilitats més enllà del cessament en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, en el cas que s'exerceixi l'advocacia. En darrera instància, s'intensifica el règim disciplinari tant dels batlles i els magistrats com dels fiscals adjunts, mitjançant la incorporació de faltes lleus que no existien amb aquesta consideració, amb nous supòsits de faltes greus i molt greus, i també amb un reforçament de les sancions. Aquestes previsions tenen la finalitat, entre altres, d'incidir en els deures que són exigibles als membres de les carreres judicial i fiscal, i d'articular mitjans per sancionar-ne l'incompliment, tenint en compte la responsabilitat que tenen atribuïda.

Paral·lelament, amb la voluntat d'evitar que les vacants temporals o les absències prolongades de membres de la carrera judicial puguin comprometre el bon funcionament dels òrgans judicials, la Llei inclou la possibilitat de nomenar batlles o magistrats suplents o de reforç, i també la creació de les noves figures de batlle o magistrat substituït, sense vocació peremptòria i sempre que compleixin unes condicions mínimes imprescindibles per exercir funcions jurisdiccionals, encara que sigui de forma limitada en el temps. Amb el mateix esperit s'introdueix la figura del magistrat emèrit, que es correspon a l'antic magistrat ja jubilat que encara no ha complert setanta-cinc anys.

Pel que fa al Consell Superior de la Justícia, es reformen diversos articles del títol II de la Llei qualificada de la Justícia i se n'afegeixen de nous. Es revisa, en primer lloc, el règim jurídic de les seves decisions, ja que pot adoptar no només acords, sinó també reglaments quan desenvolupi matèries objecte de la Llei referida, i alhora es regulen els règims de publicitat i d'impugnació d'aquestes decisions. També se li confereixen de forma explícita noves atribucions, que són una conseqüència lògica de les competències que té reconegudes en matèria disciplinària en relació amb els membres de les carreres judicial i fiscal, i responen a l'objectiu de promoure les condicions per tal que l'Administració de Justícia disposi dels mitjans adequats per al seu bon funcionament. Així doncs, la Llei atorga al Consell Superior de

la Justícia la competència per nomenar inspectors per supervisar el funcionament esmentat i al mateix temps regula de forma detallada el procediment d'inspecció; l'habilita per organitzar activitats formatives o subscriure **convenis** amb altres institucions a aquest efecte; li confereix atribucions en matèria d'estadística judicial i publicació oficial de resolucions judicials; i incideix en l'obligació d'obtenir el seu informe en les lleis que concerneixin el mateix Consell o l'Administració de Justícia. Finalment, és especialment significativa la modificació de l'article 36, que resol la qüestió de l'autonomia pressupostària i financera del Consell Superior de la Justícia, com a òrgan reconegut constitucionalment i alhora garant de la independència i el bon funcionament de la Justícia, i que havia estat objecte d'un conflicte positiu de competències, resolt pel Tribunal Constitucional en una sentència del 19 de desembre de 1994. El Consell Superior de la Justícia esdevé competent per elaborar el seu projecte de pressupost, que ha d'aprovar el Consell General, i disposar de tresoreria pròpia, derivada dels pagaments corresponents a les seves dotacions pressupostàries, que li han de ser lliurades en ferm i per quartes parts de forma trimestral, la qual cosa ha requerit la modificació d'algunes disposicions de la Llei general de les finances públiques. Igualment, pel que fa al pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal, per bé que roman integrat dins el pressupost del ministeri encarregat de la justícia, s'hi introdueixen determinades especialitats amb l'objectiu de conferir competències plenes o afegides al Consell Superior de la Justícia o al seu president en relació amb la seva gestió i execució.

En segon lloc, la Llei modifica diverses disposicions de la Llei qualificada de la Justícia per reformar les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, amb la doble finalitat que hi hagi un repartiment més equitatiu dels processos dels quals els correspon conèixer i de dotar aquests tribunals de més coherència i uniformitat competencials. En aquest sentit, sense perjudici que els batlles instructors segueixin jutjant pel procediment de l'ordenança penal, el Tribunal de Corts, a més de la seva competència per jutjar en primera instància en els processos seguits per delictes majors de forma col·legiada, esdevé competent per jutjar en primera instància en els processos que se segueixen per delictes menors i contravencions penals en composició col·legiada i unipersonal, respectivament; i consegüentment, la Sala Penal del Tribunal Superior assumeix la

competència per resoldre aquests processos en apel·lació, com també els processos penals jutjats en primera instància pel Tribunal de Menors, a més de les resolucions dictades pel batlle instructor en període d'execució de les ordenances penals i determinades altres resolucions pronunciades pel batlle de Menors; la qual cosa ha requerit la modificació de diversos articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors. Al mateix temps, la supressió de la Secció Penal de la Batllia permet la creació de dues seccions d'Instrucció, a una de les quals es confereix la competència per instruir els processos que dimanen de determinades infraccions penals, com ara les comeses en forma de criminalitat organitzada. Aquesta especialització per raó de la matèria, així com la facultat de nomenar batlles de suport en la instrucció d'un procés determinat, ha de permetre millorar i agilitzar la tasca instructora. Alhora, s'adapta la composició dels tribunals a la realitat actual o futura, es precisen les modalitats d'adscripció dels seus membres, i es preveuen els mecanismes oportuns per substituir els presidents, en cas d'absència o impossibilitat, i també per reforçar les seves atribucions governatives. Concretament pel que fa al Tribunal de Corts, per assolir la coherència i uniformitat esmentades, s'ha suprimit la distinció entre magistrats i magistrats adjunts, i també el càrrec de vicepresident.

Finalment, la tercera de les finalitats principals de la modificació de la Llei qualificada de la Justícia és la necessitat d'adaptar-ne o ampliar-ne el contingut d'acord amb les necessitats actuals i l'experiència pràctica en aspectes d'abast més concret o puntual. Així, d'acord amb l'article 86, apartat 3, de la Constitució, relatiu al judici penal, s'han desenvolupat no només els principis del procés penal, sinó també els de la resta de procediments judicials, sense perjudici del que disposin les lleis processals corresponents. També s'han introduït modificacions que pretenen reforçar la garantia dels drets de l'acusat en el procés penal, o aclarir dubtes de caràcter processal que han conduït, per manca de previsió legal, a decisions judicials bé contradictòries, bé que dificulten una resolució convenient i global de la controvèrsia plantejada, pel que fa, en ambdós casos, a la jurisdicció administrativa. Paral·lelament, s'efectua una nova regulació relativa al temps de les actuacions judicials i al còmput dels terminis que, si bé s'inspira en la regulació actual, pretén tanmateix simplificar-ne la redacció i introduir canvis en el còmput dels terminis per interposar recursos en els processos

penals o en el còmput del termini màxim per a la presentació d'escrits i comunicacions telemàtiques, amb l'objectiu de facilitar la tasca dels cooperadors de l'Administració de Justícia i, per extensió, d'aquesta darrera. En aquest sentit, també es confereix empara normativa a un futur enviament i recepció d'escrits i documents per via telemàtica, a través del servei informàtic de comunicació processal que s'ha d'implantar en el termini de dos anys.

I per acabar, d'acord amb l'article 88 de la Constitució, segons el qual les sentències, un cop fermes, tenen el valor de cosa jutjada i no poden ser modificades o anul·lades excepte en els casos establerts per la llei, la Llei regula la possibilitat que aquestes sentències fermes, dictades pels tribunals ordinaris, puguin ser revisades en el cas que es constati per part del Tribunal Europeu de Drets Humans una vulneració d'un dret reconegut a la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, amb l'objectiu d'articular un mecanisme de reparació dels efectes d'aquesta vulneració distint de la indemnització.”

Article 1. Addició d'un apartat 4 a l'article 2

S'introdueix un apartat 4 a l'article 2 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“4. Els batlles i els magistrats, quan es considerin amenaçats o pertorbats en la seva independència, poden adreçar-se al Consell Superior de la Justícia, el qual és competent per emetre un acord motivat sobre aquesta qüestió, que ha de comunicar al batlle o el magistrat interessat i al Ministeri Fiscal, als efectes oportuns.

D'altra banda, el Ministeri Fiscal promou les accions que corresponguin en defensa de la independència dels batlles i els magistrats.”

Esmena 2

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (2)

Es proposa modificar l'article 1, d'addició d'un apartat 4 a l'article 2 de la Llei qualificada de la Justícia, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Article 1. Addició d'un apartat 4 a l'article 2

S'introdueix un apartat 4 a l'article 2 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“4. Els batlles i els magistrats, quan es considerin amenaçats o pertorbats en la seva independència, poden adreçar-se al Consell Superior de la Justícia, el qual és competent per emetre un

acord sobre aquesta qüestió, que ha de comunicar al batlle o al magistrat interessat i al Ministeri Fiscal, als efectes oportuns.

D'altra banda, el Ministeri Fiscal promou les accions que corresponguin en defensa de la independència dels batlles i els magistrats.”

Esmena 3

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa modificar el redactat de l'article 1 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 1. Addició d'un apartat 4 a l'article 2

S'introdueix un apartat 4 a l'article 2 de la Llei qualificada de la Justícia, que quedaria redactat en els termes següents:

“4. Els batlles i magistrats, quan es considerin amenaçats o pertorbats en la seva independència, poden adreçar-se al Consell Superior de la Justícia, el qual és competent per emetre un acord motivat sobre aquesta qüestió, que ha de comunicar al batlle o al magistrat interessat i al Ministeri Fiscal, als efectes oportuns. El Consell Superior de la Justícia podrà, a més, promoure i portar a terme les accions adients de tot tipus per a fer cessar aquestes amenaces o pertorbacions.

D'altra banda, el Ministeri Fiscal promou les accions judicials que corresponguin en defensa de la independència dels batlles i els magistrats.”

Motivació:

El paper del Consell Superior de la Justícia, d'acord amb la seva obligació de promoure les condicions perquè l'Administració de Justícia disposi dels mitjans adients per al seu bon funcionament, establerta en l'article 22.1 de la Llei, no s'ha de limitar a constatar una amenaça o pertorbació en la independència dels batlles i magistrats, sinó que, en el marc de les seves competències, i sense perjudici de les accions que pertoquin en l'àmbit judicial, cal que tingui un paper institucional actiu en la independència de l'activitat jurisdiccional.

Es distingeix entre “accions adients de tot tipus” que pot exercir el Consell Superior de la Justícia, ja que no tan sols poden ser judicials –que també –sinó d'altre tipus, com enviament de cartes, reprovacions públiques, defensa pública, etc; de les accions estrictament judicials, que corresponen per natura al Ministeri Fiscal.

Article 2. Modificació de l'article 5

Es modifica l'article 5 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 5

1. La Constitució és la norma suprema de l'ordenament jurídic i vincula tots els tribunals, que han d'interpretar i aplicar les lleis d'acord amb els principis constitucionals i la interpretació que resulti de les resolucions dictades pel Tribunal Constitucional en tot tipus de processos.

2. Els tribunals estan sotmesos al principi de jerarquia normativa.

3. Si en la tramitació d'un procés un tribunal té dubtes raonables i fonamentats sobre la constitucionalitat d'una llei o d'un decret legislatiu que s'hagi d'aplicar de manera imprescindible per a la resolució de la causa, formula escrit davant el Tribunal Constitucional demanant el seu pronunciament sobre la validesa de la norma afectada. Presentada la qüestió de constitucionalitat, se suspèn la tramitació del procés i el Tribunal Constitucional dicta sentència dins el termini fixat a l'article 100.2 de la Constitució.”

Esmena 4**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)*

Es proposa modificar el redactat de l'article 2 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 2. Modificació de l'article 5.

Es modifica l'article 5 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 5

1. La Constitució és la norma suprema de l'ordenament jurídic i vincula tots els tribunals, que han d'interpretar i aplicar les lleis d'acord amb els principis constitucionals i la interpretació que resulti de les resolucions dictades pel Tribunal Constitucional en tot tipus de processos.

2. Els tribunals estan sotmesos al principi de jerarquia normativa.

3. Si en la tramitació d'un procés un tribunal té dubtes raonables i fonamentats sobre la constitucionalitat d'una llei o d'un decret legislatiu i normes amb força de llei que s'hagi d'aplicar de manera imprescindible per a la resolució de la causa, formula escrit davant el Tribunal Constitucional demanant el seu pronunciament sobre la validesa de la norma afectada. Presentada la qüestió de constitucionalitat, se suspèn la tramitació del procés i el Tribunal Constitucional dicta sentència dins el termini fixat a l'article 100.2 de la Constitució.”

Motivació:

S'afegeix al text proposat aquesta menció a “normes amb força de llei” per tal de mantenir la concordança amb el que preveu l'article 52 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, en que en relació al procés incidental d'inconstitucionalitat iniciat pels Tribunals ordinariis, es refereix no només a “lleis” i “decrets legislatius”, sinó també a “normes amb força de llei”. Aquesta menció ve motivada per l'existència de textos normatius en el nostre ordenament, preexistents a la nostra Constitució, que segueixen vigents amb força de llei sota una altra denominació diferent a la constitucional, per exemple, determinats Decrets i Ordinacions del Consell General (vegeu la Llei reguladora de les ordinacions dins el marc de la Constitució de 2 i 3 de desembre de 1993).

Article 3. Addició d'un tercer paràgraf a l'article 11

S'introdueix un paràgraf tercer a l'article 11 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“El règim retributiu dels batlles i els magistrats es regula per llei, d'acord amb la funció que exerceixen i el règim d'incompatibilitats al qual estan sotmesos. La retribució ha de constar, com a mínim i si escau, dels conceptes següents:

- a) Retribució bàsica, segons les categories de batlle i magistrat.
- b) Complement de grau personal, segons el grau que correspongui a cada batlle o magistrat.
- c) Complement de destinació, per la plaça ocupada, segons la classificació de places que aprovi el Consell Superior de la Justícia.
- d) Complement de responsabilitat addicional, pel nivell superior de funcions assumides respecte de les pròpies de la plaça, de manera addicional, provisional o transitòria, i també per la designació en la presidència d'un òrgan judicial.
- e) Complement de productivitat, per superar els nivells de càrrega de treball que fixi el Consell Superior de la Justícia, en els termes que determini.”

Esmena 5**De modificació***Grup Mixt (1)***De modificació de l'article 3 (addició d'un tercer paràgraf a l'article 11).**

Es proposa modificar el redactat del projecte amb el text següent:

“El règim retributiu dels batlles i els magistrats es regula per llei, d'acord amb la funció que

exerceixen. La retribució ha de constar, com a mínim i si escau, dels conceptes següents:

- a) Retribució bàsica, segons les categories de batlle i magistrat.
- b) Complement de grau personal, segons el grau que correspongui a cada batlle o magistrat.
- c) Complement de destinació, per la plaça ocupada, segons la classificació de places que aprovi el Consell Superior de la Justícia.
- d) Complement de responsabilitat addicional, pel nivell superior de funcions assumides respecte de les pròpies de la plaça, de manera addicional, provisional o transitòria, i també per la designació en la presidència d'un òrgan judicial.
- e) Complement de productivitat que no pot ser lineal i es fixa pel Consell Superior de la Justícia a partir dels mòduls de rendiment assignats a cada plaça."

Motivació

Entenem que hauria estat més adient que la Llei qualificada de la Justícia es remetés a una Llei Específica on fos regulada de manera detallada la retribució. atès que la completa regulació del tema requereix moltes precisions, potser impròpies d'una llei general.

Tanmateix respectant l'orientació del redactat del projecte volem dir que, en tot cas, s'hauria de tenir en compte que, a Europa occidental, la funció judicial és, en principi, en règim de dedicació exclusiva. Això fa que *no sigui possible establir diferències retributives en atenció al grau de dedicació a la funció judicial*, per sí mateixa incompatible amb qualsevol altre càrrec o professió, tret de l'habitual compatibilitat amb l'ensenyament universitari.

D'altra banda *sorpren la menció al diferent règim d'incompatibilitats* com a criteri per a la determinació del règim retributiu, *car hauria de ser el mateix per a tots els membres de l'Administració de Justícia* sense que hi pogués haver cap variable en funció del lloc que ocupin. Per això hem redactat la nostra esmena suprimint aquella referència.

L'única menció possible a les incompatibilitats és per a recordar que els jutges no poden tenir ingressos addicionals procedents de cap mena de treball exterior, com ja es diu en el redactat actual de l'article 11, segon paràgraf, de la Llei.

Una altra qüestió que motiva l'esmena és el fet que *les retribucions dels jutges han de tenir un component fix i un altre variable, en funció de diferents criteris no modificables discrecionalment*, ni en el seu nombre ni en la quantificació dinerària.

A la funció pública, el normal és que una retribució bàsica es compoï de sou base i complement d'antiguitat, si bé aquest únicament té sentit si la carrera judicial és permanent i arriba fins a la jubilació, i no si és temporal.

El redactat que esmenem contempla diferents complements retributius:

- a) el *complement de grau personal*, segons el que correspongui a cada batlle o magistrat.

És raonable i lògic en qualsevol funció pública que s'articuli en diferents nivells de responsabilitat i categoria. L'"igualitarisme" en aquesta matèria seria absurd.

- b) *es pot dir el mateix*, però per motius diferents, *del complement de destinació per la plaça ocupada, segons la classificació de places que aprovi el Consell Superior de la Justícia.*

El complement de destinació permet remunerar les condicions especials de singular responsabilitat, complexitat o penositat. Així, per exemple, en cas de retribució dels torns de guàrdies, que únicament fan alguns.

- c) més difícil d'analitzar és el *complement de responsabilitat addicional*, pel nivell superior de funcions assumides respecte de les pròpies de la plaça –sigui de manera addicional, provisional o transitòria–, així com per la designació a la presidència d'un òrgan judicial.

No hi ha res a dir respecte de la previsió d'aquest segon criteri (presidència d'òrgan judicial). Ara bé, l'increment de retribució basat en l'assumpció d'un nivell superior de treball (assumit de forma addicional, provisional o transitòria), resulta massa excepcional com per a incloure'l a la Llei qualificada de la Justícia.

És comprensible que si, per exemple, un batlle ha de fer el seu treball, a més del d'un altre batlle de baixa per malaltia, el primer ha de ser compensat. Tanmateix, per a regular-ho, seria millor un acord reglamentari fixant quant temps pot durar una situació d'aquesta mena i quina hauria de ser la compensació assignable a qui ajudés en cas de malaltia, vacant transitòria, o sobrecàrrega de feina així apreciada pel Consell Superior de la Justícia.

- d) el *complement de productivitat* pel fet de superar els nivells de càrrega de treball que fixi el Consell Superior de la Justícia (mòduls de treball).

Aquest complement, que opera com a estímul a la laboriositat, és molt comú a moltes administracions públiques europees. El problema és que no sempre es distribueix amb equitat, doncs sovint es reconeix a tothom la mateixa

productivitat (recordarem la trista aplicació del GADA), sense prendre en consideració els nivells reals de rendiment de cada funcionari, de manera que únicament en situacions properes a l'expedient disciplinari per manca greu de treball, s'arriba a denegar. Per aquest motiu, *tractant-se d'un complement que premia l'esforç, només té sentit si no és lineal. Cal recordar, a més, que perquè aquest complement pugui ser operatiu s'haurien de fixar els mòduls de rendiment assignats a cada plaça, perquè només d'aquesta manera serà possible avaluar el sobreesforç realitzat, i la fixació de mòduls no es qüestió senzilla.*

Article 4. Modificació de l'article 13

Es modifica l'article 13 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 13

1. El procés judicial es fonamenta en els principis d'audiència, contradicció i igualtat de les parts, i se substancia davant un tribunal imparcial predeterminat per la llei.
2. Els judicis són públics, tret dels casos en què el Tribunal, d'ofici o a instància de part, acorda que se celebrin, excepcionalment, a porta tancada.
3. El judici se substancia preferentment en una vista oral, pública i contradictòria. Els batlles i els magistrats que coneguin del judici han de presenciar les declaracions de les parts i dels testimonis, els acaraments i els informes orals dels pèrits, així com qualsevol altre acte de prova.
4. El judici oral s'aplica necessàriament en el procés penal. En la resta de procediments, la llei estableix el règim de les actuacions i el tipus de judici que s'ha de seguir.
5. Tant les sentències penals com les resolucions o sentències civils i administratives han de ser públiques i conegudes per les parts i pel poble en nom del qual s'administra justícia.

La notificació de les resolucions o sentències i la dels altres actes processals es du a terme d'acord amb la llei.

6. La Batllia i els tribunals han d'obrir i tenir al dia els llibres de resolucions i sentències corresponents, que són d'accés lliure salvats els casos en què, per raons de privacitat derivades del respecte obligat al dret a la intimitat reconegut per l'article 14 de la Constitució, el tribunal acordi limitar l'accés a les parts comparegudes.

Especialment, són d'accés restringit les actuacions dels delictes perseguibles a instància de part, sense perjudici de la publicitat del contingut absolutori o condemnatori, i les actuacions dels processos de dret de família.

Els llibres de resolucions i les sentències es poden conservar en suport informàtic.”

Esmena 6

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 4 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 4. Modificació de l'article 13

Es modifica l'article 13 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 13

1. El procés judicial es fonamenta en els principis d'audiència, contradicció i igualtat de les parts, i se substancia davant un tribunal imparcial predeterminat per la llei.
 2. Els judicis són públics, tret dels casos en què el Tribunal, d'ofici o a instància de part, acorda que se celebrin, excepcionalment, a porta tancada. Quan es tracta de judicis en què es jutgi actes de violència domèstica o de caràcter sexual, la víctima o els seus representants legals –en casos de menors o incapacitats-, tindran dret, si així ho demanen, a què el judici es celebri a porta tancada.
 3. El judici se substancia preferentment en una vista oral, pública i contradictòria. Els batlles i els magistrats que coneguin del judici han de presenciar les declaracions de les parts i dels testimonis, els acaraments i els informes orals dels pèrits, així com qualsevol altre acte de prova.
 4. El judici oral s'aplica necessàriament en el procés penal. En la resta de procediments, la llei estableix el règim de les actuacions i el tipus de judici que s'ha de seguir.
 5. Tant les sentències penals com les resolucions o sentències civils i administratives han de ser públiques i conegudes per les parts i pel poble en nom del qual s'administra justícia.
- La notificació de les resolucions o sentències i la dels altres actes processals es du a terme d'acord amb la llei.
6. La Batllia i els tribunals han d'obrir i tenir al dia els llibres de resolucions i sentències corresponents, que són d'accés lliure salvats els casos en què, per raons de privacitat derivades del respecte obligat al dret a la intimitat reconegut per l'article 14 de la Constitució, el tribunal acordi limitar l'accés a les parts comparegudes.
- Especialment, són d'accés restringit les actuacions dels delictes perseguibles a instància

de part, sense perjudici de la publicitat del contingut absolutori o condemnatori, i les actuacions dels processos de dret de família.

Els llibres de resolucions i les sentències es poden conservar en suport informàtic.”

Motivació:

S'afegeix al text proposat aquesta menció a la possibilitat que les víctimes de determinats delictes tinguin dret, no tan sols a demanar, sinó també a obtenir, que els judicis sobre fets sobre els quals són especialment sensibles es celebrin a porta tancada. Es tracta de protegir a la víctima quan la naturalesa del delicte que han patit els converteix en especialment vulnerables i, el fet que el relat de l'agressió i les proves que s'hagin de practicar, si es practiquen en audiència pública, els provoca un nou patiment evitable. Especial protecció mereixen en aquest tipus de delictes, els menors i incapacitats.

Article 5. Modificació de l'apartat 5 de l'article 16

Es modifica l'apartat 5 de l'article 16 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“5. Proposar els autes resolutoris d'incidents i, pel que fa als àmbits jurisdiccionals civil i administratiu, les sentències i les altres resolucions que s'han de sotmetre a discussió de la Secció, Sala o Tribunal, i també redactar-les definitivament. Pel que fa a l'àmbit jurisdiccional penal, les sentències i altres resolucions dictades en període d'execució són proposades i redactades definitivament pel magistrat que hagi participat en la vista oral i que designi el Tribunal.”

Esmena 7

De modificació

Grup Mixt (2)

De modificació de l'article 5 (modificació de l'apartat 5 de l'article 16).

Es proposa modificar el redactat de la darrera frase amb el text següent:

“Pel que fa a l'àmbit jurisdiccional penal, les sentències i altres resolucions dictades en període d'execució són proposades i redactades definitivament pel magistrat, que hagi participat en la vista oral, **que correspongui respectant l'ordre de repartiment o de torn establert per reglament.**”

(La negreta té per finalitat facilitar la visualització del text que es modifica)

Motivació

L'article 16 que esmenem fa referència a la designació de Magistrats ponents de les

sentències. El que es proposa en el projecte que esmenem és que siguin "designats" pel Tribunal, i aquesta no és la manera exacta de complir amb el principi de submissió al jutge natural designat per la llei. Hi ha doctrina del TEDH, nascuda a propòsit de la prohibició de jutges i tribunals especials o *ad hoc*, que no té res a veure amb les especialitats jurisdiccionals. Per aquest motiu el *correcte seria que la Llei advertís que la designació del ponent es faci respectant l'ordre de repartiment o de torn establert per reglament, i, d'aquesta manera, s'esviaria qualsevol dubte sobre l'objectivitat* en el sistema. Les regles de repartiment són també fruit de l'acompliment del dret al jutge imparcial determinat per la llei (art. 10-1 de la Constitució).

Article 6. Modificació de l'article 17

Es modifica l'article 17 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 17

Les resolucions dels tribunals i dels presidents, quan tenen caràcter governatiu, s'anomenen acords, i els batlles i els magistrats adscrits a la Batllia o Tribunal corresponents estan obligats a complir-les. Aquests acords poden ser impugnats pels batlles i els magistrats davant el Consell Superior de la Justícia d'acord amb les normes del Codi de l'Administració.”

Esmena 8

De modificació

Grup Mixt (3)

De modificació de l'article 6 (modificació de l'article 17).

Es proposa modificar el redactat de la segona frase de l'article amb el redactat següent:

“Aquests acords poden ser impugnats pels batlles i els magistrats mitjançant un recurs d'alçada davant el Consell Superior de la Justícia.

Contra la resolució adoptada pel Consell Superior es pot interposar demanda jurisdiccional d'acord amb el que estableixen els articles 125, 126 i 127 del Codi de l'Administració.”

Motivació

La frase que esmenem assenyalava que els acords governatius poden ser impugnats davant el Consell Superior de la Justícia d'acord amb les normes del Codi de l'Administració.

Les normes a les quals es refereix no són altres que les dels articles 124 a 129 del Codi de l'Administració. Aquesta remissió genèrica hauria de ser completada tota vegada que el Codi de l'Administració només s'ocupa dels recursos contra actes administratius del Govern i dels altres òrgans de l'Administració segons els

articles 12 i 13 del Codi de l'Administració, distingint entre recurs de reposició i alçada.

No queda clar en la redacció proposada si els acords governatius només seran recurribles en alçada davant del Consell Superior o si una vegada esgotada aquesta via administrativa quedi oberta la via jurisdiccional prevista en els articles 125, 126 i 127, és a dir primera instància davant de la Secció Administrativa de la Batllia i segona instància davant del Tribunal Superior, Sala Administrativa.

És necessari esvaïr la possibilitat de dubte i interpretació, fixant clarament la recurribilitat després d'esgotada la via administrativa.

Article 7. Addició d'un article 19 bis

S'introdueix un nou article 19 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol I, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 19 bis

Les sentències fermes dictades pels tribunals ordinaris poden ser revisades en el cas que es compleixin de forma cumulativa els requisits següents:

- a) Que el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi constatat, de forma definitiva, que en virtut de la sentència o les sentències esmentades o en el decurs de la tramitació del procés corresponent s'ha vulnerat un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus protocols addicionals, sempre que formi part de l'ordenament jurídic andorrà.
- b) Que no es pugui posar remei o no s'hagi posat remei a la vulneració constatada mitjançant una indemnització.
- c) Que la revisió sigui necessària per reparar els efectes de la vulneració constatada.”

Esmena 9

De modificació

Grup Mixt (4)

De modificació de l'encapçalament de l'Article 7 (addició d'un article 19 bis).

Es proposa modificar l'encapçalament de l'article 7 que vol afegir un nou article, el 19 bis, amb el redactat següent:

“Article 7. Addició d'un article 18 bis.”

Motivació

El lloc de l'article 19 Bis no és el més coherent sistemàticament sinó que hauria d'anar col·locat després del 18 que s'ocupa de la revisió.

Esmena 10

De modificació

Grup Mixt (5)

De modificació de l'Article 7 (addició d'un article 19 bis).

Es proposa modificar el redactat de l'article amb el nou text següent:

“Les sentències fermes dictades pels tribunals ordinaris poden ser revisades:

1- D'acord amb el que estableixen els articles 203, 253 i 254 del Codi de Procediment Penal i la Disposició transitòria segona del Codi Penal.

2- D'acord amb el que estableixen els articles 111 i 112 de la llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal.

3- Quan el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi constatat, de forma definitiva, que en virtut de la sentència o les sentències esmentades o en el decurs de la tramitació del procés corresponent s'ha vulnerat un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus protocols addicionals, sempre que formi part de l'ordenament jurídic andorrà i la revisió sigui necessària per reparar els efectes de la vulneració constatada.”

Motivació

La finalitat de l'article que esmenem contempla la hipòtesi que una Sentència dictada per un Tribunal andorrà, després impugnada davant del TEDH, doni lloc a que aquest dicti una sentència que difereixi del criteri de la jurisdicció andorrana, i sigui més favorable al recurrent. Es vol així possibilitar la revisió de sentències després que s'hagi pronunciat el Tribunal Europeu dels Drets de l'Home.

Compartim aquest objectiu. Tanmateix cal tenir present que l'actual article 18 menciona els “recursos de revisió o altres extraordinaris previstos per la llei” (Cap llei processal no preveu el recurs de revisió civil, només es contempla el penal i l'administratiu).

El text proposat pel Govern amb el projecte, (addició de l'article 19 bis) permet la revisió de Sentències fermes en el cas en que el TEDH hagi constatat la vulneració de drets del Conveni Europeu, juntament amb altres dues condicions acumulatives.

La reducció del judici de revisió a l'únic cas en què es trobin reunides les tres condicions mencionades en l'article 19 fa desaparèixer les altres previstes per la llei, qual revisió sigui possible per altres causes diferents de la declaració del TEDH. Tal com és el cas del judici

de revisió previst en el Codi de Procediment Penal, articles 203, 253, 254, i Disposició Transitòria 2a del Codi Penal i l'administratiu, articles 111 i 112 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal.

D'altra banda el requisit b) –que proposem suprimir– pot generar seriosos inconvenients. En efecte: segons la normativa del TEDH, article 41 “*Si el Tribunal declara que hi ha hagut violació del conveni o dels seus protocols, i si el dret intern de la part contractant només permet de manera imperfecta reparar les conseqüències de la violació, el Tribunal concedirà a la part perjudicada, si així procedeix, una satisfacció equitativa*”..

La satisfacció equitativa ha d'haver estat demanada per la part que ha patit la vulneració (article 60 del Reglament del TEDH).

Si el recurrent davant del TEDH no vol demanar la satisfacció equitativa perquè pretén reservar-se el dret al judici de revisió posterior, tot i que es pugui posar remei mitjançant una indemnització, és a dir que tingui la via oberta però sense haver obtingut indemnització, llavors el requisit b) no podrà mai ser acomplert.

Finalment la condició c) del redactat que esmenem, és a dir que la revisió sigui necessària per a reparar els efectes de la violació, pot subsistir tot i haver obtingut una indemnització (satisfacció equitativa) imperfecta perquè el TEDH pot xifrar aquesta indemnització en un *quantum* molt inferior al quantum amb el que s'aconseguiria la reparació íntegra del dany.

Els Estats que no tenen regulat l'efecte de les sentències del TEDH es troben amb greus dificultats per encaixar aquesta eventualitat en el seu sistema processal, i si no ho fan poden ser acusats de incompliment del Conveni Europeu. Això no té res a veure, però, amb la determinació de quins hauran de ser els efectes de la revisió, que no necessàriament han de suposar una sentència radicalment diferent.

Esmena 11 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (3)

Es proposa modificar l'article 7, d'addició d'un article 19 bis, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Article 7. Addició d'un article 19 bis

S'introdueix un nou article 19 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol I, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 19 bis

Les sentències fermes dictades pels tribunals ordinaris poden ser revisades en el cas que es compleixin de forma cumulativa els requisits següents:

a) Que el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi constatat, de forma definitiva, que en virtut de la sentència o les sentències esmentades o en el decurs de la tramitació del procés corresponent s'ha vulnerat un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus protocols addicionals, sempre que formin part de l'ordenament jurídic andorrà.

b) Que no es pugui **reparar** o no s'hagi **reparat** la vulneració constatada mitjançant una indemnització.

c) Que la revisió sigui necessària per reparar els efectes de la vulneració constatada.”

Esmena 12 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 7. Addició d'un article 19 bis

S'introdueix un nou article 19 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol I, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 19 bis

Les sentències fermes dictades pels tribunals ordinaris poden ser revisades en el cas que es compleixin de forma cumulativa els requisits següents:

a) Que el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi constatat, de forma definitiva, que en virtut de la sentència o les sentències esmentades o en el decurs de la tramitació del procés corresponent s'ha vulnerat un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus protocols addicionals, sempre que formin part de l'ordenament jurídic andorrà.

b) Que no es pugui posar remei o no s'hagi posat remei a la vulneració constatada mitjançant una indemnització.

c) Que la revisió sigui necessària per reparar els efectes de la vulneració constatada.

La revisió pot ser instada pel Ministeri Fiscal, pel Govern o per la part a la que s'hagi vulnerat el dret davant de la Sala que correspongui del Tribunal Superior de Justícia, si la vulneració s'ha produït en una sentència o en el decurs d'un

procediment tramitat en la Batllia o en el Tribunal de Corts; o davant del Ple del Tribunal Superior de Justícia, si la vulneració s'ha produït en una sentència o en el decurs d'un procediment tramitat en una Sala del Tribunal Superior de Justícia.”

Motivació:

S'afegeix al text proposat aquesta menció per a definir les persones o institucions que tenen dret a demanar aquest dret de revisió reconegut i que poden impulsar aquest procediment. També es defineix davant de quin organisme jurisdiccional s'ha d'instar aquesta revisió. Tot salvat de la regulació més detallada que correspongui en la Llei transitòria de procediments judicials.

Article 8. Modificació de l'apartat 2 de l'article 22

Es modifica l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“2. També designa els presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts, del Tribunal Superior i els altres càrrecs judicials, en els termes que estableix l'article 33.2.”

Article 9. Modificació de l'article 24

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 24

El Consell Superior de la Justícia es reuneix en sessió ordinària una vegada al mes, a convocatòria del president. També es pot reunir en sessió extraordinària, a petició d'un o més d'un dels seus membres, a fi de deliberar i decidir sobre qualsevol assumpte urgent que sigui de la seva competència.”

Article 10. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. El membre nomenat pel síndic general és el president nat del Consell Superior de la Justícia. El president exerceix la representació del Consell Superior de la Justícia, convoca i presideix les reunions, fixa l'ordre del dia, dirigeix els debats i té vot diriment en cas d'empat. Les votacions sempre són secretes.

2. Els cinc membres que componen el Consell Superior de la Justícia elegeixen, entre ells, un vicepresident i un secretari.

3. El vicepresident substitueix el president en tots els supòsits d'absència, malaltia o vacant. El secretari, amb el vistiplau del president, aixeca acta de totes les reunions i decisions del Consell.

4. El Consell Superior de la Justícia queda constituït i pot adoptar decisions amb l'assistència de quatre dels cinc membres que el componen. Les decisions s'adopten per majoria.

5. Les resolucions que dicta el Consell Superior de la Justícia per desenvolupar aquesta Llei s'anomenen reglaments; totes les altres prenen el nom d'acords. Els reglaments del Consell Superior, i els acords de nomenament, renovació i cessació de càrrecs es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*; la resta d'acords es notifiquen a les persones que els han de complir o que els han de conèixer, i només han de ser publicats quan ho estableixi una llei o quan s'adrecin a una pluralitat indeterminada de persones.

6. Contra les resolucions del Consell Superior de la Justícia i dels seus òrgans es pot presentar recurs en via administrativa davant el mateix Consell, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració. Exhausta la via administrativa, es pot interposar recurs davant la jurisdicció administrativa. S'exceptuen d'aquest règim les resolucions en matèria disciplinària i els acords de nomenament dels batlles, magistrats, fiscal general i fiscals adjunts, i els acords de no renovació dels mandats de batlle, magistrat o fiscal adjunt, que estan subjectes als articles 87, 31 i 68.3 d'aquesta Llei, i a l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal.

7. El secretari general del Consell Superior de la Justícia, que és nomenat i separat lliurement pel Consell Superior de la Justícia, assisteix el president, i si escau, els altres membres, en la preparació de les reunions, tramet les convocatòries i l'ordre del dia de les reunions als membres del Consell i a les altres persones que hi hagin d'assistir, assisteix el membre secretari en la redacció de les actes de les reunions i de les decisions i en l'emissió dels certificats d'aquestes, arxiva i custodia les convocatòries, els ordres del dia i les actes de les reunions, executa les ordres de publicació de les decisions que s'hagin de publicar, té a càrrec seu l'organització i el comandament de la Secretaria General del Consell Superior de la Justícia, i exerceix la resta de funcions que li atribueixin les lleis o que li encomani el president del Consell Superior de la Justícia.”

Esmena 13

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (4)

Es proposa modificar l'article 10, de modificació de l'article 25, amb la següent redacció:

“Article 10. *Modificació de l'article 25*

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. El membre **designat** pel síndic general és el president del Consell Superior de la Justícia. El president exerceix la representació del Consell Superior de la Justícia, convoca i presideix les reunions, fixa l'ordre del dia, dirigeix els debats i té vot diriment en cas d'empat. Les votacions sempre són secretes.

2. Els cinc membres que componen el Consell Superior de la Justícia elegeixen, entre ells, un vicepresident i un secretari.

3. El vicepresident substitueix el president en tots els supòsits d'absència, malaltia o vacant. El secretari, amb el vistiplau del president, aixeca acta de totes les reunions i decisions del Consell **Superior de la Justícia**.

4. El Consell Superior de la Justícia queda constituït i pot adoptar decisions amb l'assistència de quatre dels cinc membres que el componen. Les decisions s'adopten per majoria.

5. Les resolucions que dicta el Consell Superior de la Justícia per desenvolupar aquesta Llei s'anomenen reglaments; totes les altres prenen el nom d'acords. Els reglaments del Consell **Superior de la Justícia**, i els acords de nomenament, renovació i cessació de càrrecs es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*; la resta d'acords es notifiquen a les persones que els han de complir o que els han de conèixer, i només han de ser publicats quan ho estableixi una llei o quan s'adrecin a una pluralitat indeterminada de persones.

6. Contra les resolucions del Consell Superior de la Justícia es pot presentar recurs en via administrativa davant el mateix Consell **Superior de la Justícia**, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració. Exhaurida la via administrativa, es pot interposar recurs davant la jurisdicció administrativa. S'exceptuen d'aquest règim les resolucions en matèria disciplinària i els acords de nomenament dels batlles, magistrats, fiscal general i fiscals adjunts, i els acords de no renovació dels mandats de batlle, magistrat o fiscal adjunt, que estan subjectes als articles 87, 31 i 68.3 d'aquesta Llei, i a l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal.

7. El secretari general del Consell Superior de la Justícia, que és nomenat i separat lliurement pel Consell **Superior de la Justícia**, assisteix el president, i si escau, els altres membres, en la preparació de les reunions, tramet les convocatòries i l'ordre del dia de les reunions als membres del Consell **Superior de la Justícia** i a les altres persones que hi hagin d'assistir, assisteix

el membre secretari en la redacció de les actes de les reunions i de les decisions i en l'emissió dels certificats d'aquestes, arxiva i custodia les convocatòries, els ordres del dia i les actes de les reunions, executa les ordres de publicació de les decisions que s'hagin de publicar, té a càrrec seu l'organització i el comandament de la Secretaria General del Consell Superior de la Justícia, i exerceix la resta de funcions que li atribueixin les lleis o que li encomani el president del Consell Superior de la Justícia.”

Esmena 14

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)

Es proposa modificar el redactat de l'article 10 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 10. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. El membre nomenat pel síndic general és el president nat del Consell Superior de la Justícia. El president exerceix la representació del Consell Superior de la Justícia, convoca i presideix les reunions, fixa l'ordre del dia en el qual ha d'incloure les qüestions o temes que qualsevol membre hagi proposat examinar, dirigeix els debats i té vot diriment en cas d'empat. Les votacions sempre són secretes.

2. Els cinc membres que componen el Consell Superior de la Justícia elegeixen, entre ells, un vicepresident i un secretari.

3. El vicepresident substitueix el president en tots els supòsits d'absència, malaltia o vacant. El secretari, amb el vistiplau del president, aixeca acta de totes les reunions i decisions del Consell.

4. El Consell Superior de la Justícia queda constituït i pot adoptar decisions amb l'assistència de quatre dels cinc membres que el componen. Les decisions s'adopten per majoria.

5. Les resolucions que dicta el Consell Superior de la Justícia per desenvolupar aquesta Llei s'anomenen reglaments; totes les altres prenen el nom d'acords. Els reglaments del Consell Superior, i els acords de nomenament, renovació i cessació de càrrecs es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*; la resta d'acords es notifiquen a les persones que els han de complir o que els han de conèixer, i només han de ser publicats quan ho estableixi una llei o quan s'adrecin a una pluralitat indeterminada de persones.

6. Contra les resolucions del Consell Superior de la Justícia i dels seus òrgans es pot presentar recurs en via administrativa davant el mateix Consell, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració. Exhaurida la via administrativa, es pot interposar recurs davant la jurisdicció administrativa. S'exceptuen d'aquest règim les resolucions en matèria disciplinària i els acords de nomenament dels batlles, magistrats, fiscal general i fiscals adjunts, i els acords de no renovació dels mandats de batlle, magistrat o fiscal adjunt, que estan subjectes als articles 87, 31 i 68.3 d'aquesta Llei, i a l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal.

7. El secretari general del Consell Superior de la Justícia, que és nomenat i separat lliurement pel Consell Superior de la Justícia, assisteix el president, i si escau, els altres membres, en la preparació de les reunions, tramet les convocatòries i l'ordre del dia de les reunions als membres del Consell i a les altres persones que hi hagin d'assistir, assisteix el membre secretari en la redacció de les actes de les reunions i de les decisions i en l'emissió dels certificats d'aquestes, arxiva i custodia les convocatòries, els ordres del dia i les actes de les reunions, executa les ordres de publicació de les decisions que s'hagin de publicar, té a càrrec seu l'organització i el comandament de la Secretaria General del Consell Superior de la Justícia, i exerceix la resta de funcions que li atribueixin les lleis o que li encomani el president del Consell Superior de la Justícia.”

Motivació:

S'afegeix al text proposat aquesta menció per tal de garantir que el Consell haurà d'examinar no només les qüestions o temes que proposi el seu president, sinó també les proposades per qualsevol dels seus membres.

Article 11. Modificació de l'article 30

Es modifica l'article 30 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30

Els membres del Consell Superior de la Justícia reben la remuneració que es fixi reglamentàriament, a càrrec del seu pressupost.”

Esmena 15

De modificació

Grup Mixt (6)

De modificació de l'Article 11 (modificació de l'article 30).

Es proposa modificar el redactat del projecte, mantenint en bona part el redactat actualment vigent, amb el text següent:

“Els membres del Consell Superior de la Justícia reben una gratificació de funció, establerta sobre la base d'unes gratificacions i dietes, fixades en la Llei del pressupost, d'acord amb la disponibilitat requerida.”

Motivació

És evident que l'article que esmenem, tal com està redactat, obre la porta a la possibilitat que els membres del Consell, que té capacitat reglamentària, es puguin auto-fixar les seves retribucions sense cap límit aparent.

La capacitat d'elaborar el propi pressupost la pot tenir qualsevol organisme independent i diferenciat del Poder Executiu, però això no ha d'arribar mai a les retribucions, que han d'estar harmonitzades amb les de la resta de la funció pública.

Les retribucions s'han de fixar a la llei pressupostària general o a una llei singular (art. 11 LQJ). *El criteri normal és decidir la retribució d'acord amb la categoria assignada i dedicació esmerçada.*

Si els membres del Consell Superior, per exemple, tinguessin categoria i dedicació de ministre, el seu sou es determinaria també d'igual manera.

Com sigui, que el règim dels membres del Consell no és el de dedicació exclusiva, el criteri no pot ser aquest, sinó que només poden percebre dietes.

Esmena 16

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (5)

Es proposa modificar l'article 11, de modificació de l'article 30, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Article 11. Modificació de l'article 30

Es modifica l'article 30 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30

Els membres del Consell Superior de la Justícia reben la **gratificació** que es fixi reglamentàriament, **d'acord amb la dedicació esmerçada en el compliment efectiu de les funcions que tenen encomanades**, a càrrec del seu pressupost.”

Esmena 17**De modificació****Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)**

Es proposa modificar el redactat de l'article 11 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 11. Modificació de l'article 30

Es modifica l'article 30 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30

Els membres del Consell Superior de la Justícia reben la remuneració, d'acord amb la seva responsabilitat i dedicació, que es fixi en la llei corresponent, a càrrec del seu pressupost.”

Motivació:

Es modifica el text proposat en el sentit de remetre a la llei corresponent la fixació de les remuneracions dels membres del Consell Superior de la Justícia, equiparant així el mecanisme al que preveu l'article 51 del present projecte pel que fa a la remuneració dels batlles i magistrats.

Es creu més convenient que sigui una llei qui determini les remuneracions del Consell Superior de la Justícia, que no el propi òrgan.

En concordança amb aquesta esmena, es farà altra esmena a la Disposició final setena del Projecte de llei.

Article 12. Modificació de l'article 31

Es modifica l'article 31 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 31

El Consell Superior de la Justícia nomena els batlles i els magistrats per un període renovable de sis anys, d'acord amb les condicions i els procediments establerts en aquesta Llei.

L'acord de nomenament comporta l'ingrés o el manteniment, segons escaigui, en la carrera judicial, i s'hi pot recórrer en contra davant el Ple del Tribunal Superior.”

Article 13. Modificació de l'article 32

Es modifica l'article 32 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 32

El fiscal general de l'Estat i els fiscals adjunts són nomenats pel Consell Superior de la Justícia, a proposta del Govern, en els termes que estableix la Llei del Ministeri Fiscal.”

Article 14. Modificació de l'article 33

Es modifica l'article 33 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 33

1. El Consell Superior de la Justícia promou els batlles als graus segon i tercer, i els magistrats al grau superior, en les condicions que fixa l'article 64 bis, apartats 2 i 3.

2. El Consell Superior de la Justícia designa el president del Tribunal de Batlles amb preferència entre els batlles de grau segon o tercer, i els presidents del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, amb preferència entre els magistrats de grau superior, una vegada consultats els membres dels òrgans respectius. La durada del mandat dels presidents és igual a la durada del seu mandat de batlle o magistrat, i poden ser renovats en aquesta funció únicament una vegada.

3. El Consell Superior de la Justícia designa els presidents de Sala del Tribunal Superior amb preferència entre els magistrats de grau superior, una vegada consultats el president i els membres del Tribunal Superior. Sense perjudici del que estableix l'article 58.2, la durada del seu mandat és igual a la durada del seu mandat de magistrat i poden ser renovats en aquesta funció únicament una vegada.”

Article 15. Modificació de l'article 34

Es modifica l'article 34 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 34

Els secretaris judicials són seleccionats i nomenats, entre persones de nacionalitat andorrana i en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern, d'acord amb la Llei de la funció pública de l'Administració de Justícia.”

Article 16. Modificació de l'article 35

Es modifica l'article 35 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35

1. La funció disciplinària en relació amb els batlles i els magistrats és exercida pel Consell Superior de la Justícia, en els termes que disposa el capítol sisè del títol V.

2. El règim i el procediment disciplinari del personal de l'Administració de Justícia se subjecta al que disposa la Llei de la funció pública de l'Administració de Justícia.”

Article 17. Addició d'un article 35 bis

S'introdueix un nou article 35 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35 bis

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per supervisar el funcionament de l'Administració de Justícia i, consegüentment, pot nomenar inspectors amb aquesta finalitat.

La inspecció dels òrgans judicials correspon a un batlle o un magistrat de grau o categoria superior al de l'òrgan inspeccionat o a persones que no formin part de la carrera judicial andorrana, sempre que tinguin la capacitació i experiència suficient per dur a terme la inspecció encomanada.

2. La inspecció comprèn l'examen i la supervisió de tot el que resulti necessari per al coneixement de la situació i el funcionament de l'òrgan inspeccionat i del compliment dels deures del personal judicial i del personal de l'Administració de Justícia.

Tanmateix, la inspecció en cap cas pot abastar l'aplicació o la interpretació de l'ordenament jurídic que els batlles i els magistrats portin a terme en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

3. La inspecció actua a instància del Consell Superior de la Justícia, dels presidents dels òrgans judicials i, quan afecta exclusivament el personal de l'Administració de Justícia, també dels secretaris judicials.

4. La inspecció conclou amb un informe que expressa les actuacions realitzades i el resultat, i que s'eleva a qui la va sol·licitar i, en tot cas, al Consell Superior de la Justícia. L'informe pot contenir recomanacions per millorar el funcionament de l'òrgan inspeccionat. Abans de fer-lo definitiu, es dóna vista a les persones de l'òrgan inspeccionat perquè puguin fer les observacions que creguin convenientes.

L'inspector es pot adreçar al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra i a totes les persones que cregui convenient per demanar informació rellevant per a l'actuació que estigui realitzant.

5. Si de les actuacions d'inspecció se'n desprenen indicis de responsabilitat disciplinària, l'inspector ho comunica al president del Consell Superior de la Justícia i al president de l'òrgan judicial corresponent, i si afecta el personal de l'Administració de Justícia, al secretari judicial que correspongui. Si se'n desprenen indicis de responsabilitat penal, ho comunica, a més, al Ministeri Fiscal.

Els membres de la carrera judicial i el personal de l'Administració de Justícia tenen l'obligació de col·laborar per al bon fi de la inspecció.”

Esmena 18**De modificació**

Grup Míxt (7)

De modificació de l'Article 17 (addició d'un article 35 bis).

Es proposa modificar el redactat dels apartats 1, 3 i 5 de l'article 35 bis que s'addiciona amb el redactat següent:

1- (El primer paràgraf no es modifica)

“La inspecció dels òrgans judicials s'encomana a persones que no formin part de la carrera judicial andorrana, sempre que tinguin la capacitació i experiència suficient per dur a terme la inspecció encomanada.”

3- La inspecció actua a instància del Consell Superior de la Justícia, dels presidents dels òrgans judicials i, quan afecta exclusivament el personal de l'Administració de Justícia, també dels secretaris judicials. **L'encàrrec de la inspecció ha de ser motivat i es fonamenta en circumstàncies i fets concrets i identificats.**

5- Si de les actuacions d'inspecció se'n desprenen indicis de responsabilitats disciplinària **en relació als fets concrets i identificats que han motivat la seva pràctica** l'inspector ho comunica al president del Consell Superior de la Justícia i al president de l'òrgan judicial corresponent, i si afecta el personal de l'Administració de Justícia, al secretari judicial que correspongui. Si se'n desprenen indicis de responsabilitat penal, ho comunica, a més, al Ministeri Fiscal.

Els membres de la carrera judicial i el personal de l'Administració de Justícia tenen l'obligació de col·laborar per al bon fi de la inspecció.”

(La negreta és únicament als efectes de facilitar la identificació del text addicionat als apartats 3 i 5)

Motivació

La inspecció d'un Batlle per part d'un altre Batlle no és encertada tenint en compte la feblesa i proximitat dels efectius.

D'altra banda pel que fa als apartats 35 bis 3.- i 35 bis 5., la decisió d'iniciar una inspecció ha de ser motivada, fonamentant-se en fets i circumstàncies concrets i identificats, i només ha de portar sobre els mateixos, altrament equival a l'obertura d'una “causa general”.

Esmena 19**De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (6)

Es proposa modificar l'article 17, d'addició d'un article 35 bis, substituïnt el text del projecte pel redactat següent:

“Article 17. Addició d'un article 35 bis

S'introdueix un nou article 35 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35 bis

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per supervisar el funcionament de l'Administració de Justícia i, consegüentment, pot nomenar inspectors amb aquesta finalitat.

La inspecció dels òrgans judicials correspon a persones que no formin part de la carrera judicial andorrana, sempre que tinguin la capacitat i experiència suficient per dur a terme la inspecció encomanada. En el cas que no es pugui nomenar a una persona que no formi part de la carrera judicial andorrana, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar a un batlle o un magistrat de grau o categoria superior al de l'òrgan inspeccionat.

2. La inspecció comprèn l'examen i la supervisió de tot el que resulti necessari per al coneixement de la situació i el funcionament de l'òrgan inspeccionat i del compliment dels deures del personal judicial i del personal de l'Administració de Justícia.

Tanmateix, la inspecció en cap cas pot abastar l'aplicació o la interpretació de l'ordenament jurídic que els batlles i els magistrats portin a terme en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

3. La inspecció actua a instància del Consell Superior de la Justícia, dels presidents dels òrgans judicials i, quan afecta exclusivament el personal de l'Administració de Justícia, també dels secretaris judicials.

4. La inspecció conclou amb un informe que expressa les actuacions realitzades i el resultat, i que s'eleva a qui la va sol·licitar i, en tot cas, al Consell Superior de la Justícia. L'informe pot contenir recomanacions per millorar el funcionament de l'òrgan inspeccionat. Abans de fer-lo definitiu, es dóna vista a les persones de l'òrgan inspeccionat perquè puguin fer les observacions que creguin convenientes.

L'inspector es pot adreçar al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra i a totes les persones que cregui convenient per demanar informació rellevant per a l'actuació que estigui realitzant.

5. Si de les actuacions d'inspecció se'n desprenen indicis de responsabilitat disciplinària, l'inspector ho comunica al president del Consell Superior de la Justícia i al president de l'òrgan judicial corresponent, i si afecta el personal de l'Administració de Justícia, al secretari judicial que correspongui. Si se'n desprenen indicis de responsabilitat penal, ho comunica, a més, al Ministeri Fiscal.

Els membres de la carrera judicial i el personal de l'Administració de Justícia tenen l'obligació de col·laborar per al bon fi de la inspecció.”

Esmena 20**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa modificar el redactat de l'article 17 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 17. Addició d'un article 35 bis

S'introdueix un nou article 35 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35 bis

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per supervisar el funcionament de l'Administració de Justícia i, consegüentment, pot nomenar inspectors amb aquesta finalitat.

La inspecció dels òrgans judicials correspon a un batlle o un magistrat de grau o categoria superior al de l'òrgan inspeccionat o a persones que no formin part de la carrera judicial andorrana, sempre que tinguin la capacitat i experiència suficient per dur a terme la inspecció encomanada. En aquest darrer cas, les persones que no formin part de la carrera judicial estan igualment sotmeses al secret professional respecte de la informació que obtinguin en el transcurs de la seva tasca inspectora, que només podrà ser utilitzada a tal fi.

2. La inspecció comprèn l'examen i la supervisió de tot el que resulti necessari per al coneixement de la situació i el funcionament de l'òrgan inspeccionat i del compliment dels deures del personal judicial i del personal de l'Administració de Justícia.

Tanmateix, la inspecció en cap cas pot abastar l'aplicació o la interpretació de l'ordenament jurídic que els batlles i els magistrats portin a terme en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

3. La inspecció actua a instància del Consell Superior de la Justícia, dels presidents dels òrgans

judicials i, quan afecta exclusivament el personal de l'Administració de Justícia, també dels secretaris judicials.

4. La inspecció conclou amb un informe que expressa les actuacions realitzades i el resultat, i que s'eleva a qui la va sol·licitar i, en tot cas, al Consell Superior de la Justícia. L'informe pot contenir recomanacions per millorar el funcionament de l'òrgan inspeccionat. Abans de fer-lo definitiu, es dona vista a les persones de l'òrgan inspeccionat perquè puguin fer les observacions que creguin convenientes.

L'inspector es pot adreçar al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra i a totes les persones que cregui convenient per demanar informació rellevant per a l'actuació que estigui realitzant.

5. Si de les actuacions d'inspecció se'n desprenen indicis de responsabilitat disciplinària, l'inspector ho comunica al president del Consell Superior de la Justícia i al president de l'òrgan judicial corresponent, i si afecta el personal de l'Administració de Justícia, també al batlle o magistrat i al secretari judicial que correspongui. Si se'n desprenen indicis de responsabilitat penal, ho comunica, a més, al Ministeri Fiscal.

Els membres de la carrera judicial i el personal de l'Administració de Justícia tenen l'obligació de col·laborar per al bon fi de la inspecció.”

Motivació:

Pel que fa a la modificació de l'apartat 1 del present article, l'esmena es justifica en la necessitat de reserva de la informació sensible a la que, necessàriament tindran accés els inspectors en l'exercici de la seva funció. Cal garantir el dret a la intimitat dels ciutadans. En el cas que els inspectors nomenats formin part de la carrera judicial, ja de per sí, estan sotmesos al deure de secret professional. En canvi, si els inspectors provenen de fora de l'àmbit judicial, es fa necessari una menció expressa, de rang legal, en el sentit que també hi ha d'estar sotmesos.

Pel que fa a la modificació de l'apartat cinquè, l'esmena es justifica pel fet que, tal com estava redactat en el projecte, si l'inspector detectava indicis de responsabilitat disciplinària que afectés el personal de l'Administració de Justícia, no es contemplava o no quedava prou clar que, a més d'informar al secretari judicial corresponent, també havia d'informar al Consell Superior de la Justícia, al president de l'òrgan judicial corresponent, però també al batlle o magistrat al qual la persona estava adscrita, doncs lògicament estaria directament afectat.

Article 18. Addició d'un article 35 ter

S'introdueix un nou article 35 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35 ter

1. El Consell Superior de la Justícia és competent per ordenar i gestionar l'estadística judicial.
2. També té cura de la publicació oficial de les resolucions judicials del Tribunal Superior i, si escau, dels altres tribunals.”

Esmena 21

De modificació

Grup Mixt (8)

De modificació de l'Article 18 (addició d'un article 35 ter).

Es proposa modificar el paràgraf 2 del nou article 35 ter amb la finalitat d'eliminar els mots “si escau”, així com les dues comes que els envolten, amb la qual cosa el text quedaria així:

“2. També té cura de la publicació oficial de les resolucions judicials del Tribunal Superior, del Tribunal de Corts i del Tribunal de Batlles.”

Motivació

La publicació de les Sentències dels Tribunals altres que el Tribunal Superior no han de ser deixades de manera indeterminada a un “si escau” desprovist de tota determinació. S'hauria de dir en quines circumstàncies escauen i en quines no. Tot i que no es veu perquè les sentències del Tribunal de Corts i de la Batllia no s'han de poder publicar, en un exercici de transparència i d'informació tècnica. Pel contrari s'ha d'afavorir l'accés lliure als llibres o repertoris de sentències.

Article 19. Modificació de l'article 36

Es modifica l'article 36 de la Llei qualificada de la Justícia, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 36

1. Per a l'exercici de les atribucions que té encomanades, el Consell Superior de la Justícia elabora el seu projecte de pressupost, que ha d'aprovar el Consell General.
2. En l'elaboració del seu projecte de pressupost, el Consell Superior de la Justícia està vinculat pel principi d'equilibri pressupostari que regeix l'elaboració del pressupost general i s'ha d'ajustar a les eventuais directrius formulades sobre aquesta qüestió.
3. En l'execució del seu pressupost, el Consell Superior de la Justícia s'ha d'ajustar als procediments administratius que regula la Llei general de les finances públiques i la Llei de la contractació

pública. El mateix Consell determina quins són els seus òrgans de contractació.

4. El Consell Superior de la Justícia està sotmès al control pressupostari de la Intervenció General, que pot designar un interventor delegat a aquest efecte, d'acord amb la Llei general de les finances públiques. Està sotmès també al control del Tribunal de Comptes.

5. El Consell Superior de la Justícia ha de formar i aprovar abans de l'1 d'abril de cada any la liquidació del seu pressupost de l'exercici anterior, d'acord amb la Llei general de les finances públiques i el Pla general de comptabilitat pública.

6. El president del Consell Superior de la Justícia ha de trametre al Consell General, trimestralment i dintre del trimestre següent, una memòria explicativa de l'execució del pressupost del Consell i de les seves modificacions, i també dels moviments i de la situació de la tresoreria.

7. El Consell Superior de la Justícia disposa de la seva tresoreria pròpia. Aquesta tresoreria comprèn el pagament de les obligacions de despeses corrents i el cobrament dels ingressos corrents en concepte de la transferència corrent provinent del Govern. Els romanents de tresoreria s'assignen a la destinació que estableix la Llei del pressupost general.

8. El Consell Superior de la Justícia elabora cada any la proposta de pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal, a partir de les propostes que al seu torn li siguin trameses pels presidents de la Batllia, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, i pel fiscal general, i la tramet al ministeri que tingui atribuïdes les competències en matèria de justícia en el termini que fixa la Llei general de les finances públiques.

9. El pressupost de l'Administració de Justícia i del Ministeri Fiscal es troba integrat dins del pressupost del ministeri que tingui atribuïdes les competències en matèria de justícia, però és gestionat pel Consell Superior de la Justícia. En la seva execució, el president del Consell Superior de la Justícia exerceix les funcions que, d'acord amb la normativa vigent en matèria pressupostària i de contractació pública, correspondrien al ministre competent en matèria de justícia.

Esmena 22

De modificació

Grup Mixt (9)

De modificació de l'Article 19 (modificació de l'article 36).

Es proposa modificar l'apartat 1 de l'Article 36 amb el redactat següent:

“1. Per a l'exercici de les atribucions que té encomanades, el Consell Superior de la Justícia

elabora el seu projecte de pressupost, **que serà sotmès a l'aprovació del Consell General en els termes de la normativa pressupostària general.**”

(La negreta només s'empra als efectes de facilitar la lectura del text que introdueix l'esmena)

Motivació

Es tracta de suprimir els mots “*Pressupost que ha d'aprovar el Consell General*”. L'ús de la forma verbal imperativa pot tenir el significat que el Consell General té una competència lligada i que no pot fer més que aprovar. Tal no pot ser el sentit de la llei i doncs s'ha de dissipar l'amfibologia a base de canviar la frase en el sentit següent: deixar ben clar que el pressupost serà sotmès a l'aprovació del Consell General en els termes de la normativa pressupostària...”.

Article 20. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 37

1. El Consell Superior de la Justícia ha d'informar amb caràcter preceptiu en relació amb les proposicions o els projectes de llei que concerneixin l'Administració de Justícia o el mateix Consell Superior de la Justícia. Ha de trametre l'informe corresponent al Consell General o al Govern en el termini màxim de trenta dies, o de quinze dies en el cas que se'n faci constar la urgència.

2. També pot emetre informes per donar compte de la situació i el funcionament del Consell Superior de la Justícia i de l'Administració de Justícia, o per promoure millores o modificacions de lleis que concerneixin el Consell Superior de la Justícia o l'Administració de Justícia.”

Esmena 23

De modificació

Grup Mixt (10)

De modificació de l'Article 20 (modificació de l'article 37).

Es proposa modificar el redactat de l'article substituint-lo pel text següent:

“Article 37

1. El Consell Superior de la Justícia informa amb caràcter preceptiu en relació amb les proposicions o els projectes de llei que concerneixin l'Administració de Justícia o el mateix Consell Superior de la Justícia. L'informe, que es tramet al Consell General o al Govern en el termini màxim de trenta dies, o de quinze dies en el cas que se'n faci constar la urgència, no és vinculant.

2. També pot emetre informes per donar compte de la situació i el funcionament del Consell

Superior de la Justícia i de l'Administració de Justícia, o per proposar millores o modificacions de lleis que concerneixin l'Administració de Justícia.

Motivació

Es considera important precisar que els informes encara que siguin preceptius no són vinculants pel Consell General ni pel Govern.

D'altra banda es vol també precisar que el Consell Superior de la Justícia pot formular informes per proposar millores o modificacions de lleis que concerneixin l'Administració de la Justícia però no sembla adequada la referència a l'emissió d'informes *pro domo sua* és a dir en relació a millores o modificacions que el concerneixin.

Esmena 24 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (7)

Es proposa modificar l'article 20, de modificació de l'article 37, substituïnt el text del projecte pel redactat següent:

“Article 20. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 37

1. El Consell Superior de la Justícia ha d'informar amb caràcter preceptiu en relació amb les proposicions o els projectes de llei que concerneixin l'Administració de Justícia o el mateix Consell Superior de la Justícia, **en el termini màxim de trenta dies naturals o de quinze dies naturals en el cas que se'n faci constar la urgència, des que se l'hagi requerit a l'efecte.**

Aquest informe s'ha d'acompanyar a la proposició o al projecte de llei esmentats en la seva tramitació.

2. També pot emetre informes per donar compte de la situació i el funcionament del Consell Superior de la Justícia i de l'Administració de Justícia, o per promoure millores o modificacions de lleis que concerneixin el Consell Superior de la Justícia o l'Administració de Justícia.”

Article 21. Addició d'un article 38 bis

S'introdueix un nou article 38 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins del capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38 bis

El Consell Superior de la Justícia pot organitzar, directament o mitjançant acords amb altres

institucions, incloses estrangeres i internacionals, les activitats formatives que consideri convenients per al bon funcionament de l'Administració de Justícia.

De manera especial, ha de determinar els programes formatius i de pràctiques que han de seguir els batlles en pràctiques que hagin superat les proves d'accés, les activitats formatives necessàries per passar als graus segon, tercer o superior dins de cada categoria judicial, i els nivells mínims d'activitat de formació continuada que han de realitzar els batlles i els magistrats durant el seu mandat.”

Esmena 25 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (8)

Es proposa modificar l'article 21, d'addició d'un article 38 bis, que queda redactat de la següent manera:

“Article 21. Addició d'un article 38 bis

S'introdueix un nou article 38 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins del capítol tercer del títol II, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38 bis

El Consell Superior de la Justícia pot organitzar, directament o mitjançant **convenis** amb altres institucions, incloses estrangeres i internacionals, les activitats formatives que consideri convenients per al bon funcionament de l'Administració de Justícia.

De manera especial, ha de determinar els programes formatius i de pràctiques que han de seguir els batlles en pràctiques que hagin superat les proves d'accés, les activitats formatives necessàries per passar als graus segon, tercer o superior dins de cada categoria judicial, i els nivells mínims d'activitat de formació continuada que han de realitzar els batlles i els magistrats durant el seu mandat.”

Article 22. Modificació de la lletra d) del segon paràgraf i addició d'un tercer paràgraf a l'apartat 3 de l'article 39

Es modifica la lletra d) del segon paràgraf i s'introdueix un tercer paràgraf a l'apartat 3 de l'article 39 de la Llei qualificada de la Justícia, que queden redactats en els termes següents:

“d) Els litigis sobre responsabilitat patrimonial de l'Administració pública i del personal al seu servei, sigui quina sigui la naturalesa de l'activitat que realitzen i el tipus de relació, estatutària o contractual, que els uneix. La jurisdicció administrativa és, en tot cas, l'única competent per enjudiciar les reclamacions que pretenguin la declaració de la responsabilitat patrimonial de

l'Administració pública, encara que s'adrecin, únicament o conjuntament, contra la companyia asseguradora, i també quan s'adrecin conjuntament contra eventuais tercers responsables, sense perjudici, en aquest darrer cas, de l'aplicació de les normes substantives sobre responsabilitat que corresponen a cadascun dels demandats.”

(...)

“La jurisdicció administrativa pot conèixer i resoldre les qüestions prejudicials o incidentals civils directament relacionades amb el judici que tingui plantejat; tot i això, les decisions adoptades sobre aquestes qüestions no tenen efecte més enllà del judici esmentat i poden ser revisades per la jurisdicció competent.”

Esmena 26

De modificació

Grup Mixt (11)

De modificació de l'Article 22 (modificació de l'article 39).

Es proposa modificar el redactat del tercer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 39 que s'addiciona, amb el text següent:

“La jurisdicció administrativa pot conèixer i resoldre les qüestions prèvies civils amb caràcter previ a la prossecució del judici que tingui plantejat i observant les normes civils.

En cas d'especial dificultat civil la jurisdicció administrativa suspèn el judici i remet les actuacions a la jurisdicció civil per tal que aquesta es pronuncii.”

Motivació

L'article que esmenem afecta a un problema delicat: la competència per a resoldre les denominades qüestions prejudicials, que són components o elements del problema a resoldre (“tema decidendi”) que sense pertànyer a l'ordre jurisdiccional competent per a conèixer el procés, s'han de resoldre prèviament per a poder continuar-lo.

Les dites qüestions prejudicials poden ser, teòricament: administratives al procés penal o civil; penals o administratives al procés civil; i civils o administratives al procés penal. *Tan sols la jurisdicció penal ha de poder resoldre totes les qüestions prejudicials*, amb les excepcions que legalment es puguin establir (per exemple: les qüestions de filiació o matrimoni). Cap altra jurisdicció pot emetre resolucions sobre qüestions penals.

Ja d'entrada el fet que la competència extraordinària es limiti a qüestions civils sembla coherent amb el que disposa l'article 8 de la Llei

qualificada de Procediment Penal que estableix que la qüestió prejudicial penal provoca la paralització del procés civil o administratiu.

El text proposat parla de qüestions de prejudicialitat o incidentals civils. La distinció clàssica és entre qüestions prejudicials i qüestions prèvies. El Tribunal Constitucional en dues Sentències (12/04/2010 i 15/03/2012) s'ha pronunciat darrerament sobre el tema en el sentit que només té competència la jurisdicció administrativa sobre les qüestions prèvies civils i no sobre les qüestions prejudicials civils, les quals han de ser conegudes per la jurisdicció civil. I això perquè -diu el Tribunal Constitucional- a Andorra no hi ha una normativa com la que hi ha en la legislació espanyola que atribueix ambdues qüestions a la jurisdicció administrativa.

La introducció de l'incís proposat a l'article 22 del projecte que esmenem pot anar en el sentit d'evitar el que s'entén en doctrina espanyola com la “peregrinació de jurisdicciones” però a Andorra hi ha un escull d'importància en el procediment administratiu versus el civil, i sobretot versus el civil ordinari. En efecte ha estat repetidament comentat, fins i tot en seu judicial i en seu del Tribunal Constitucional, si el procés administratiu, amb un únic tràmit de demanda i proposició de proves i un tràmit de contesta i proposició de proves també únic, és prou garantista.

La qüestió prejudicial civil pot portar sobre qüestions que, si fossin jutjades en la jurisdicció civil, ho serien mitjançant el procediment ordinari amb demanda, contesta, replica, duplica, judici de proves etc. Llavors, en sotmetre la qüestió prejudicial civil al procediment administratiu, es disminueix la intensitat del contradictori, sobretot en no poder proposar la part demandant prova a la vista de la contesta a la demanda que fa la part demandada; i encara més sense cap possibilitat d'interposar incidents dilatoris que poden ser absolutament necessaris.

Aquesta objecció, juntament amb el fet que l'objecte civil a jutjar pot ser de molta complexitat i pot involucrar pluralitat de persones, aconsella limitar la vis atractiva de la jurisdicció ordinària a les qüestions prèvies civils, deixant les prejudicials a la jurisdicció civil.

D'altra banda la redacció proposada pel projecte, que proposem suprimir, obriria la possibilitat que les decisions adoptades per la jurisdicció administrativa en jutjar les qüestions civils puguin ser “revisades” per la jurisdicció competent (civil). Aquesta possibilitat s'ha de descartar absolutament.

Si l'expressió “*les decisions poden ser revisades*” s'empra en la redacció com a possibilitat genèrica d'apel·lació, tal possibilitat serà totalment incongruent ja que representa que la jurisdicció administrativa podria jutjar en dues instàncies sense que la seva decisió sigui ferma sinó sotmesa a apel·lació de la jurisdicció civil. Cosa, insistim, totalment incongruent i que, a més, buidaria de sentit la finalitat mateixa de l'atribució de competència a la jurisdicció administrativa per a evitar la “*peregrinación de jurisdicciones*” si a la fi s'hagués de tornar a la jurisdicció civil. L'article 88 de la Constitució dóna a les sentències fermes el valor de cosa jutjada i no poden ser modificades o anul·lades. La Sentència ferma del Tribunal Superior en la causa en què s'hagi jutjat a la vegada sobre la qüestió prejudicial i sobre la qüestió administrativa seria una Sentència ferma. Si pot ser revisada per la jurisdicció civil ja no serà ferma ni la resolució sobre qüestió prejudicial ni la resolució sobre el fons administratiu, qual resolució depenia de la resolució de la prejudicialitat.

Si l'expressió “*poden ser revisades*” per la jurisdicció civil, s'entén literalment com un judici de revisió (que no existeix en el nostre procediment civil) llavors, a través d'aquest article, s'estaria creant el judici de revisió civil (amb l'agreujant de fer-ho sense establir cap definició ni procediment del mateix) i, doncs, s'estaria buidant de finalitat l'atribució de competència a la jurisdicció administrativa puix una vegada jutjada la qüestió prejudicial per aquesta resolució es podria revisar per part de la jurisdicció civil.

Si l'expressió “*poden ser revisades*” vol dir que, a més del coneixement de la jurisdicció administrativa, la mateixa causa amb el mateix objecte i mateixes persones (en les condicions pròpies de la litispendència) pot també ser jutjada en altre moment posterior (la noció de revisió inclou la posterioritat en el temps a allò que és objecte de revisió) llavors hi ha la possibilitat de dues decisions (=sentències) que poden ser contradictòries i ambdues revestides de la força i autoritat de la cosa jutjada segons l'article 88 de la Constitució. Cosa que és impossible de defensar.

En conseqüència i en conclusió és preferible eliminar les qüestions prejudicials del text i restringir-la a les qüestions prèvies.

Article 23. Addició d'un article 39 bis

S'introdueix un nou article 39 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 39 bis

Per a l'exercici de la potestat jurisdiccional que tenen atribuïda, els batlles i els tribunals poden obtenir dades personals de qualsevol arxiu o registre públic o privat, sense altres limitacions que les que imposen el respecte als drets fonamentals i el compliment dels límits o excepcions que, per a casos determinats, puguin establir expressament les lleis.”

Esmena 27

De modificació

Grup Mixt (12)

De modificació de l'Article 23 (addició d'un article 39 bis).

Es proposa modificar el redactat de l'article amb el redactat següent:

“Per a l'exercici de la potestat jurisdiccional que tenen atribuïda, els batlles i els tribunals poden obtenir dades personals de qualsevol arxiu o registre públic o privat.

L'accés a les dades ha d'anar precedit d'una resolució motivada sense la qual el destinatari o el responsable de la protecció de les dades pot negar-se a facilitar-les.

La resolució motivada s'acompanya d'una indicació sobre a qui correspon la responsabilitat de la custòdia de les dades personals per a la preservació de la privacitat així com l'advertència que, arribada una dada reservada, l'òrgan judicial assumeix la responsabilitat pròpia dels responsables originaris de la custòdia de les dades, la qual és extensible als funcionaris que hi tinguin accés per raó de la seva feina.”

Motivació

En virtut dels principis processals inderogables que estableixen que res que figuri en els autes no pot ser privat del coneixement de les parts, totes les informacions que es puguin obtenir han de ser conegudes de totes les parts en qualsevol procés. El jutge no pot desenvolupar la seva activitat, instructora de processos i decisòria, en base a informacions per ell recollides de les que les parts no poden tenir coneixement. Tal cosa porta a la conseqüència que tan àmplia possibilitat d'obtenir totes les dades de qualsevol arxiu o registre públic, acabarà donant coneixement de les mateixes a les parts i, doncs, a través d'elles, a tot tercer, ja que no poden ser obligats al secret de dades.

Contràriament el que sembla apuntar el text que esmenem, els límits i excepcions a aquesta obtenció no s'han de deixar a una llei en el futur. És aquí, en aquesta llei, que s'han d'imposar.

Per altra part hi ha una discordança entre el text de l'article 39 bis i allò que sobre aquest article es diu en l'Exposició de Motius. En efecte en el text de l'exposició "A aquest efecte, es facilita la signatura d'acords o convenis d'intercanvi de dades amb entitats o agents diversos.....".

El text de l'article 39 bis no conté cap expressió dels acords o convenis i intercanvis. A banda que no es precisa qui seria el subjecte signatari de convenis i acords, l'intercanvi significa que de la mateixa manera que l'administració de justícia pot obtenir informació dels registres, la recíproca també hauria d'existir, és a dir que els diferents registres segons la titularitat (governamentals, comunals, i demés integrants de l'administració) i segons l'objecte (tributaris, cens, civil, vehicles, comerç, societat, etc.) també podrien obtenir informació dels representants de la justícia, la qual cosa no pot ser admesa baix cap concepte.

Article 24. Addició d'un article 41 bis

S'introdueix un nou article 41 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

"Article 41 bis

1. Les actuacions judicials es realitzen en dies i hores hàbils. Són dies hàbils tots els de l'any, a excepció dels dies referits a l'apartat 2. Són hores hàbils per dur a terme les actuacions processals des de les nou del matí fins a les set del vespre, llevat que la llei ho disposi altrament.

2. Són inhàbils els dies del mes d'agost i els compresos entre el vint-i-quatre de desembre i el sis de gener de cada any judicial, ambdós inclosos. També són dies inhàbils tots els diumenges, dissabtes i els de festa nacional, i tots els festius a efectes laborals, segons el calendari establert cada any pel Govern.

3. Els dies i hores inhàbils poden ser habilitats per a la pràctica de mesures de caràcter cautelar o executori, i de notificació.

4. Tots els dies i les hores de l'any són hàbils, sense necessitat d'habilitació especial, per a la instrucció i l'execució de les sentències en els processos penals."

Esmena 28

De modificació

Grup Mixt (13)

De modificació de l'Article 24 (addició d'un article 41 bis).

Es proposa modificar l'apartat 3 de l'article 41 bis, amb el text següent:

"3. Els dies i hores inhàbils poden ser habilitats per a la pràctica de mesures de caràcter cautelar o executori, i de notificació. **El termini del**

recurs comença l'endemà del primer dia hàbil següent."

(La negreta és únicament a efectes d'una millor visualització de l'addició que es proposa)

Motivació

En el text del projecte no queda clarament especificat l'inici del termini per a un eventual recurs.

Esmena 29

De modificació

Grup Mixt (14)

De modificació de l'Article 24 (addició d'un article 41 bis).

Es proposa modificar l'apartat 4 de l'article 41 bis, amb el text següent:

"Tots els dies i les hores de l'any són hàbils, sense necessitat d'habilitació especial, per a la instrucció i l'execució de les sentències en els processos penals. **El batlle pot dictar una resolució en el marc d'una Ordenança penal, sigui in voce sigui mitjançant resolució escrita, en qualsevol dia i hora de l'any."**

(La negreta és únicament a efectes d'una millor visualització de l'addició que es proposa)

Motivació

El text, que addicionem amb la nostra esmena, vol evitar el que s'esdevindria amb l'adopció *stricto sensu* de l'article del projecte: no es podrien dictar Ordenances penals en dies no hàbils.

Esmena 30

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa modificar el redactat de l'article 24 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

"Article 24. Addició d'un article 41 bis

S'introdueix un nou article 41 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

"Article 41 bis

1. Les actuacions judicials es realitzen en dies i hores hàbils. Són dies hàbils tots els de l'any, a excepció dels dies referits a l'apartat 2. Són hores hàbils per dur a terme les actuacions processals des de les nou del matí fins a les set del vespre, llevat que la llei ho disposi altrament.

2. Són inhàbils els dies del mes d'agost i els compresos entre el vint-i-quatre de desembre i el sis de gener de cada any judicial, ambdós

inclosos. També són dies inhàbils tots els diumenges, dissabtes i els de festa nacional, i tots els festius a efectes laborals, segons el calendari establert cada any pel Govern i pel Comú d'Andorra la Vella, on està ubicada la Seu de La Justícia.

3. Els dies i hores inhàbils poden ser habilitats per a la pràctica de mesures de caràcter cautelar o executori, i de notificació.

4. Tots els dies i les hores de l'any són hàbils, sense necessitat d'habilitació especial, per a la instrucció i l'execució de les sentències en els processos penals.”

Motivació:

La modificació proposada es basa en què es considera necessari tenir per dies inhàbils els dies que són festius a la parròquia d'Andorra la Vella, doncs és on està ubicada la Seu de la Justícia. Constitueix aquest un dret dels treballadors extrapolable, a l'entendre del nostre Grup, a l'Administració de la Justícia.

Article 25. Modificació de l'article 42

Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

1. Els terminis es compten sempre a partir de l'endemà de la notificació o publicació de l'acte de què es tracta.

2. Sempre que no s'estableixi expressament una altra cosa, els terminis determinats ho són en dies hàbils, i els dies inhàbils s'exclouen del còmput.

Els terminis establerts en els processos penals ho són en dies naturals. Tanmateix, els terminis per interposar recursos en els processos penals es compten en dies hàbils i els dies inhàbils queden exclosos del còmput, sense perjudici que es pugui presentar el recurs els dies inhàbils.

3. Els terminis determinats en mesos o en anys es compten de data a data. Si en el mes del venciment no hi ha un dia equivalent al de l'inici del còmput, el termini s'acaba el dia primer del mes següent.

4. Si el darrer dia del termini és festiu, el termini s'acaba el primer dia hàbil següent.

5. Els escrits i les comunicacions telemàtiques sotmesos a termini es poden presentar fins a les dos de la tarda de l'endemà del dia en què s'acaba el termini.”

Esmena 31

De modificació

Grup Mixt (15)

De modificació de l'Article 25 (modificació de l'article 42).

Es proposa suprimir el paràgraf 5.

Motivació

El paràgraf 5 que es suprimeix preveu que l'escrit i comunicacions telemàtiques es poden presentar fins a les 14 hores de l'endemà del termini

No hi ha cap justificació per a que hagin de tenir unes hores més de termini que els escrits i comunicacions amb paper.

Esmena 32

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa modificar el redactat de l'article 25 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 25. Modificació de l'article 42

Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

1. Els terminis es compten sempre a partir de l'endemà de la notificació o publicació de l'acte de què es tracta.

2. Sempre que no s'estableixi expressament una altra cosa, els terminis determinats ho són en dies hàbils, i els dies inhàbils s'exclouen del còmput.

Els terminis establerts en els processos penals ho són en dies naturals. Tanmateix, els terminis per interposar recursos en els processos penals es compten en dies hàbils i els dies inhàbils queden exclosos del còmput, sense perjudici que es pugui presentar el recurs els dies inhàbils.

3. Els terminis determinats en mesos o en anys es compten de data a data. Si en el mes del venciment no hi ha un dia equivalent al de l'inici del còmput, el termini s'acaba el dia primer del mes següent.

4. Si el darrer dia del termini és festiu, el termini s'acaba el primer dia hàbil següent.”

Motivació:

La supressió proposada es basa en què no es veu el sentit d'aquesta pròrroga de fet dels terminis establerts. Es tracta d'una excepció que es convertiria en norma general, doncs la gran part de l'activitat processal sotmesa a termini són escrits de les parts; i ho seran les comunicacions telemàtiques en un futur. L'establiment d'aquest termini excepcional de l'endemà fins a les dues de la tarda, només portaria que confusió, sense que s'albiri cap benefici concret.

Article 26. Modificació de l'article 43

Es modifica l'article 43 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 43

L'horari de treball de la Batllia i dels tribunals, i de les seves oficines judicials i secretaries és fixat pel Consell Superior de la Justícia, sense que mai pugui ser inferior a l'horari establert per a l'Administració general.”

Esmena 33**De modificació**

Grup Mixt (16)

De modificació per addició de l'Article 26 (modificació de l'article 43).

Es proposa addicionar un segon paràgraf a l'article amb el redactat següent:

“En el cas que el Consell Superior de la Justícia hagués fixat un horari que permetés un tancament de l'oficina judicial abans de les 19h d'un dia hàbil s'entén que els escrits que tinguessin com a límit del termini de presentació un dia amb horari reduït es poden presentar fins a les 10h del dia hàbil següent.”

Motivació

Si segons l'article 26, addició 41 bis 1, del projecte són hores hàbils de les 9 a les 19 hores, s'ha de preveure què passarà si, pel canvi d'hores de treball de les oficines aquestes s'han tancat abans de les 19 hores i no hi ha personal per a rebre els eventuais escrits i documents per presentar els quals hom té temps fins a les 19 hores.

Esmena 34**De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (9)

Es proposa modificar l'article 26, de modificació de l'article 43, que queda redactat de la següent manera:

“Article 26. *Modificació de l'article 43*

Es modifica l'article 43 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 43

L'horari de treball de la Batllia i dels tribunals, i de les seves oficines judicials i secretaris, és fixat pel Consell Superior de la Justícia.

L'horari de treball esmentat mai pot ser inferior a l'horari establert per a l'Administració general, i s'ha d'adaptar en tot cas a fi de garantir el bon funcionament de l'Administració de Justícia i la prestació deguda del servei.”

Esmena 35**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (10)

Es proposa modificar el redactat de l'article 26 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 26. Modificació de l'article 43

Es modifica l'article 43 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 43

L'horari de treball de la Batllia i dels tribunals, i de les seves oficines judicials i secretaries és fixat pel Consell Superior de la Justícia, sense que mai pugui ser inferior a l'horari establert per a l'Administració general. En tot cas, es garantirà la permanència de personal suficient per a poder practicar actuacions processals en horari hàbil.”

Motivació:

L'addició proposada es basa en la necessitat de garantir el dret dels justiciables a realitzar actuacions processals en els horaris hàbils, de 9 del matí a les 7 del vespre, fixats per aquesta llei, conciliant això amb la possibilitat d'establir modificacions horàries generals o en determinades èpoques, per al personal de l'Administració de Justícia en general.

Article 27. Modificació de l'article 45

Es modifica l'article 45 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 45

A l'efecte del que disposa l'article anterior, els que pertorbin la vista d'un judici, una audiència o un altre acte judicial, donant senyals ostensibles d'aprovació o desaprovació, faltant al respecte i consideració deguts als tribunals, batlles, fiscals, advocats i secretaris judicials, han de ser amonestats a l'acte pel president del Tribunal o el batlle i expulsats de la sala si no obeeixen a la primera advertència, sense perjudici de la responsabilitat penal en què puguin incórrer.”

Esmena 36**De modificació**

Grup Mixt (17)

De modificació de l'Article 27, per addició d'un paràgraf (modificació de l'article 45).

Es proposa addicionar un segon paràgraf a l'article 27 (45) amb el redactat següent:

“Amb independència de l'exigència eventual de responsabilitat penal, el Batlle o Tribunal pot imposar en el mateix acte, com a sanció complementària de l'amonestació, una multa

administrativa d'un mínim de 200 euros i un màxim de 750 euros.”

Motivació

Entre l'amonestació i l'exigència de la responsabilitat penal que poden generar les pertorbacions, caldria afegir una multa administrativa que el jutge o tribunal davant el qual tinguessin lloc les pertorbacions podria imposar en el mateix moment, a fixar entre un mínim i un màxim. Pràctica habitual en altes països.

Article 28. Modificació de l'article 46

Es modifica l'article 46 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46

Quan els fets dels quals tracten els articles anteriors puguin ser constitutius de delictes, els autors poden ser detinguts a l'acte i posats a disposició del batlle competent.”

Article 29. Addició d'un article 46 bis

S'introdueix un nou article 46 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46 bis

1. Els actes de comunicació processal es realitzen mitjançant el servei informàtic de comunicació processal que permet l'enviament i la recepció dels escrits i documents amb la garantia plena de l'autenticitat de la comunicació i del seu contingut, i també del moment de l'enviament i la recepció íntegres.

2. El Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i la resta de cooperadors de l'Administració de Justícia han de tenir accés ple al servei informàtic de comunicació processal per dur a terme les funcions que tenen encomanades per les lleis.

3. Quan els destinataris dels actes de comunicació no siguin el Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i els altres cooperadors de l'Administració de Justícia, la comunicació processal es du a terme pels altres mitjans establerts a la llei, que també s'utilitzen quan, excepcionalment, no es pugui emprar la comunicació electrònica.

4. Correspon al Consell Superior de la Justícia vetllar pel registre i l'accés dels usuaris al servei informàtic de comunicació processal i assegurar-ne un manteniment i funcionament correctes.”

Esmena 37

De supressió

Grup Mixt (18)

De supressió de l'Article 29 (addició d'un article 46 bis).

Es proposa suprimir aquest article.

Motivació

Proposem suprimir un article que anuncia el principi tot i deixant, per la disposició final sisena, al Govern amb la col·laboració del Consell Superior de Justícia la competència per a definir i implantar el servei.

Aquesta remissió vulnera l'article 86 de la Constitució que estableix una reserva de llei en matèria de procediments i, doncs, no es pot fer per via reglamentària. O es redacta *in extenso* la definició i funcionament del sistema o es deixa per una altra ocasió de legislar.

Esmena 38

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (11)

Es proposa modificar el redactat de l'article 29 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 29. Addició d'un article 46 bis

S'introdueix un nou article 46 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46 bis

1. Els actes de comunicació processal es realitzen mitjançant el servei informàtic de comunicació processal que permet l'enviament i la recepció dels escrits i documents amb la garantia plena de l'autenticitat de la comunicació i del seu contingut, i també del moment de l'enviament i la recepció íntegres. Excepcionalment, la comunicació processal es pot dur a terme pels altres mitjans establerts a la llei.

2. El Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i la resta de cooperadors de l'Administració de Justícia han de tenir accés ple al servei informàtic de comunicació processal per dur a terme les funcions que tenen encomanades per les lleis, en les causes en les quals intervinguin.

3. Quan els destinataris dels actes de comunicació no siguin el Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i els altres cooperadors de l'Administració de Justícia, la comunicació processal es du a terme pels altres mitjans establerts a la llei.

4. Correspon al Consell Superior de la Justícia vetllar pel registre i l'accés dels usuaris al servei informàtic de comunicació processal i assegurar-ne un manteniment i funcionament correctes.”

Motivació:

Es proposa suprimir la frase final de l'apartat 3 de l'article, que indica que, excepcionalment s'utilitzen els mitjans de comunicació tradicionals, per a traslladar la idea a l'apartat 1 de l'article. Per altra banda es suprimeix la idea que l'excepcionalitat de les comunicacions pels mitjans tradicionals vingui condicionada per la impossibilitat d'utilitzar els mitjans electrònics.

Primerament, perquè la possibilitat d'emprar excepcionalment els mitjans de comunicació tradicional (presencials, paper, etc...) no es limita als casos que els destinataris no siguin el Ministeri Fiscal, els advocats, els procuradors i els altres cooperadors de l'Administració de Justícia, sinó que aquests també hi ha de ser compresos. El que aconsella que aquesta excepcionalitat es reflecteixi en l'apartat 1 que és més general que l'apartat 3 de l'article.

Igualment, s'ha entès convenient no limitar aquesta excepcionalitat d'utilitzar els mitjans de comunicacions tradicionals a la impossibilitat d'emprar la comunicació electrònica, doncs hi poden haver altres motius que, essent tècnicament possible aquesta, aconsellin la comunicació, presentació o recepció de documentació o altre tipus d'elements especialment els probatoris, pels mitjans tradicionals.

El nostre Grup parlamentari entén altament positiva l'adaptació de les comunicacions processals a les noves tecnologies, pels avantatges evidents en l'àmbit de la sostenibilitat, l'optimització de recursos o abaratiment de costos. Ara bé, també entén que s'ha de ser conscient que la implementació d'aquests sistemes electrònics novedosos a Andorra, requerirà un temps d'adaptació fins al seu òptim funcionament, el que no pot anar en detriment del dret d'accés del ciutadà a l'Administració de Justícia. Creiem que ha de ser el bon funcionament d'aquest sistema qui aboqui a la seva utilització majoritària.

Per altra banda, es proposa afegir en l'apartat 2 d'aquest article, la menció que l'accés ple a aquest servei informàtic, s'ha de referir als casos en els quals hi hagi una intervenció directa per part d'aquests actors processals, a fi d'evitar eventuais vulneracions del dret a la intimitat dels ciutadans.

Article 30. Modificació de l'article 47

Es modifica l'article 47 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 47

La Batllia d'Andorra és la jurisdicció de primera instància i instrucció en els àmbits jurisdiccionals civil, administratiu, i penal en els termes establerts per les lleis. La Batllia d'Andorra es compon del conjunt de batlles en un nombre no inferior a dotze (12), i del seu president. El president del Tribunal de Batlles és alhora el president de la Batllia; en cas d'absència o impossibilitat, el substitueix el batlle amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el batlle de més edat.”

Esmena 39

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (12)

Es proposa modificar el redactat de l'article 30 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 30. Modificació de l'article 47

Es modifica l'article 47 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 47

La Batllia d'Andorra és la jurisdicció de primera instància i instrucció en els àmbits jurisdiccionals civil, administratiu, i penal en els termes establerts per les lleis. La Batllia d'Andorra es compon del conjunt de batlles en un nombre no inferior a dotze (12), i del seu president. El president del Tribunal de Batlles és alhora el president de la Batllia; en cas d'absència o impossibilitat, el substitueix el batlle amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament. En cas que hi hagi dos batlles candidats a la substitució d'igual antiguitat, el substituirà el de més edat.”

Motivació:

Es proposa suprimir la frase final d'aquest article pel fet que no té sentit que s'estableixi un mecanisme subsidiari de substitució pel batlle President en base al criteri de la major edat, doncs amb el criteri de l'antiguitat successiva queden totalment coberts els supòsits de substitució. Ara bé, si hi ha dos batlles d'igual antiguitat, d'entre ells, cal triar-ne un que serà el de major edat.

Article 31. Modificació de l'article 48

Es modifica l'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“El Tribunal de Batlles i els batlles, ja sigui en composició unipersonal ja sigui col·legiadament, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les altres lleis, són competents per jutjar en primera

instància tots els processos, a excepció dels processos penals que són competència del Tribunal de Corts.

Els batlles instrueixen individualment els processos penals, sense perjudici de la facultat del president de la Batllia, en casos excepcionals, de nomenar de forma motivada un o diversos batlles amb funcions de suport en la instrucció d'un procés atribuït al batlle a qui hagi correspost per torn.

Els batlles també exerceixen en composició unipersonal la jurisdicció voluntària.

El batlle de guàrdia és competent per tramitar i resoldre en primera instància els procediments establerts en els articles 9.3 i 41.1 de la Constitució.

Llevat dels casos expressament fixats per la Llei, els batlles no poden delegar les funcions que els són atribuïdes; en tot cas, la delegació esmentada no pot abastar mai les funcions jurisdiccionals.

Els batlles i els tribunals exerceixen també la funció d'inspecció del Registre Civil i les altres funcions que expressament els siguin atribuïdes per la llei, en garantia de qualsevol dret."

Esmena 40 **De modificació**

Grup Mixt (19)

De modificació de l'Article 31 (modificació de l'article 48).

Es proposa modificar el primer paràgraf d'aquest article amb el redactat següent:

"El Tribunal de Batlles col·legiadament i els Batlles en composició unipersonal, d'acord amb el que estableixen... (text igual al del projecte).

(La negreta és únicament per a facilitar la visualització de la modificació.)

Motivació

Millorar tècnicament la redacció.

Article 32. Modificació de l'article 49

Es modifica l'article 49 de la Llei qualificada de la Justícia, l'apartat primer del qual fou modificat per la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i que queda redactat en els termes següents:

"Article 49

1. El Tribunal de Batlles, com a tribunal col·legiat, s'estructura en tres seccions: Civil, Administrativa i de Menors. Cada secció, en reunir-se, està formada per tres batlles.

Els debats són secrets i les decisions s'adopten per majoria. La redacció de la sentència o de l'acord pertany al batlle que hagi estat ponent.

2. En matèria civil, els processos de quantia mínima o menor que d'acord amb les lleis se substancien per

un procediment abreujat, són jutjats per un sol batlle.

Tots els altres processos de quantia indeterminada o la quantia dels quals superi el quàntum màxim fixat per les lleis per tal que se substanciïn pel procediment abreujat, són jutjats pel Tribunal de Batlles.

3. En matèria administrativa els processos relatius al contingut de seguretat social són jutjats per un sol batlle. Tots els altres processos són jutjats pel Tribunal de Batlles.

4. En matèria de menors, els processos són jutjats per un sol batlle o pel Tribunal de Batlles d'acord amb el que disposen les lleis.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, els batlles adscrits a les seccions d'Instrucció són competents per jutjar pel procediment de l'ordenança penal les contravencions penals, els delictes menors i, si escau, els delictes majors, de conformitat amb les lleis, i per executar les ordenances penals que hagin dictat."

Esmena 41 **De modificació**

Grup Mixt (20)

De modificació de l'Article 32 (modificació de l'article 49.1).

Es proposa modificar el segon paràgraf de l'apartat 1, substituint els mots "**batlle que haig estat ponent**" per "**Batlle ponent**")

(La negreta és únicament per a facilitar la visualització de la modificació)

Motivació

Perquè és precisament com a ponent que és, no que hagi estat, que redacta la sentència.

Esmena 42 **De modificació**

Grup Mixt (21)

De modificació del paràgraf 5 de l'article 32 (modificació de l'article 49).

Es proposa modificar el redactat del paràgraf 5, suprimint els mots següents: "i, si s'escau, els delictes majors".

Motivació

Preocupa aquesta atribució general de competència a un sol Batlle, per la via del procediment sumari de l'ordenança penal, per a jutjar fins i tot els delictes majors.

Per això es proposa limitar el procediment d'ordenança penal a les contravencions penals i els delictes menors.

Si es fa una mínima anàlisi –aquest grup parlamentari l'ha fet– de la quantitat de tipus establerts en els articles del Codi Penal que passarien a poder ser enjudiciats per la via de l'Ordenança Penal hom s'adona que les garanties constitucionals a un procés degut podrien quedar malmeses amb aquesta competència expansiva atribuïda al Tribunal unipersonal de Batlles jutjant en Ordenança Penal dins la immediatesa.

Esmena 43

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (10)

Es proposa modificar l'article 32, de modificació de l'article 49, que queda redactat de la següent manera:

“Article 32. Modificació de l'article 49

Es modifica l'article 49 de la Llei qualificada de la Justícia, l'apartat primer del qual fou modificat per la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i que queda redactat en els termes següents:

“Article 49

1. El Tribunal de Batlles, com a tribunal col·legiat, s'estructura en tres seccions: Civil, Administrativa i de Menors. Cada secció, en reunir-se, està formada per tres batlles.

Els debats són secrets i les decisions s'adopten per majoria. La redacció de la sentència o de l'acord pertany al batlle que hagi estat ponent.

2. En matèria civil, els processos de quantia mínima o menor que d'acord amb les lleis se substancien per un procediment abreujat, són jutjats per un sol batlle.

Tots els altres processos de quantia indeterminada o la quantia dels quals superi el quàntum màxim fixat per les lleis per tal que se substancien pel procediment abreujat, són jutjats pel Tribunal de Batlles.

3. En matèria administrativa els processos relatius al contenciós de seguretat social són jutjats per un sol batlle. Tots els altres processos són jutjats pel Tribunal de Batlles.

4. En matèria de menors, els processos són jutjats per un sol batlle o pel Tribunal de Batlles d'acord amb el que disposen les lleis.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, els batlles adscrits a les seccions d'Instrucció són competents, **d'acord amb el que estableixen les lleis**, per jutjar pel procediment de l'ordenança penal, les contravencions penals, els delictes menors i, si escau, els delictes majors, i per executar les ordenances penals que hagin dictat.”

Article 33. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, l'apartat segon del qual fou modificat per la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i que queda redactat en els termes següents:

“Article 50

1. El president del Tribunal de Batlles, com a responsable de l'organització i el bon funcionament de la Batllia d'Andorra, adopta les mesures oportunes a aquest efecte, i també per assegurar la continuïtat de les seves tasques. També assumeix la representació de la Batllia davant les institucions.

2. La Batllia queda estructurada en les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i en dues seccions d'Instrucció, una de les quals és competent per conèixer de les infraccions penals:

- a) Relatives a la genètica i la reproducció humanes.
 - b) Contra la llibertat de moviments de les persones.
 - c) Relatives a la prostitució.
 - d) Contra l'ordre socioeconòmic, a excepció del delictes d'ús fraudulent de targeta de crèdit i dels delictes contra la seguretat social.
 - e) Contra la seguretat col·lectiva, a excepció dels delictes de tinença i port il·legal d'armes i contra la seguretat del trànsit.
 - f) Relatives al tràfic il·legal de drogues tòxiques que tinguin assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos.
 - g) Contra la Constitució.
 - h) Contra l'ordre públic.
 - i) Contra la pau i la independència del Principat.
 - j) Contra la funció pública, a excepció dels delictes de celebració de matrimoni il·legal i d'atemptats contra els funcionaris i usurpació de funcions públiques.
 - k) Relatives al blanqueig de diners o valors.
 - l) Relatives a la falsedat de moneda i efectes timbrats.
 - m) Contra la comunitat internacional.
 - n) Comeses en forma de criminalitat organitzada.
- La mateixa secció és competent pel que fa a la cooperació judicial internacional resultant de les infraccions referides anteriorment.
3. En iniciar-se l'any judicial el president de la Batllia estableix, d'acord amb els nomenaments respectius acordats pel Consell Superior de la Justícia, l'adscripció principal i subsidiària dels batlles a cadascuna de les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i també decideix pel que fa a les funcions de

batlles de les dues seccions d'Instrucció i, si escau, de batlle suplent o de reforç, en els termes que preveu l'apartat 4.

El president adopta les decisions en aquest àmbit, després d'haver escoltat els altres batlles, amb la finalitat d'assegurar una durada suficient de les funcions confiades a aquests darrers i d'afavorir una justa distribució de les tasques.

4. El Consell Superior de la Justícia pot crear places a la Batllia per suplir provisionalment les baixes de batlles que es produeixin i per reforçar les oficines judicials que ho requereixin. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places de la Batllia.

5. El Consell Superior de la Justícia pot nomenar batlles substituïts per cobrir provisionalment places vacants, en els termes de l'article 66 *quater*."

Esmena 44 **De modificació**

Grup Mixt (22)

De modificació de l'article 33 (modificació de l'article 50).

Es proposa modificar el paràgraf 2 de l'article 50 amb el redactat següent:

"2. La Batllia queda estructurada en les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i en dues seccions d'instrucció, els batlles adscrits a **les quals tenen la competència que estableix l'article 49.5 i també coneixen de les infraccions penals:**

(La negreta és únicament per a facilitar la visualització de la modificació.)

Motivació

El redactat que esmenem

- "...2 seccions d'instrucció una de les quals és competent per a conèixer de les infraccions penals.....". es contradiu amb l'article 49.5 que ho atribueix a tots els "Batlles adscrits a les seccions d'instrucció....." (en plural). Si a una secció d'instrucció s'atribueix el coneixement d'unes determinades infraccions, s'ha de dir que a l'altra se li atribueixen les demés, o bé enumerar normativament les que s'atribueixen a l'altra.

- Segons la redacció que esmenem, una de les seccions de la Batllia és competent pel que fa a la cooperació judicial internacional resultant de les infraccions referides a aquest article. En paral·lelisme caldria dir que l'altra secció serà competent per les Comissions Rogatòries relatives a les infraccions penals per a instruir les quals té competència.

Per tot plegat es proposa un redactat més obert i entenedor

Esmena 45 **De modificació**

Grup Mixt (23)

De modificació de l'article 33 (modificació de l'article 50).

Es proposa suprimir en el paràgraf 3 els mots "o de reforç"

Motivació

Tal i com s'exposa més àmpliament en la motivació de l'esmena següent s'hauria de definir exactament en què consisteix el reforç i en què es diferencia de la suplència i la substitució. En absència d'una concreta definició s'opta per suprimir aquesta figura. No es pot deixar cap escletxa que doni la possibilitat de nomenar jutjadors diferents del "natural" que es deriva de l'article 10 de la Constitució.

Esmena 46 **De modificació**

Grup Mixt (24)

De modificació de l'article 33 (modificació de l'article 50).

Es proposa modificar els paràgrafs 4 i 5 de l'article 50 amb els redactats següents:

"4. El Consell Superior de la Justícia pot crear places a la Batllia per suplir provisionalment les baixes dels batlles que es produeixin. Les places de suplència tenen la mateixa consideració que les altres places de la Batllia.

5. El Consell Superior de la Justícia pot nomenar batlles substituïts per cobrir provisionalment places vacants, en els termes de l'article 66 *quater*.

En ambdós casos el nomenament es porta a terme mitjançant un torn permanent i invariable. D'acord amb l'article 90 de la Constitució aquests Batlles són nomenats per un període de sis anys."

Motivació

La Constitució estableix (Article 10) el dret a un procés degut substanciat per un Tribunal predeterminat per la llei

Aquest dret fonamental al Jutge predeterminat per la llei, no solament s'ha de respectar en el moment en què hom és objecte de judici, sinó en el moment de legislar en matèria d'administració de justícia, tant orgànica com processal. Serà doncs contrària a la Constitució tota norma que permeti que un determinat acte jurisdiccional sigui fet per un jutge o tribunal no predeterminat per la llei, sinó determinat per altres vies que les legalment fixades. La normativa ha de contenir mecanismes d'atribució de competència predeterminats de manera general, cosa que

exclou tot altre mecanisme d'atribució que segueix a discreció dels òrgans de govern de l'administració de justícia. Només es compleix amb l'exigència del jutge predeterminat a través de nomenaments previs de persones en llistes predeterminades i fixes en un ordre inamovible.

Si el Consell Superior de Justícia, o el President d'un Tribunal o altre òrgan o persona, pot escollir lliurement entre diverses persones concretes amb càrrec de jutges o magistrats, aquells a qui s'ha d'atribuir el coneixement d'una causa concreta o jutge *ad hoc* s'està vulnerant l'article 10 de la Constitució. Les modificacions proposades en els projectes de llei de modificació de la Llei Qualificada de la Justícia i de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, que permetin l'atribució de causes sense respectar l'article 10 són inconstitucionals.

En el text de la modificació de la Llei Qualificada de la Justícia i de la Llei Transitòria de Procediments Judicials es parla en molts articles de suplència, substitució i reforç, i de Batlle i Magistrat de substitució i reforç. Però no es defineix l'abast d'aquelles condicions.

Convé definir qui pot ostentar aquests càrrecs i el procés de designació, que ha de ser per torn rigorós i no pas deixat a la discrecionalitat del Consell Superior de la Justícia.

Per tot això proposem suprimir qualsevulla referència als nomenaments de reforç.

3. En iniciar-se l'any judicial el president de la Batllia estableix, d'acord amb els nomenaments respectius acordats pel Consell Superior de la Justícia, l'adscripció principal i subsidiària dels batlles a cadascuna de les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i també decideix pel que fa a les funcions de batlles de les dues seccions d'Instrucció i, si escau, de batlle suplent o de reforç, en els termes que preveu l'apartat 4.

El president adopta les decisions en aquest àmbit, després d'haver escoltat els altres batlles, amb la finalitat d'assegurar una durada suficient de les funcions confiades a aquests darrers i d'afavorir una justa distribució de les tasques.

4. El Consell Superior de la Justícia pot crear places a la Batllia per suplir provisionalment les baixes de batlles que es produeixen i per reforçar les oficines judicials que ho requereixin. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places de la Batllia.

5. El Consell Superior de la Justícia pot nomenar batlles substituïts per cobrir provisionalment places vacants, en els termes de l'article 66 quater.”

Motivació:

Quan el projecte estableix dues seccions d'Instrucció, defineix que una d'elles serà competent per a conèixer determinades infraccions penals, sense que en aquest article s'estableixi en què serà competent la segona de les seccions d'Instrucció.

Per altra banda, no s'entén quin criteri s'adopta per a establir la competència concreta sobre determinades infraccions penals i no altres a una de les dues seccions d'Instrucció. Tampoc no s'aclareix si aquesta competència és exclouent o no en relació a la segona secció d'Instrucció.

Si les necessitats d'organització de la Batllia aconsellen l'existència de dues seccions d'Instrucció diferenciades o l'especialització de cadascuna d'elles en determinats delictes que per la seva configuració o naturalesa requereixen una preparació específica, entenem suficient les facultats del president de la Batllia recollides en l'apartat 3 del mateix article.

Article 34. Modificació de l'article 51

Es modifica l'article 51 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 51

1. Quan es produeixi una vacant a la Batllia, el president del Tribunal de Batlles, amb el vistiplau del Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si és el cas, assigna la plaça per aquest ordre: entre els batlles en

Esmena 47

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (13)

Es proposa modificar el redactat de l'article 33 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 33. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, l'apartat segon del qual fou modificat per la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999, i que queda redactat en els termes següents:

“Article 50

1. El president del Tribunal de Batlles, com a responsable de l'organització i el bon funcionament de la Batllia d'Andorra, adopta les mesures oportunes a aquest efecte, i també per assegurar la continuïtat de les seves tasques. També assumeix la representació de la Batllia davant les institucions.

2. La Batllia queda estructurada en les seccions Civil, Administrativa i de Menors, i en dues seccions d'Instrucció.

servei actiu, inclosos els batlles que procedeixin d'una plaça en què s'ha reincorporat un batlle en situació d'excedència forçosa, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 3; entre els batlles que vinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 5; entre els batlles en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 4, i entre els membres del Ministeri Fiscal en servei actiu. En aquest darrer cas, el Consell Superior de la Justícia ha de fer efectius el cessament i el nomenament corresponents. En el cas de concurrència de sol·licituds de preferència igual, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada.

2. Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert a l'apartat anterior, el president del Tribunal de Batlles ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs oposició per cobrir-les.”

Article 35. Modificació de l'article 52

Es modifica l'article 52 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 52

1. El Tribunal de Corts, ja sigui en composició unipersonal ja sigui en composició col·legiada de tres magistrats, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les altres lleis, és competent per jutjar, en primera instància, els delictes majors i menors i les contravencions penals, i també per dur a terme l'execució de les seves sentències i altres resolucions.

Els delictes majors i menors són jutjats en composició col·legiada i les contravencions penals són jutjades en composició unipersonal.

2. Igualment, resol de forma unipersonal les apel·lacions contra les resolucions dels batlles dictades en fase d'instrucció i susceptibles de recurs, sense perjudici del que disposen els articles 24 *in fine*, 26.5 i 52 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors.

3. També exerceix, mitjançant el seu president, les funcions de jurisdicció de vigilància penitenciària i d'aplicació de les penes.”

Article 36. Modificació de l'article 53

Es modifica l'article 53 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 53

1. El Tribunal de Corts es compon d'un president i un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a quatre (4). En cas d'absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més

antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el magistrat de més edat.

2. El Consell Superior de la Justícia pot crear places al Tribunal de Corts per suplir provisionalment les baixes de magistrats que es produeixen i per reforçar el Tribunal si la seva càrrega ho requereix. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.”

Esmena 48

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (14)

Es proposa modificar el redactat de l'article 36 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 36. Modificació de l'article 53

Es modifica l'article 53 de la Llei qualificada de la Justícia que queda redactat en els termes següents:

“Article 53

1. El Tribunal de Corts es compon d'un president i un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a quatre (4). En cas d'absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament. En cas que hi hagi dos magistrats candidats a la substitució d'igual antiguitat, el substituirà el de més edat.

2. El Consell Superior de la Justícia pot crear places al Tribunal de Corts per suplir provisionalment les baixes de magistrats que es produeixen i per reforçar el Tribunal si la seva càrrega ho requereix. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.”

Motivació:

Es proposa suprimir la frase final de l'apartat 1 d'aquest article pel fet que no té sentit que s'estableixi un mecanisme subsidiari de substitució pel magistrat President en base al criteri de la major edat, doncs amb el criteri de l'antiguitat successiva queden totalment coberts els supòsits de substitució. Ara bé, si hi ha dos magistrats d'igual antiguitat, d'entre ells, cal triar-ne un que serà el de major edat.

Article 37. Modificació de l'article 54

Es modifica l'article 54 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 54

1. El president del Tribunal de Corts és el responsable de la seva organització i del seu bon funcionament.

2. Les deliberacions del Tribunal de Corts són secretes. Les sentències s'adopten per un sol magistrat o de manera col·legiada per majoria de vots.

3. A proposta del president del Tribunal de Corts, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar magistrats substituïts, d'acord amb l'article 66 *quater*, per reforçar la jurisdicció o permetre la formació del Tribunal en cas d'existència d'incompatibilitats, recusacions o excuses d'algun dels membres.

4. Quan es produeixi una vacant al Tribunal de Corts, el president del Tribunal, amb el vistiplau del Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si és el cas, assigna la plaça per aquest ordre: entre els magistrats en servei actiu, inclosos els magistrats adscrits al Tribunal que provinguin d'una plaça en què s'ha reincorporat un magistrat en situació d'excedència forçosa, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 3; entre els magistrats que provinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 5, i entre els magistrats en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reintegrés, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 4. En el cas de concurrència de sol·licituds de preferència igual, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada.

Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert al paràgraf anterior, el president del Tribunal de Corts ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs per cobrir-les.”

Article 38. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 55

En aplicació del que disposen els articles 53.3 i 74 de la Constitució i, salvat el cas de flagrant delictes, el Ple del Tribunal de Corts és competent per acordar la detenció i el processament dels membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern si són considerats responsables penalment durant la durada del seu mandat. La instrucció de les diligències prèvies o del sumari correspon a un magistrat del Tribunal de Corts.

Els és aplicable el procediment que estableix l'article 78.”

Article 39. Modificació de l'article 56

Es modifica l'article 56 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 56

1. El Tribunal Superior d'Andorra constitueix la més alta instància de l'organització judicial del Principat.

2. És competent per jutjar tots els recursos interposats contra les resolucions judicials adoptades en primera instància per la Batllia d'Andorra en matèria civil i administrativa amb els límits fixats per les lleis, i en matèria penal, per la Batllia d'Andorra i el Tribunal de Corts, i també per resoldre els recursos formulats contra les resolucions dictades pels batlles d'instrucció en fase d'execució de les ordenances penals.

Té també competència per examinar d'acord amb les lleis de procediment els recursos de revisió interposats contra les seves pròpies resolucions.”

Esmena 49

De modificació

Grup Mixt (38)

De modificació de l'article 39 (modificació de l'article 56).

Es proposa modificar el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 56 amb el redactat següent:

“Sense perjudici del que es disposa en l'article 19 bis en relació a les resolucions del Tribunal Europeu dels Drets Humans, té també competència per examinar d'acord amb les lleis de procediment els recursos de revisió interposats contra les seves pròpies resolucions.”

Motivació

La nova redacció de l'article 19bis de la Llei Qualificada de la Justícia senta el principi de la revisió de sentències fermes i es limita expressament a un cas: en el cas que el TEDH hagi constatat una vulneració i es compleixin les tres condicions cumulatives.

Si el text que es proposa vingués a dir que “a més dels judicis de revisió de Sentències previstos en la LQJ i en altres lleis de procediment, també poden ser revisats quan el TEDH etc.” això significaria que al costat i a més a més dels judicis de revisió que hi ha ara ja fixats en les lleis actuals se'n crea un nou relatiu a les conseqüències de les sentències del TEDH.

Però la redacció de l'article 19bis, tal com es proposa, significa que només hi haurà una ocasió de revisió: la provocada per les sentències del TEDH. De tal manera que es podria pensar que en haver-hi només aquesta possibilitat de revisió, queden derogats els judicis de revisió en el camp penal (Llei Qualificada del Codi de Procediment Penal), articles 203, 253 i 254 i D.T. 2ª del Codi Penal, i en el camp administratiu (articles 111 i 112 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal).

I així efectivament resulta de l'exposició de motius pàgina 8 (a la fi del paràgraf que comença amb les paraules “també s'ha introduït un nou

article 19bis.... Allí es llegeix “Ara bé, el mateix article 19bis estableix de forma taxativa quins són els requisits que s’han de complir per a a aquest procediment (el de revisió) configurat de **forma exclusiva** per al cas que el TEDH constati la vulneració, etc.”.

Per consegüent s’ha de dir que la introducció de l’article 19bis **no ha de tenir** la conseqüència que a partir d’ara només hi haurà un cas de revisió (**exclusiu**) és a dir el subsegüent a les sentències del TEDH, sinó que aquest cas **s’afegeix** al que ja hi ha en la jurisdicció penal i en la jurisdicció administrativa que són totalment aliens al cas del TEDH.

Així resulta doncs que segons el projecte la introducció del judici de revisió subsegüent a sentència del TEDH, no serà una ampliació de les possibilitats de revisió que ja contenen els textos en vigor, sinó que comportarà la supressió d’aquests, doncs la nova figura és, com diu l’Exposició de motius, “**de configuració exclusiva**”.

Els textos en vigor fins ara preveuen les revisions de sentències **penals** i **administratives** en els articles que s’han relacionat suara, però pel que fa a les sentències civils, els textos actuals no tenen cap previsió en tal sentit.

Ara s’introdueix el judici de revisió per totes les sentències on el TEDH hagi constatat la vulneració, i que tant poden ser els penals, administratives com els civils. Mentre les dues primeres tenen un procediment fixat mitjançant el qual s’ha de substanciar la revisió, no succeeix el mateix per la revisió civil per la que no hi ha cap norma de procediment (ni en la LQJ ni en la LTPJ) que configuri el procediment a seguir per revisió civil.

Article 40. Modificació de l’article 57

Es modifica l’article 57 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 57

El Tribunal Superior d’Andorra es compon d’un president i d’un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a cinc (5). En cas d’absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament, i subsidiàriament, el magistrat de més edat.”

Esmena 50

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (15)

Es proposa modificar el redactat de l’article 40 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 40. Modificació de l’article 57

Es modifica l’article 57 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 57

El Tribunal Superior d’Andorra es compon d’un president i d’un conjunt de magistrats en un nombre no inferior a vuit (8). En cas d’absència o impossibilitat del president, el substitueix el magistrat amb més antiguitat en el càrrec, i així successivament. En cas que hi hagi dos magistrats candidats a la substitució d’igual antiguitat, el substituirà el de més edat.”

Motivació:

Es proposa mantenir el nombre de magistrats en el president més vuit (8) donat que amb un nombre més reduït, com el de cinc (5) que figura en el projecte de Llei, malgrat la figura dels magistrats substituïts del projectat article 66 quater, es preveuen d’una banda, dificultats de formar Sala, els plenaries serien molt reduïts, de cinc membres, tres serien presidents de Sala i només hi hauria dos vocals; i d’altra banda, no s’assoliria la necessària especialització per matèries dels magistrats del Tribunal Superior, que no deixa de ser la darrera instància judicial ordinària i la generadora de la principal Jurisprudència al Principat. Finalment, el nostre grup parlamentari aposta per la progressiva andorranització del Tribunal Superior de Justícia, així com l’aprofitament de l’experiència, coneixements i diversitat dels magistrats forans. Dificilment es pot aconseguir aquest objectiu amb una reducció del nombre de magistrats.

Es proposa també suprimir la frase final de l’apartat 1 d’aquest article pel fet que no té sentit que s’estableixi un mecanisme subsidiari de substitució pel magistrat President en base al criteri de major edat, doncs amb el criteri de l’antiguitat successiva queden totalment coberts els supòsits de substitució. Ara bé, si hi ha dos magistrats d’igual antiguitat, d’entre ells, cal triar-ne un que serà el de major edat.

Article 41. Modificació de l’article 58

Es modifica l’article 58 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 58

1. El Tribunal s'estructura, sota l'autoritat del seu president, en tres sales:

- una sala competent per als processos civils.
- una sala competent per als processos penals.
- una sala competent per als processos administratius.

2. Cadascuna de les sales, en reunir-se, està formada per tres magistrats, sense perjudici de la possibilitat que els magistrats estiguin adscrits a dues sales. El president del Tribunal Superior és alhora president d'una de les tres sales. Els presidents de les altres dues sales són nomenats pel Consell Superior de la Justícia en els termes que estableix l'article 33.3.

3. Les deliberacions del Tribunal Superior són secretes. Les sentències que són pronunciades en darrera instància són adoptades per majoria de vots.

4. El Consell Superior de la Justícia pot crear places al Tribunal Superior per suplir provisionalment les baixes de magistrats que es produeixin, i per reforçar les sales que ho requereixin. Les places de suplència i reforç tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.

5. A proposta del president del Tribunal Superior, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar magistrats substituïts, d'acord amb l'article 66 *quater*, per reforçar la jurisdicció o permetre la formació del Tribunal en cas d'existència d'incompatibilitats, recusacions o excuses d'algun dels membres.

6. Quan es produeixi una vacant al Tribunal Superior, el president del Tribunal, amb el vistiplau del Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si és el cas, assigna la plaça per aquest ordre: entre els magistrats en servei actiu, inclosos els magistrats adscrits al Tribunal que vinguin d'una plaça en què s'ha reincorporat un magistrat en situació d'excedència forçosa, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 3; entre els magistrats que vinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 5; i entre els magistrats en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, d'acord amb l'article 68 *quater*, apartat 4. En el cas de concurrència de sol·licituds de preferència igual, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada.

Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert a l'apartat anterior, el president del Tribunal Superior ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs per cobrir-les."

Esmena 51

De modificació

Grup Mixt (25)

De modificació de l'article 41 (modificació de l'article 58).

Es proposa modificar els paràgrafs 4 i 5 de l'article 58 amb els redactats següents:

"4. El Consell Superior de la Justícia pot habilitar places al Tribunal Superior per suplir provisionalment les baixes dels magistrats que es produeixin. Aquestes places tenen la mateixa consideració que les altres places del Tribunal.

D'acord amb el que estableix l'article 90 de la Constitució els magistrats són nomenats per un període de sis anys.

5. A proposta del president del Tribunal Superior, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar magistrats substituïts d'acord amb l'article 66 *quater*, per permetre la formació del Tribunal en cas d'existència d'incompatibilitats, recusacions o excuses d'algun dels membres.

D'acord amb el que estableix l'article 90 de la Constitució els magistrats són nomenats per un període de sis anys."

Motivació

Eliminar la referència a magistrats de reforç deixa clar que el Consell Superior de la Justícia pot habilitar places però no pas crear-ne de noves ni modificar l'estructura del Tribunal i recordar el mandat constitucional de l'article 90.

Article 42. Modificació de l'article 62

Es modifica l'article 62 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 62

L'ordre jurisdiccional penal té caràcter preferent. No es poden plantejar conflictes de competència als òrgans d'aquest ordre jurisdiccional, però sí entre batlles i tribunals que pertanyen a aquest ordre jurisdiccional. Aquests conflictes són resolts definitivament per la Sala Penal del Tribunal Superior."

Article 43. Modificació de la rúbrica del capítol primer del títol V

Es modifica la rúbrica del capítol primer del títol V de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Capítol primer. Accés, jurament, presa de funcions i promoció"

Esmena 52**De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata (11)*

Es proposa modificar l'article 43, de modificació de la rúbrica del capítol primer del títol V, amb la següent redacció:

“Article 43. *Modificació de la rúbrica del capítol primer del títol V*”

Es modifica la rúbrica del capítol primer del títol V de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Capítol primer. **Carrera judicial**”

Article 44. Addició d'un article 64 bis

S'introdueix un nou article 64 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 64 bis

1. La carrera judicial comprèn les categories de batlle i magistrat. Els batlles són destinats a la Batllia, i els magistrats al Tribunal de Corts o al Tribunal Superior.

2. Dins de la categoria de batlle s'estableixen tres graus. L'ingrés a la categoria de batlle es produeix pel primer grau. La promoció al segon grau es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia. La promoció al tercer grau es produeix després d'haver completat com a mínim dos mandats en el segon grau i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir als graus segon i tercer és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia, de conformitat amb l'informe que han de presentar els batlles, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i la formació continuada que estableix l'article 68 ter. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president de la Batllia i de les persones que cregui convenient.

3. Dins de la categoria de magistrat s'estableixen dos graus. L'ingrés a la categoria de magistrat es produeix pel primer grau. La promoció al grau superior es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat, si escau, les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir al grau superior és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia, de conformitat amb l'informe que han de presentar els magistrats, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i, si

escau, la formació continuada que preveu l'article 68 ter. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president del Tribunal corresponent i de les persones que cregui convenient.

4. El canvi de grau no suposa necessàriament el canvi de destinació judicial.”

Esmena 53**De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata (12)*

Es proposa modificar l'article 44, d'addició d'un article 64 bis, substituïnt el text del projecte pel redactat següent:

“**Article 44. Addició d'un article 64 bis**”

S'introdueix un nou article 64 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 64 bis

1. La carrera judicial comprèn les categories de batlle i magistrat. Els batlles són destinats a la Batllia, i els magistrats al Tribunal de Corts o al Tribunal Superior.

2. Dins de la categoria de batlle s'estableixen tres graus. L'ingrés a la categoria de batlle es produeix pel primer grau. La promoció al segon grau es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia. La promoció al tercer grau es produeix després d'haver completat com a mínim dos mandats en el segon grau i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir als graus segon i tercer és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia, de conformitat amb l'informe que han de presentar els batlles, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i la formació continuada que estableix l'article 68 ter. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president de la Batllia i de les persones que cregui convenient.

3. Dins de la categoria de magistrat s'estableixen dos graus. L'ingrés a la categoria de magistrat es produeix pel primer grau. La promoció al grau superior es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir al grau superior és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia, de conformitat amb l'informe que han de presentar els magistrats, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i la formació continuada que preveu l'article 68 ter. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president del Tribunal corresponent i de les persones que cregui convenient.

4. El canvi de grau no suposa necessàriament el canvi de destinació judicial.”

Esmena 54

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (16)

Es proposa modificar el redactat de l'article 44 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 44. Addició d'un article 64 bis

S'introdueix un nou article 64 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 64 bis

1. La carrera judicial comprèn les categories de batlle i magistrat. Els batlles són destinats a la Batllia, i els magistrats al Tribunal de Corts o al Tribunal Superior.

2. Dins de la categoria de batlle s'estableixen tres graus. L'ingrés a la categoria de batlle es produeix pel primer grau. La promoció al segon grau es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia. La promoció al tercer grau es produeix després d'haver completat com a mínim dos mandats en el segon grau i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir als graus segon i tercer és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia. A tal efecte, valorarà el contingut dels informes que ha hagut de presentar el batlle optant relatiu a l'activitat jurisdiccional que ha desenvolupat i els assumptes pendents, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i la formació continuada que s'estableixen a l'article 68 ter. Igualment, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president de la Batllia i de les persones que cregui convenient.

3. Dins de la categoria de magistrat s'estableixen dos graus. L'ingrés a la categoria de magistrat es

produeix pel primer grau. La promoció al grau superior es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en la categoria i d'haver realitzat, si escau, les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia.

Per accedir al grau superior és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia. A tal efecte, valorarà el contingut dels informes que ha hagut de presentar el magistrat optant relatiu a l'activitat jurisdiccional que ha desenvolupat i els assumptes pendents, i el compliment dels mòduls d'activitat judicial i, si escau, la formació continuada que preveu l'article 68 ter. Igualment, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer del president del Tribunal corresponent i de les persones que cregui convenient.

4. No podran optar a l'accés a un grau superior els batlles o magistrats que hagin estat sancionats disciplinàriament en ferm per una falta molt greu o per dues faltes greus, mentre no s'hagin cancel·lat les anotacions de les sancions de la falta molt greu o d'una de les dues faltes greus, d'acord amb el que preveu aquesta llei.

5. El canvi de grau no suposa necessàriament el canvi de destinació judicial.”

Motivació:

Es proposa modificar els apartats 2 i 3 per a una major clarificació de la norma, compte tingut que de la lectura del projecte, no quedava del tot clar a quins informes es referia, ni que el que ha de fer el Consell Superior és valorar-los atenent al seu contingut.

Es proposa afegir un apartat nou, que s'assenyala amb el número 4 per raons sistemàtiques, i que es justifica pel fet que no es considera adient promocionar batlles o magistrats que hagin estat objecte de sancions per faltes molt greus o greus, per un període prudencial, que es proposa sigui el mateix de la prescripció de les sancions.

Article 45. Modificació de l'article 66

Es modifica l'article 66 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66

1. L'accés a la carrera judicial es regeix pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans que reuneixen les condicions generals que estableix aquesta Llei. El procés de selecció respon als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.

2. L'accés a la carrera judicial està reservat als nacionals andorrans. No obstant això, en aplicació

de la disposició transitòria segona de la Constitució, poden ser nomenats magistrats persones de nacionalitat espanyola i francesa quan el lloc no es pugui cobrir, en igualtat de mèrits, per nacionals andorrans.

Els magistrats de nacionalitat no andorrana no poden representar més de la meitat del total de membres del Tribunal en què s'integrin. El Consell Superior de la Justícia pot acordar excepcionalment modificar aquesta proporció fins a dos terços de magistrats estrangers, si no hi ha candidats de nacionalitat andorrana amb les condicions requerides o amb mèrits suficients.

3. L'accés a la carrera judicial requereix:

a) Estar en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern i, si ho determina el Consell Superior de la Justícia, del títol de postgrau o de màster en dret andorrà.

b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics. En el cas dels nacionals no andorrans, aquesta possessió s'entén referida als seus estats d'origen.

c) No estar condemnat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.

d) No estar processat o inculpat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït l'absolució o bé no s'hagi sobresegit la causa.

e) No estar incurs en les causes d'incompatibilitat que regula l'article 69.

f) No tenir impediments físics o psíquics que incapacitin per a l'exercici de la funció jurisdiccional."

Esmena 55

De modificació

Grup Mixt (26)

De modificació de l'article 45 (modificació de l'article 66).

Es proposa modificar la lletra c) i d) de l'apartat 3 de l'article 66 amb el redactat següent:

c) No estar condemnat **vinculats a l'exercici de la funció pública ...**"

d) No estar processat o inculpat per delictes dolosos de qualsevol mena, o imprudents **vinculats a l'exercici de la funció pública...**"

(En ambdós apartats es substitueixen funció jurisdiccional per funció pública i la negreta subratllada només és per a facilitar la visualització de la modificació.)

Motivació

Quant al punt c), relatiu a l'absència d'antecedents penals, considerem millor establir com a requisit no haver estat condemnat per delictes relatius a la funció pública, i no incloure solament els delictes relatius a la funció jurisdiccional, que normalment el candidat a ingressar a la judicatura no haurà tingut ocasió d'exercir, mentre que sí que pot tenir altres antecedents –per exemple per corrupció–, que haurien de vedar-li l'accés a la judicatura.

Pel que fa al punt d) es modifica el requisit de no estar processat o inculpat per un delicte relatiu a la funció jurisdiccional en considerar que s'hauria d'estendre a tota la funció pública .

D'altra banda la condició d' imputat o processat no és idèntica, però ambdues coincideixen en la subsistència de la presumpció d'innocència.

Malgrat això, seria difícil entendre que un subjecte sobre qui, per exemple, s'hagués dictat una mesura cautelar de presó provisional pogués concórrer a una convocatòria per a ingressar a la carrera judicial.

Tot i que no es pot excloure la hipòtesi d'acusacions temeràries determinants de la injusta exclusió d'un candidat, el més prudent fora exigir que no estiguessin processats ni inculcats per delictes dolosos de qualsevol mena ni imprudents relatius a la funció judicial , sens perjudici, per suposat, de les conseqüències que una eventual acusació falsa puguin tenir per al seu autor.

Esmena 56

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (13)

Es proposa modificar l'article 45, de modificació de l'article 66, substituint el text del projecte pel redactat següent:

"Article 45. Modificació de l'article 66

Es modifica l'article 66 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

"Article 66

1. L'accés a la carrera judicial es regeix pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans que reuneixen les condicions generals que estableix aquesta Llei. El procés de selecció respon als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.

2. L'accés a la carrera judicial està reservat als nacionals andorrans. No obstant això, en aplicació de la disposició transitòria segona de la Constitució, poden ser nomenats magistrats persones de nacionalitat espanyola i francesa

quan el lloc no es pugui cobrir, en igualtat de mèrits, per nacionals andorrans.

Els magistrats de nacionalitat no andorrana no poden representar més de la meitat del total de membres del Tribunal en què s'integrin. El Consell Superior de la Justícia pot acordar excepcionalment modificar aquesta proporció fins a dos terços de magistrats estrangers, si no hi ha candidats de nacionalitat andorrana amb les condicions requerides o amb mèrits suficients.

3. L'accés a la carrera judicial requereix:

a) Estar en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern i, si ho determina el Consell Superior de la Justícia, del títol de postgrau o de màster en dret andorrà.

b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics. En el cas dels nacionals no andorrans, aquesta possessió s'entén referida als seus estats d'origen.

c) No estar condemnat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.

d) No estar processat o inculpat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït l'absolució o bé no s'hagi sobresegut la causa.

e) No estar incurs en les causes d'incompatibilitat que regula l'article 69.

f) No tenir impediments que incapacitin per a l'exercici de la funció jurisdiccional.”

aplicació de la disposició transitòria segona de la Constitució, poden ser nomenats magistrats persones de nacionalitat espanyola i francesa quan el lloc no es pugui cobrir, en igualtat de mèrits, per nacionals andorrans.

Els magistrats de nacionalitat no andorrana no poden representar més de la meitat del total de membres del Tribunal en què s'integrin.

3. L'accés a la carrera judicial requereix:

a) Estar en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern i, si ho determina el Consell Superior de la Justícia, del títol de postgrau o de màster en dret andorrà.

b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics. En el cas dels nacionals no andorrans, aquesta possessió s'entén referida als seus estats d'origen.

c) No estar condemnat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.

d) No estar processat o inculpat per delictes dolosos, o imprudents vinculats a l'exercici de funcions jurisdiccionals, mentre no s'hagi produït l'absolució o bé no s'hagi sobreseït la causa.

e) No estar incurs en les causes d'incompatibilitat que regula l'article 69.

f) No tenir impediments físics o psíquics que incapacitin per a l'exercici de la funció jurisdiccional.”

Motivació:

Es proposa suprimir la part final de l'apartat 2, pel fet que si el que es vol és assolir la paritat entre magistrats nacionals i magistrats estrangers, és una decisió prou important, vinculada a la sobirania, que en cas de produir-se una impossibilitat de proveir el càrrec de magistrat amb un nacional andorrà, es mereix una reforma ad hoc de la llei, moment en el qual els representants del poble decidiran en conseqüència.

Per altra banda, la Disposició transitòria segona, ja preveu que aquest precepte no serà imperatiu fins l'any 2023.

Finalment una correcció ortogràfica, substituint en la lletra d) de l'apartat 3, “sobresegut” per “sobreseït”

Esmena 57

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (17)

Es proposa modificar el redactat de l'article 45 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 45. Modificació de l'article 66

Es modifica l'article 66 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66

1. L'accés a la carrera judicial es regeix pels principis d'aptitud tècnica, mèrits propis i igualtat entre tots els andorrans que reuneixen les condicions generals que estableix aquesta Llei. El procés de selecció respon als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.

2. L'accés a la carrera judicial està reservat als nacionals andorrans. No obstant això, en

Article 46. Addició d'un article 66 bis

S'introdueix un nou article 66 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 bis

1. Quan es produeixi una vacant o es creï una plaça de batlle, després d'aplicar el procediment establert a l'article 51.1, i sense perjudici del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 5 d'aquest article, el Consell Superior de la Justícia convoca un concurs oposició per cobrir-la.

2. En la fase de concurs es valoren els mèrits indicats en els currículums aportats per les persones admeses en el procés de selecció, segons el barem que fa públic el Consell Superior de la Justícia en les bases de la convocatòria. En aquest barem s'han de considerar la formació acadèmica, els cursos realitzats, l'experiència professional, les publicacions, les ponències, les conferències impartides, el coneixement d'idiomes i els altres mèrits, inclòs l'exercici com a secretari judicial, que consideri el Consell Superior de la Justícia, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable.

3. En la fase d'oposició els participants realitzen com a mínim tres proves: una de caràcter teòric sobre el temari publicat prèviament pel Consell Superior de la Justícia en les bases de la convocatòria; una de caràcter pràctic, en la qual es proposa la resolució de dos casos, en els àmbits jurídics indicats a les bases de la convocatòria, i una tercera d'idiomes, que consisteix en la traducció de dos o més textos de contingut jurídic. Les dues primeres proves han de contenir almenys una exposició de caràcter oral. Les bases de la convocatòria indiquen la ponderació de cada prova en la valoració global del procés.

4. El tribunal de selecció està integrat per cinc membres i és presidit pel president del Consell Superior de la Justícia o el membre en qui delegui aquesta funció. En formen part un altre membre del Consell Superior de la Justícia i tres vocals més nomenats pel Consell Superior de la Justícia entre magistrats del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, el fiscal general de l'Estat, i catedràtics d'universitat i altres professionals del dret amb un mínim de quinze anys d'experiència.

5. El mateix tribunal valora les dues fases del procés de selecció i fa pública la llista de les persones que han obtingut la puntuació més alta en les proves, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir.

Les persones que hagin superat satisfactòriament les proves teòrica, pràctica i d'idiomes i que no hagin estat seleccionades poden ser declarades pel Consell Superior de la Justícia en situació de reserva, per al cas que les persones seleccionades renunciïn o

quedin excloses abans de ser nomenades com a batlles, o per cobrir una vacant o una plaça de nova creació de batlle, en el període màxim d'un any a partir de la declaració de reserva de plaça.

6. El procés de selecció inclou una prova psicotècnica destinada a comprovar que no concorren impediments que incapacitin per a l'exercici de la funció jurisdiccional. Les bases de la convocatòria estableixen el moment en què té lloc aquesta prova, que té com a resultat una valoració d'apte o de no apte. En cas d'una valoració com a no apte, el candidat queda exclòs de la convocatòria. L'exclusió per aquesta causa no apareix de manera separada o específica en les llistes que es facin públiques sobre els resultats del procés de selecció.

7. Finalitzat el procés de selecció, les persones que l'hagin superat han de seguir la formació complementària i específica que determina el Consell Superior de la Justícia, en els termes que s'hagi indicat en les bases de la convocatòria, durant un període mínim d'un any, que es pot reduir a sis mesos si la persona ha exercit com a secretari judicial o advocat durant almenys tres anys. Aquest període inclou pràctiques tutelades en òrgans judicials. Durant aquest període, els candidats tenen la consideració de batlles en pràctiques i reben una remuneració, però no formen part de la carrera judicial.

8. El Consell Superior de la Justícia ha d'emetre un informe de valoració dels batlles en pràctiques al final del període de formació. Si l'informe és positiu, el Consell nomena els batlles en pràctiques com a batlles i els destina a una plaça a la Batllia. En cas d'informe negatiu la persona afectada queda exclosa i perd la seva condició de batlle en pràctiques.”

Article 47. Addició d'un article 66 ter

S'introdueix un nou article 66 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 ter

1. L'ingrés a la categoria de magistrat es produeix mitjançant un concurs de promoció entre els batlles i fiscals o un concurs obert entre juristes de competència tècnica reconeguda.

2. Quan es produeixi una vacant o es creï una plaça de magistrat, després d'aplicar el procediment establert als articles 54.4 o 58.6, el Consell Superior de la Justícia convoca un concurs per cobrir-la. De cada quatre places, tres són cobertes mitjançant un concurs de promoció entre batlles i fiscals i una mitjançant un concurs obert entre juristes.

En el cas que en un dels torns quedi deserta alguna plaça, aquesta es convoca per l'altre torn. La plaça

següent es convoca pel torn que correspongui segons la proporció establerta en el paràgraf anterior.

3. El Consell Superior de la Justícia actua com a comissió de selecció i pot sol·licitar l'assessorament tècnic extern que consideri necessari.

4. Poden participar en el concurs de promoció a magistrat els batlles i els membres del Ministeri Fiscal amb un mínim de dos mandats acomplerts.

El Consell Superior de la Justícia valora els mèrits dels candidats segons el barem publicat a la convocatòria, que inclou la formació acadèmica, l'experiència en l'exercici de càrrecs jurisdiccionals, l'experiència professional externa, l'assistència a cursos i programes de formació judicial, l'activitat docent, les publicacions, les ponències i les conferències en l'àmbit jurídic, el coneixement d'idiomes i els altres mèrits que el Consell consideri convenients, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable. A aquest efecte, els candidats presenten, juntament amb el seu currículum, un informe sobre l'activitat judicial o fiscal desenvolupada fins al moment, d'acord amb l'estructura que determini el Consell.

El Consell Superior de la Justícia manté una entrevista amb els candidats. Les bases de la convocatòria indiquen les qüestions que s'hi tractaran i la seva ponderació en la valoració global dels candidats.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar desert el concurs. En aquest cas, es procedeix d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 2.

5. Poden participar en el concurs obert de juristes els secretaris judicials, els advocats i els altres titulats en l'àmbit del dret que hagin exercit de forma efectiva professions de caràcter jurídic almenys durant quinze anys, si la plaça pertany al Tribunal de Corts, o vint anys si la plaça pertany al Tribunal Superior.

El Consell Superior de la Justícia valora els mèrits dels candidats segons el barem publicat a la convocatòria, que inclou el coneixement del dret andorrà, la formació acadèmica, l'experiència professional, l'activitat docent, les publicacions, les ponències, les conferències en l'àmbit jurídic, el coneixement d'idiomes i els altres mèrits que el Consell consideri convenients, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable.

Les bases del concurs estableixen la realització d'una entrevista amb els candidats, i indiquen les qüestions que s'hi tractaran i la seva ponderació en la valoració global dels candidats.

En cas d'igualtat de mèrits entre els candidats, tenen preferència els de nacionalitat andorrana.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar desert el concurs. En aquest cas, es procedeix d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 2.”

Article 48. Addició d'un article 66 quater

S'introdueix un nou article 66 *quater* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 *quater*

1. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de batlle, quan no es pugui cobrir ordinàriament per un batlle integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un batlle substituït fins que es pugui proveir la plaça o fins al reintegrament del titular, per un període màxim d'un any, prorrogable excepcionalment durant sis mesos més per necessitats justificades del servei.

2. El Consell Superior de la Justícia nomena els batlles substituïts entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els magistrats emèrits, els antics magistrats, els antics batlles, les persones que hagin superat un mínim determinat en el procés de selecció de batlles però que no hagin obtingut plaça i les altres persones que compleixin les condicions que determini el Consell.

3. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de magistrat, quan no es pugui cobrir ordinàriament per un magistrat integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un magistrat substituït o encarregar la funció a un magistrat emèrit, fins que es pugui proveir la plaça o fins al reintegrament del titular, per un període màxim d'un any, prorrogable excepcionalment durant sis mesos més per necessitats justificades del servei.

4. El Consell Superior de la Justícia nomena els magistrats substituïts entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els antics magistrats i les altres persones que compleixin les condicions que determini el Consell.

5. Sempre que compleixin les condicions generals establertes a l'article 66.3, els magistrats jubilats poden sol·licitar al Consell Superior de la Justícia el seu nomenament com a magistrats emèrits fins que compleixin setanta-cinc anys. Els magistrats emèrits són cridats amb preferència per completar el Tribunal, quan escaigui, i per cobrir en règim de substitució les vacants o les baixes que es produeixin.

6. L'estatus dels batlles i els magistrats substituïts i dels magistrats emèrits és igual, durant l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals, al dels batlles i els magistrats. Són remunerats pel període que exerceixen la funció jurisdiccional.”

Esmena 58 **De modificació***Grup Mixt (30)***De modificació de l'apartat 1 de l'article 48 (addició d'un nou article 66 quater).**

Es proposa modificar l'apartat 1 de l'article 66 quater amb el redactat següent:

1. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de batlle, quan no es pugui cobrir ordinàriament per un batlle integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un batlle substituït seguint el torn preestablert en la llista esmentada en el paràgraf següent.

Motivació

La mateixa que la de l'esmena vint-i-vuitena: el nomenament d'un batlle substituït s'ha de fer per torn sense que es pugui escollir discrecionalment la persona sobre la qual ha de recaure el nomenament.

No és constitucionalment possible fer nomenaments per un període d'un any. Així ho estableix l'article 90.1 de la Constitució.

Esmena 59 **De modificació***Grup Mixt (27)***De modificació de l'apartat 2 de l'article 48 (addició d'un article 66 quater).**

Es proposa modificar l'apartat 2 de l'article 66 quater, amb el redactat següent:

"2. El Consell Superior de la Justícia nomena els batlles substituïts entre les persones inscrites, en un torn estricte, en una llista. Formen part d'aquesta llista els magistrats emèrits, els antics magistrats, els antics batlles i les persones que hagin superat un mínim determinat en el procés de selecció de batlles però que no hagin obtingut plaça."

Motivació

El nomenament de substituïts entre la llista s'ha de fer per torn, sense que hom pugui escollir la persona de la llista sobre la que ha de recaure el nomenament.

Pel que fa a les "altres persones" que compleixin les condicions que determini el Consell Superior de la Justícia. La disposició no és admissible per quant és matèria de llei (reserva de llei, article 85.2 de la Constitució andorrana).

En efecte "... L'organització judicial és única. La seva estructura, composició, funcionament i l'estatut jurídic dels seus membres hauran d'ésser regulats per Llei qualificada. Es prohibeixen les jurisdiccions especials..."

El nomenament d'altres persones per a exercir funcions jurisdiccionals entra de ple en el que preveu la Constitució en la mesura que incideix tant en l'estructura, com la composició, funcionament i estatut jurídic dels membres. No hi ha cap "membre" ni tan sols aquell que pot ésser comprès en l'expressió "altres persones" que pugui ésser nomenat sense seguir criteris no compresos en la llei. Les "altres persones" tenen el mateix estatus dels Batlles i magistrats (art. 66.6), el seu estatus és reserva de llei.

Esmena 60 **De modificació***Grup Mixt (28)***De modificació dels apartats 3 i 4 de l'article 48 (addició d'un article 66 quater).**

Es proposa modificar els apartats 3 i 4 de l'article 66 quater, amb el text següent:

3. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de magistrat, quan no es pugui cobrir ordinàriament per un magistrat integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un magistrat substituït o encarregar la funció a un magistrat emèrit, seguint el torn preestablert.

4. El Consell Superior de la Justícia nomena els magistrats substituïts per rigorós torn entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els antics magistrats i les altres persones que compleixin les condicions que determini el Consell.

Motivació

El nomenament de substituïts entre la llista s'ha de fer per torn, sense que hom pugui escollir la persona de la llista sobre la que ha de recaure el nomenament. Tampoc és constitucionalment possible (apartat 3) fer nomenaments per un període d'un any. Convé impedir la possibilitat de nomenaments discrecionals que podrien ser fonts de dubtes sobre la imparcialitat.

Esmena 61 **De modificació***Grup Mixt (29)***De modificació, per addició d'un nou apartat 7 de l'article 48 (addició d'un article 66 quater).**

Es proposa addicionar un apartat 7 a l'article 66 quater, amb el text següent:

7. En el torn establert al que fan referència als apartats 2, 3, 4 i 5 anteriors l'ordre de crida s'estableix tant pels batlles com pels magistrats en funció de cada categoria.

Motivació

Tant pels batlles com pels magistrats s'ha de seguir el torn i alhora les categories en la crida.

Esmena 62

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (14)

Es proposa modificar l'article 48, d'addició d'un article 66 *quater*, que queda redactat de la següent manera:

“Article 48. *Addició d'un article 66 quater*

S'introdueix un nou article 66 *quater* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol primer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 66 *quater*

1. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de batlle, quan no es pugui cobrir per un batlle integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un batlle substituït fins que es pugui proveir la plaça o fins al reintegrament del titular, per un període màxim d'un any, prorrogable excepcionalment durant sis mesos més per necessitats justificades del servei.

2. El Consell Superior de la Justícia nomena els batlles substituïts entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els magistrats emèrits, els antics magistrats, els antics batlles i les persones que hagin superat el procés de selecció de batlles però que no hagin obtingut plaça.

3. En cas de necessitat urgent de cobrir una plaça de magistrat, quan no es pugui cobrir per un magistrat integrat en la carrera judicial, el Consell Superior de la Justícia pot nomenar un magistrat substituït o encarregar la funció a un magistrat emèrit, fins que es pugui proveir la plaça o fins al reintegrament del titular, per un període màxim d'un any, prorrogable excepcionalment durant sis mesos més per necessitats justificades del servei.

4. El Consell Superior de la Justícia nomena els magistrats substituïts entre les persones inscrites en una llista establerta a aquest efecte. Formen part d'aquesta llista els magistrats emèrits i els antics magistrats.

5. Sempre que compleixin les condicions generals establertes a l'article 66.3, els magistrats jubilats poden sol·licitar al Consell Superior de la Justícia el seu nomenament com a magistrats emèrits fins que compleixin setanta-cinc anys. Els magistrats emèrits són cridats amb preferència per completar el Tribunal, quan escaigui, i per cobrir en règim de substitució les vacants o les baixes que es produeixin.

6. L'estatus dels batlles i els magistrats substituïts i dels magistrats emèrits és igual, durant l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals, al dels batlles i els magistrats. Són remunerats pel període que exerceixen la funció jurisdiccional.”

Article 49. *Modificació de l'enunciat del capítol segon del títol V*

Es modifica l'enunciat del capítol segon del títol V de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Capítol segon. *Drets i obligacions*”

Article 50. *Modificació de l'article 68*

Es modifica l'article 68 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68

1. Els batlles i els magistrats cessen en el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o accessòria, de separació del càrrec o d'inhabilitació per a càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

2. La jubilació per edat opera d'ofici quan els batlles i els magistrats arriben als setanta anys. Això no obstant, si en complir aquesta edat el batlle o el magistrat encara no ha finalitzat el mandat, el Consell Superior de la Justícia pot acordar, si ho sol·licita el batlle o el magistrat, que continuï en el càrrec fins al final del mandat, i com a màxim fins que arribi a l'edat de setanta-cinc anys.

Els batlles i els magistrats poden sol·licitar la jubilació voluntària en complir els seixanta-cinc anys.

S'aplica als batlles i magistrats el règim general de la funció pública en matèria de jubilació, amb les especialitats d'aquesta Llei.

3. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels batlles i els magistrats, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes greus o una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell

es interposar recurs davant el Ple del Tribunal Superior.”

Esmena 63

De modificació

Grup Mixt (31)

De modificació de l'article 50 (modificació de l'article 68).

Es proposa modificar el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 68 amb el redactat següent:

2. “La jubilació per edat opera d'ofici quan els batlles i els magistrats arriben als setanta anys. Això no obstant, si en complir aquesta edat el batlle o el magistrat que ha estat renovat en el seu mandat i encara no ha finalitzat el mandat renovat, el Consell Superior de la Justícia pot acordar, si ho sol·licita el batlle o el magistrat, que continuï en el càrrec fins al final del mandat, i com a màxim fins que arribi a l'edat de setanta-cinc anys.

3. No es pot nomenar un batlle o magistrat si, en el moment del seu nomenament, té una edat tal que no pugui complir un mandat complet de sis anys per arribar als setanta anys abans d'aquell termini constitucional de nomenament.”

Motivació

L'article 90.1 de la Constitució estableix que:

“Tots els jutges, independentment de la seva categoria, seran nomenats per a un mandat renovable de sis anys, entre persones titulades en Dret, que comptin amb aptitud tècnica per a l'exercici de la funció jurisdiccional.”

L'article 68 de la Llei Qualificada de la Justícia en la nova redacció proposada en l'article que esmenem fixa el límit d'edat per a l'exercici de funcions jurisdiccionals als 70 anys. Ja que la Constitució imposa que tots els jutges han d'ésser nomenats per 6 anys, no serà possible nomenar una persona que tingui una edat tal que no pugui complir un mandat complet de 6 anys.

Entenem que no es pot nomenar un jutge ni un batlle, que per l'article 90 de la Constitució ha de tenir un mandat de 6 anys, si ja al moment de nomenar-lo resulta impossible que compleixi el mandat.

Llevat el cas en què un jutge o batlle sigui renovat després d'un mandat o varis mandats de 6 anys, i que el darrer nomenament de 6 anys no pugui ésser assolit per haver arribat a l'edat de jubilació, no es pot nomenar cap jutge per períodes menys curts de 6 anys. Ni els jutges als que es refereixen els articles que hem esmenat anteriorment, ni cap altre pot ésser nomenat per un any o per un període inferior als 6 anys, ni

aquelles persones que ja es preveu que no podrien arribar a complir el mandat, ni aquelles persones qual disponibilitat, al moment de ser nomenat, no tinguin garanties d'arribar a 6 anys.

Per altra part, seria una distorsió i ficció inadmissible del text constitucional el nomenar per 6 anys una persona que d'antuvi consta que no té possibilitats o intenció d'arribar a complir el mandat.

Per consegüent, no solament ha de desaparèixer tota disposició que permeti nomenaments per persones inferiors als 6 anys, sinó que, llevat de la renovació dels mandats en període anterior a la jubilació, no es poden fer nomenaments inicials ni de titular, ni suplent, ni substitut de cap persona que no tingui expectativa d'un mandat complet de 6 anys abans de l'edat de jubilació.

Esmena 64

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (15)

Es proposa modificar l'article 50, de modificació de l'article 68, que queda redactat de la següent manera:

“Article 50. Modificació de l'article 68

Es modifica l'article 68 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68

1. Els batlles i els magistrats cessen en el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o **complementària**, d'inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

2. La jubilació per edat opera d'ofici quan els batlles i els magistrats arriben als setanta anys. Això no obstant, si en complir aquesta edat el batlle o el magistrat encara no ha finalitzat el mandat, el Consell Superior de la Justícia pot acordar, si ho sol·licita el batlle o el magistrat, que continuï en el càrrec fins al final del mandat, i com a màxim fins que arribi a l'edat de setanta-cinc anys.

Els batlles i els magistrats poden sol·licitar la jubilació voluntària en complir els seixanta-cinc anys.

S'aplica als batlles i magistrats el règim general de la funció pública en matèria de jubilació, amb les especialitats d'aquesta Llei.

3. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels batlles i els magistrats, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes greus o una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell Superior de la Justícia es pot interposar recurs davant el Ple del Tribunal Superior.”

Esmena 65

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (18)

Es proposa modificar el redactat de l'article 50 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 50. Modificació de l'article 68

Es modifica l'article 68 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68

1. Els batlles i els magistrats cessen en el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o accessòria, de separació del càrrec o d'inhabilitació per a càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

2. La jubilació per edat opera d'ofici quan els batlles i els magistrats arriben als setanta anys. Això no obstant, si en complir aquesta edat el batlle o el magistrat encara no ha finalitzat el mandat, el Consell Superior de la Justícia pot acordar, si ho sol·licita el batlle o el magistrat, que continuï en el càrrec fins al final del mandat, i com a màxim fins que arribi a l'edat de setanta-cinc anys.

Els batlles i els magistrats poden sol·licitar la jubilació voluntària en complir els seixanta-cinc anys.

S'aplica als batlles i magistrats el règim general de la funció pública en matèria de jubilació, amb les especialitats d'aquesta Llei.

3. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels batlles i els magistrats, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes molt greus que no hagin estat sancionades amb separació del càrrec o una molt greu que no hagi estat sancionada amb separació del càrrec i dos de greus, quina anotació no hagi estat cancel·lada per prescripció, tot sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell es pot interposar recurs davant el Ple del Tribunal Superior.”

Motivació:

Es proposa modificar les condicions de no renovació tal com estan proposades en el projecte doncs el que impliquen en realitat és una nova sanció de les previstes en el règim disciplinari de la Llei. Si la falta molt greu és d'una entitat tal que fa impossible la continuació en el càrrec, ja està prevista la sanció de separació del càrrec. Per contra, si hi ha una reiteració de faltes, també és aconsellable la no renovació. Per tant, el que es proposa és una solució intermitja que es considera més equitativa.

També en el darrer paràgraf, s'afegeix la paraula “pot” que s'ha omès en el projecte, evidentment per error.

Article 51. Addició d'un article 68 bis

S'introdueix un nou article 68 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 bis

Els batlles i els magistrats tenen dret a:

- Ser defensats en cas d'atac o amenaça a la seva independència.
- La formació inicial i permanent.
- Disposar de condicions de treball dignes per al compliment de les seves funcions.
- Associar-se lliurement per defensar els seus interessos professionals, en entitats desvinculades de partits polítics i d'organitzacions econòmiques o socioprofessionals.
- Percebre una remuneració suficient, d'acord amb la seva responsabilitat, d'acord amb el que disposi la llei corresponent.

f) Gaudir de vint-i-cinc dies hàbils de vacances retribuïdes cada any, o de la part proporcional corresponent al temps treballat, quan sigui inferior.

g) Disposar d'una cobertura de responsabilitat civil professional, sempre que aquesta responsabilitat no derivi d'actuacions per les quals hagin estat sancionats penalment o disciplinàriament.

h) Ser defensats en processos oberts arran d'actuacions realitzades en l'exercici de les seves funcions i davant d'amenaques i atacs a la seva persona o el seu patrimoni amb motiu del desenvolupament de les seves funcions.”

Esmena 66

De modificació

Grup Mixt (32)

De modificació de l'article 51 (addició d'un article 68 bis).

Es proposa modificar el primer paràgraf de l'apartat g) de l'article amb el redactat següent:

“g) Beneficiar-se de les disposicions establertes en els articles 58 i 59 del Codi de l'Administració i especialment en relació a la responsabilitat administrativa que es pugui derivar d'una falta de servei, el trencament de la igualtat davant la llei i el retard de l'Administració en el compliment de les sentències fermes i executives.”

Motivació

Cal evitar greuges comparatius amb el conjunt d'autoritats, funcionaris públics o agents de l'administració.

El règim comú establert en el Codi de l'Administració també ha de ser d'aplicació als batlles i magistrats.

Esmena 67

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (16)

Es proposa modificar l'article 51, d'addició d'un article 68 bis, amb la següent redacció:

“Article 51. *Addició d'un article 68 bis*

S'introdueix un nou article 68 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 bis

Els batlles i els magistrats tenen dret a:

a) Ser defensats en cas d'atac o amenaça a la seva independència.

b) La formació inicial i permanent.

c) Disposar de condicions de treball dignes per al compliment de les seves funcions.

d) Associar-se lliurement per defensar els seus interessos professionals, en entitats desvinculades de partits polítics i d'organitzacions econòmiques o socioprofessionals.

e) Percebre una remuneració suficient, d'acord amb la seva responsabilitat, **i de conformitat** amb el que disposi la llei corresponent.

f) Gaudir de vint-i-cinc dies hàbils de vacances retribuïdes cada any, o de la part proporcional corresponent al temps treballat, quan sigui inferior.

g) Disposar d'una cobertura de responsabilitat civil professional, sempre que aquesta responsabilitat no derivi d'actuacions per les quals hagin estat sancionats penalment o disciplinàriament.

h) Ser defensats en processos oberts arran d'actuacions realitzades en l'exercici de les seves funcions i davant d'amenaques i atacs a la seva persona o el seu patrimoni amb motiu del desenvolupament de les seves funcions.”

Article 52. Addició d'un article 68 ter

S'introdueix un nou article 68 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 ter

Cada dos anys a comptar del nomenament i, en qualsevol cas, sis mesos abans de completar el mandat que permet la promoció als graus segon, tercer o superior, els batlles i els magistrats presenten al Consell Superior de la Justícia un informe, amb el format que determini el Consell, sobre l'activitat judicial que han desenvolupat i els assumptes que resten pendents.

El Consell Superior de la Justícia pot establir mòduls d'activitat judicial, adequats a les característiques de cada òrgan i jurisdicció, així com uns mínims d'activitats de formació continuada que han de realitzar batlles i magistrats durant el seu mandat.”

Esmena 68

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (17)

Es proposa modificar l'article 52, d'addició d'un article 68 ter, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“**Article 52. Addició d'un article 68 ter**

S'introdueix un nou article 68 ter a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 ter

Cada dos anys a comptar del seu nomenament i, en qualsevol cas, sis mesos abans de completar el mandat que permet la promoció als graus segon, tercer o superior, els batlles i els magistrats presenten al Consell Superior de la Justícia un informe, amb el format que determini el Consell Superior de la Justícia, sobre l'activitat judicial que han desenvolupat i els assumptes que resten pendents.

El Consell Superior de la Justícia ha d'establir mòduls d'activitat judicial, adequats a les característiques de cada òrgan i jurisdicció, així com uns mínims d'activitats de formació continuada que han de realitzar batlles i magistrats durant el seu mandat.”

Article 53. Addició d'un article 68 quater

S'introdueix un nou article 68 quater a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 quater

1. Els batlles i els magistrats estan en una de les situacions següents:

- a) Servei actiu.
- b) Excedència forçosa.
- c) Excedència voluntària.
- d) Suspensió de funcions.
- e) Jubilació.

2. Els batlles i els magistrats estan en situació de servei actiu quan estan en possessió d'una plaça judicial, incloses les de suplència i reforç, o bé quan han estat adscrits a una plaça en règim de substitució.

3. Els batlles i els magistrats estan en situació d'excedència forçosa quan hagin estat nomenats per algun dels càrrecs següents:

- a) Magistrat del Tribunal Constitucional.
- b) Jutge o Magistrat del Tribunal Europeu de Drets Humans o de qualsevol altre organisme judicial internacional.
- c) Fiscal General.
- d) Raonador del Ciutadà.
- e) Cap de la Unitat d'Intel·ligència Financera o d'un organisme equivalent.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar en situació d'excedència forçosa als batlles i magistrats que siguin nomenats per a altres càrrecs relacionats amb l'Administració de Justícia o que puguin contribuir a millorar-la, atenent les necessitats del servei.

Una vegada cessats en el càrrec que va originar l'excedència forçosa, o al final de l'exercici d'aquest càrrec, els batlles o magistrats declarats en aquesta situació tenen dret a reincorporar-se en el termini màxim de quinze dies a la plaça que ocupaven en ser nomenats per al càrrec esmentat, sempre que ho sol·licitin amb anterioritat al seu cessament o a la finalització del càrrec i, en qualsevol cas, en el termini màxim de dos mesos a partir del cessament o la finalització referits. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

El batlle o el magistrat que, si escau, ocupava la plaça, si no ho feia en règim de substitució, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal corresponent, i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. Pot optar a una plaça quan es produeixi una vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

Els batlles i els magistrats declarats en situació d'excedència forçosa reben la retribució que correspon al càrrec per al qual han estat nomenats.

4. Els batlles i els magistrats poden ser declarats en situació d'excedència voluntària pel Consell Superior de la Justícia per raó d'ampliació d'estudis o de recerca científica, de naixement d'un fill, d'adopció d'un infant o d'acolliment familiar d'un infant, o bé per raó de tenir cura d'un familiar, en els termes que estableixi la normativa del Consell Superior de la Justícia.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària no perceben retribució com a membres de la carrera judicial i no tenen la plaça reservada.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària poden demanar el reingrés a la carrera judicial abans d'acabar el període de l'excedència voluntària que els ha estat atorgada i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

Si sol·liciten el reingrés, han d'optar a una plaça vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui. Fins que l'obtinguin, queden adscrits a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president els assigna les funcions que han de realitzar.

5. Els batlles i els magistrats es troben en situació de suspensió quan el Consell Superior de la Justícia els hagi imposat una sanció o bé quan els hagi imposat

una pena que comporti suspensió de funcions, pel temps que determini la sanció o la pena.

Durant la situació de suspensió, els batlles i els magistrats no perceben cap retribució com a membres de la carrera judicial i no exerceixen cap funció dins de l'Administració de Justícia.

El batlle o el magistrat suspès pot sol·licitar ser reintegrat a l'òrgan judicial on es trobava adscrit abans del final del període de suspensió i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització referida. Si no demana el reintegrament en aquest termini, causa baixa en la carrera judicial.

Si no s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, el president de l'òrgan judicial adscriu el batlle o el magistrat sancionat a la plaça que ocupava o bé, consultats els membres de l'òrgan, pot resoldre assignar-li una plaça diferent de la que ocupava en el moment que va ser sancionat. Si la plaça s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. El batlle o el magistrat que es troba en aquesta situació ha d'optar a totes les places vacants que es produeixin fins a ser adscrit a una plaça, en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

6. Els batlles i els magistrats es troben en situació de jubilació voluntària o forçosa quan ho ha acordat així el Consell Superior de la Justícia per haver complert els requisits establerts a la llei o per haver assolit l'edat màxima que fixa l'article 68 d'aquesta Llei.

7. Els batlles i els magistrats tenen dret a permisos retribuïts, proporcionalment retribuïts i no retribuïts, que atorga el Consell Superior de la Justícia atenent les necessitats del servei. El Consell ha de regular els supòsits que donen lloc a aquests permisos i els seus efectes retributius, adaptant a la carrera judicial la normativa de la funció pública en aquesta matèria.

En especial, els batlles i els magistrats tenen dret a un permís no retribuït d'un any per cada dos mandats acomplerts.

8. El temps transcorregut en situació d'excedència voluntària i en permisos no interromp la duració del mandat judicial. Durant aquests períodes, els batlles i els magistrats estan plenament sotmesos al règim d'incompatibilitats establert en aquesta Llei."

Esmena 69

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (18)

Es proposa modificar l'article 53, d'addició d'un article 68 *quater*, substituint el text del projecte pel redactat següent:

"Article 53. *Addició d'un article 68 quater*

S'introdueix un nou article 68 *quater* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

"Article 68 *quater*

1. Els batlles i els magistrats estan en una de les situacions següents:

- a) Servei actiu.
- b) Excedència forçosa.
- c) Excedència voluntària.
- d) Suspensió de funcions.
- e) Jubilació.

2. Els batlles i els magistrats estan en situació de servei actiu quan estan en possessió d'una plaça judicial, incloses les de suplència i reforç, o bé quan han estat adscrits a una plaça en règim de substitució.

3. Els batlles i els magistrats estan en situació d'excedència forçosa quan hagin estat nomenats per algun dels càrrecs següents:

- a) Magistrat del Tribunal Constitucional.
- b) Jutge o Magistrat del Tribunal Europeu de Drets Humans o de qualsevol altre organisme judicial internacional.
- c) Fiscal General.
- d) Raonador del Ciutadà.
- e) Cap de la Unitat d'Intel·ligència Financera.

f) Cap de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar en situació d'excedència forçosa als batlles i magistrats que siguin nomenats per a altres càrrecs relacionats amb l'Administració de Justícia o que puguin contribuir a millorar-la, atenent les necessitats del servei.

Una vegada cessats en el càrrec que va originar l'excedència forçosa, o al final de l'exercici d'aquest càrrec, els batlles o magistrats declarats en aquesta situació tenen dret a reincorporar-se en el termini màxim de quinze dies a la plaça que ocupaven en ser nomenats per al càrrec esmentat, sempre que ho sol·licitin amb anterioritat al seu cessament o a la finalització del càrrec i, en qualsevol cas, en el termini màxim de dos mesos a partir del cessament o la finalització referits. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

El batlle o el magistrat que, si escau, ocupava la plaça, si no ho feia en règim de substitució, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal corresponent, i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. Pot optar a una plaça quan es produeixi una vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència forçosa no perceben retribució com a membres de la carrera judicial.

4. Els batlles i els magistrats poden ser declarats en situació d'excedència voluntària pel Consell Superior de la Justícia per raó d'ampliació d'estudis o de recerca científica, de naixement d'un fill, d'adopció d'un infant o d'acolliment familiar d'un infant, o bé per raó de tenir cura d'un familiar, en els termes que estableixi la normativa del Consell Superior de la Justícia.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària no perceben retribució com a membres de la carrera judicial i no tenen la plaça reservada.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària poden demanar el reingrés a la carrera judicial abans d'acabar el període de l'excedència voluntària que els ha estat atorgada i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

Si sol·liciten el reingrés, han d'optar a una plaça vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui. Fins que l'obtinguin, queden adscrits a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president els assigna les funcions que han de realitzar.

5. Els batlles i els magistrats es troben en situació de suspensió quan el Consell Superior de la Justícia els hagi imposat una sanció o bé quan els hagin imposat una pena que comporti suspensió de funcions, pel temps que determini la sanció o la pena.

Durant la situació de suspensió, els batlles i els magistrats no perceben cap retribució com a membres de la carrera judicial i no exerceixen cap funció dins de l'Administració de Justícia.

El batlle o el magistrat suspès pot sol·licitar ser reintegrat a l'òrgan judicial on es trobava adscrit abans del final del període de suspensió i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització referida. Si no

demana el reintegrament en aquest termini, causa baixa en la carrera judicial.

Si no s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, el president de l'òrgan judicial adscriu el batlle o el magistrat sancionat a la plaça que ocupava o bé, consultats els membres de l'òrgan, pot resoldre assignar-li una plaça diferent de la que ocupava en el moment que va ser sancionat. Si la plaça s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. El batlle o el magistrat que es troba en aquesta situació ha d'optar a totes les places vacants que es produeixin fins a ser adscrit a una plaça, en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

6. Els batlles i els magistrats es troben en situació de jubilació voluntària o forçosa quan ho ha acordat així el Consell Superior de la Justícia per haver complert els requisits establerts a la Llei o per haver assolit l'edat màxima que fixa l'article 68.

7. Els batlles i els magistrats tenen dret a **sol·licitar i, si escau, obtenir** permisos retribuïts, proporcionalment retribuïts i no retribuïts, que atorga el Consell Superior de la Justícia atenent les necessitats del servei. El Consell **Superior de la Justícia** ha de regular els supòsits que donen lloc a aquests permisos i els seus efectes retributius, adaptant a la carrera judicial la normativa de la funció pública en aquesta matèria.

En especial, els batlles i els magistrats tenen dret a **sol·licitar i obtenir** un permís no retribuït d'un any per cada dos mandats acomplerts.

8. El temps transcorregut en situació d'excedència voluntària i en permisos no interromp la duració del mandat judicial. Durant aquests períodes, els batlles i els magistrats estan plenament sotmesos al règim d'incompatibilitats establert en aquesta Llei.”

Esmena 70

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (19)

Es proposa modificar el redactat de l'article 53 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 53. Addició d'un article 68 quater

S'introdueix un nou article 68 *quater* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol segon del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 68 *quater*

1. Els batlles i els magistrats estan en una de les situacions següents:

- a) Servei actiu.
- b) Excedència forçosa.
- c) Excedència voluntària.
- d) Suspensió de funcions.
- e) Jubilació.

2. Els batlles i els magistrats estan en situació de servei actiu quan estan en possessió d'una plaça judicial, incloses les de suplència i reforç, o bé quan han estat adscrits a una plaça en règim de substitució.

3. Els batlles i els magistrats estan en situació d'excedència forçosa quan hagin estat nomenats per algun dels càrrecs següents:

- a) Magistrat del Tribunal Constitucional.
- b) Jutge o Magistrat del Tribunal Europeu de Drets Humans o de qualsevol altre organisme judicial internacional.
- c) Fiscal General.
- d) Raonador del Ciutadà.
- e) Cap de la Unitat d'Intel·ligència Financera o d'un organisme equivalent.

El Consell Superior de la Justícia pot declarar en situació d'excedència forçosa als batlles i magistrats que siguin nomenats per a altres càrrecs relacionats amb l'Administració de Justícia o que puguin contribuir a millorar-la, atenent les necessitats del servei.

Una vegada cessats en el càrrec que va originar l'excedència forçosa, o al final de l'exercici d'aquest càrrec, els batlles o magistrats declarats en aquesta situació tenen dret a reincorporar-se en el termini màxim de quinze dies a la plaça que ocupaven en ser nomenats per al càrrec esmentat, sempre que ho sol·licitin amb anterioritat al seu cessament o a la finalització del càrrec i, en qualsevol cas, en el termini màxim de dos mesos a partir del cessament o la finalització referits. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien.

El batlle o el magistrat que, si escau, ocupava la plaça, si no ho feia en règim de substitució, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal corresponent, i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. Pot optar a una plaça quan es produeixi una vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

Els batlles i els magistrats declarats en situació d'excedència forçosa reben la retribució que correspon al càrrec per al qual han estat nomenats.

4. Els batlles i els magistrats poden ser declarats en situació d'excedència voluntària pel Consell Superior de la Justícia per raó d'ampliació d'estudis o de recerca científica, de naixement d'un fill, d'adopció d'un infant o d'acolliment familiar d'un infant, o bé per raó de tenir cura d'un familiar, en els termes que estableixi la normativa del Consell Superior de la Justícia.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària no perceben retribució com a membres de la carrera judicial i no tenen la plaça reservada.

Els batlles i els magistrats en situació d'excedència voluntària poden demanar el reingrés a la carrera judicial abans d'acabar el període de l'excedència voluntària que els ha estat atorgada i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització. En cas que no sol·licitin la reincorporació en aquest termini, causen baixa en la carrera judicial. La reincorporació es produeix pel temps que resta del seu mandat judicial amb el manteniment dels drets que els corresponien. Si l'excedència voluntària ha estat per causa de naixement d'un fill, d'adopció d'un infant o d'acolliment familiar d'un infant, o bé per raó de tenir cura d'un familiar, tenen dret a reincorporar-se a la plaça que ocupaven en ser nomenats per al càrrec esmentat.

Si sol·liciten el reingrés, han d'optar a una plaça vacant en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui. Fins que l'obtinguin, queden adscrits a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president els assigna les funcions que han de realitzar.

5. Els batlles i els magistrats es troben en situació de suspensió quan el Consell Superior de la Justícia els hagi imposat una sanció o bé quan els hagin imposat una pena que comporti suspensió de funcions, pel temps que determini la sanció o la pena.

Durant la situació de suspensió, els batlles i els magistrats no perceben cap retribució com a membres de la carrera judicial i no exerceixen cap funció dins de l'Administració de Justícia.

El batlle o el magistrat suspès pot sol·licitar ser reintegrat a l'òrgan judicial on es trobava adscrit abans del final del període de suspensió i, en qualsevol cas, en el termini màxim de quinze dies a comptar de la finalització referida. Si no

demana el reintegrament en aquest termini, causa baixa en la carrera judicial.

Si no s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, el president de l'òrgan judicial adscriu el batlle o el magistrat sancionat a la plaça que ocupava o bé, consultats els membres de l'òrgan, pot resoldre assignar-li una plaça diferent de la que ocupava en el moment que va ser sancionat. Si la plaça s'ha adscrit a un altre batlle o magistrat, queda adscrit a la Batllia o al Tribunal que correspongui i el president li assigna les funcions que ha de realitzar. El batlle o el magistrat que es troba en aquesta situació ha d'optar a totes les places vacants que es produeixin fins a ser adscrit a una plaça, en els termes que estableixen els articles 51.1, 54.4 o 58.6, segons escaigui.

6. Els batlles i els magistrats es troben en situació de jubilació voluntària o forçosa quan ho ha acordat així el Consell Superior de la Justícia per haver complert els requisits establerts a la llei o per haver assolit l'edat màxima que fixa l'article 68 d'aquesta Llei.

7. Els batlles i els magistrats tenen dret a permisos retribuïts, proporcionalment retribuïts i no retribuïts, que atorga el Consell Superior de la Justícia atenent les necessitats del servei. El Consell ha de regular els supòsits que donen lloc a aquests permisos i els seus efectes retributius, adaptant a la carrera judicial la normativa de la funció pública en aquesta matèria.

En especial, els batlles i els magistrats tenen dret a un permís no retribuït d'un any per cada dos mandats acomplerts.

8. El temps transcorregut en situació d'excedència voluntària i en permisos no interromp la duració del mandat judicial. Durant aquests períodes, els batlles i els magistrats estan plenament sotmesos al règim d'incompatibilitats establert en aquesta Llei.”

Motivació:

Es proposa establir que la reincorporació d'una excedència voluntària ho sigui amb reserva de plaça en els casos que tenen a veure amb esdeveniments significatius de la vida familiar que requereixen una major dedicació. Es tracta d'afavorir la conciliació de la vida professional i la vida familiar.

Article 54. Modificació de l'article 69

Es modifica l'article 69 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69

1. El càrrec de batlle i de magistrat és incompatible amb qualsevol altre càrrec públic, tant electiu com

de designació, amb qualsevol activitat mercantil, industrial o professional, amb l'exercici de l'advocacia i tota altra forma d'assessorament jurídic i, en general, amb càrrecs o funcions de qualsevol tipus en societats o empreses de negoci, tant públiques com privades.

2. Queden exceptuades les activitats relatives a:

a) La gestió del patrimoni propi o familiar.

b) La participació en congressos, conferències, seminaris o cursos.

c) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica.

d) La docència i la investigació acadèmiques.

e) La participació no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

Les activitats docents i les altres activitats que comportin una dedicació continuada durant més de sis mesos requereixen l'autorització del Consell Superior de la Justícia.

3. Les incompatibilitats establertes en els apartats anteriors s'estenen a Andorra i a qualsevol territori estranger.

4. Els magistrats que no tinguin la nacionalitat andorrana han de comunicar al Consell Superior de la Justícia, prèviament a la seva presa de possessió i sempre que es produeixi una circumstància sobrevinguda, els càrrecs públics que exerceixen i les seves activitats professionals, laborals, mercantils i empresarials a l'estranger. El Consell pot declarar la compatibilitat d'aquestes activitats, sempre que consideri que no interfereixen en les seves funcions jurisdiccionals a Andorra o no les condicionen. L'exercici d'aquesta funció no és en cap cas compatible amb l'exercici de l'advocacia.

Si el Consell no declara la compatibilitat, la persona afectada no pot prendre possessió del càrrec de magistrat o incorre en causa de cessament.”

Esmena 71

De modificació

Grup Mixt (33)

De modificació de l'article 54 (modificació de l'article 69).

Es proposa modificar l'apartat 4 de l'article, afegint al final del redactat, després de “... l'exercici de l'advocacia.” els mots **i de l'assessoria jurídica.**

(Òbviament caldria eliminar el punt després del mot advocacia. La negreta subratllada és només als efectes d'una millor visualització del text que es proposa incloure.)

Motivació

Definir millor la incompatibilitat.

Esmena 72**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata (20)*

Es proposa modificar el redactat de l'article 54 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 54. Modificació de l'article 69

Es modifica l'article 69 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69

1. El càrrec de batlle i de magistrat és incompatible amb qualsevol altre càrrec públic, tant electiu com de designació, amb qualsevol activitat mercantil, industrial o professional, amb l'exercici de l'advocacia i tota altra forma d'assessorament jurídic i, en general, amb càrrecs o funcions de qualsevol tipus en societats o empreses de negoci, tant públiques com privades.

2. Queden exceptuades les activitats relatives a:

a) La gestió del patrimoni propi o familiar d'ascendents o descendents menors d'edat o de persones sotmeses a la seva tutela o curatela, sempre que això no impliqui cap càrrec dirigent o d'administració en societats o negocis.

b) La participació en congressos, conferències, seminaris o cursos.

c) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica.

d) La docència i la investigació acadèmiques.

e) La participació no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

Les activitats docents i les altres activitats que comportin una dedicació continuada durant més de sis mesos requereixen l'autorització del Consell Superior de la Justícia.

3. Les incompatibilitats establertes en els apartats anteriors s'estenen a Andorra i a qualsevol territori estranger.

4. Els magistrats que no tinguin la nacionalitat andorrana han de comunicar al Consell Superior de la Justícia, prèviament a la seva presa de possessió i sempre que es produeixi una circumstància sobrevinguda, els càrrecs públics que exerceixin i les seves activitats professionals, laborals, mercantils i empresarials a l'estranger. El Consell pot declarar la compatibilitat d'aquestes activitats, sempre que consideri que no interfereixen en les seves funcions jurisdiccionals a Andorra o no les condicionen. L'exercici d'aquesta funció no és en cap cas compatible amb l'exercici de l'advocacia.

Si el Consell no declara la compatibilitat, la persona afectada no pot prendre possessió del càrrec de magistrat o incorre en causa de cessament.”

Motivació:

Es proposa precisar l'excepció d'incompatibilitats dels batlles i magistrats en la gestió del patrimoni personal o familiar, en el sentit de considerar incompatible la funció jurisdiccional amb una activitat empresarial.

També es proposa acotar el concepte de patrimoni familiar i fer-lo extensiu únicament al dels ascendents i descendents, en aquest cas, mentre siguin menors d'edat. Entenem que es pot fer necessari per raó de l'edat avançada dels ascendents i per raó de la minoria d'edat descendents, i en el marc dels deures paterno-filials, una assistència del batlle o magistrat en la gestió del patrimoni d'aquests. Però no en altres casos.

Pels mateixos motius, també entenem pertinent estendre aquesta excepció al patrimoni de les persones de les quals els batlles o magistrats en siguin tutors o curadors.

Article 55. Addició d'un article 69 bis

S'introdueix un nou article 69 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69 bis

Les persones que han exercit com a batlles o magistrats no poden intervenir com a advocats en els processos que hagin conegut en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

Tampoc poden defensar com a advocats a les persones, físiques o jurídiques, que hagin estat part en els processos que hagin conegut en l'exercici de la seva funció jurisdiccional durant els sis mesos següents al seu cessament.

Per llei es pot fixar una indemnització per al batlle o el magistrat que cessi en les seves funcions, un cop finalitzat el mandat per al qual ha estat nomenat, i es dediqui professionalment a l'exercici de l'advocacia a Andorra dins dels sis mesos següents al cessament.”

Esmena 73**De modificació***Grup Mixt (34)*

De modificació, per supressió parcial, de l'article 55 (addició d'un article 69 bis).

Es proposa suprimir el tercer paràgraf de l'article.

Motivació

Entenem que la referència a la possibilitat d'indemnització no té cap mena de sentit.

Únicament el tindria a les carreres administratives clàssiques, a les quals el funcionari ha cotitzat durant tot el temps conceptes com drets passius i assistència mèdica o seguretat social, i, per tant, si decideix voluntàriament deixar la carrera té dret a una “jubilació” quantificada en funció del temps que hagi treballat, podent continuar com a autònom al règim de la seguretat social.

Però tractant-se de nomenaments temporals, i de la hipòtesi de renúncia voluntària al càrrec, no té sentit preveure una indemnització, que tan sols seria comprensible en cas de pèrdua de la funció per raons alienes al funcionari (per exemple: perquè se suprimeix la plaça que ocupava).

Esmena 74

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (19)

Es proposa modificar l'article 55, d'addició d'un article 69 bis, que queda redactat de la següent manera:

“Article 55. Addició d'un article 69 bis

S'introdueix un nou article 69 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69 bis

Les persones que han exercit com a batlles o magistrats no poden intervenir com a advocats en els processos que hagin conegut en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

Tampoc poden defensar com a advocats a les persones, físiques o jurídiques, que hagin estat part en els processos **que hagin conegut en el darrer any d'exercici de la seva funció jurisdiccional**, durant els sis mesos següents al seu cessament.”

Esmena 75

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (21)

Es proposa modificar el redactat de l'article 55 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 55. Addició d'un article 69 bis

S'introdueix un nou article 69 bis a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol tercer del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 69 bis

Les persones que han exercit com a batlles o magistrats o fiscals no poden intervenir com a

advocats en els processos que hagin conegut en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

Tampoc poden assessorar com a advocats a les persones, físiques o jurídiques, que hagin estat part en els processos que hagin conegut en l'exercici de la seva funció jurisdiccional durant els sis mesos següents al seu cessament.”

Motivació:

Es proposa afegir a aquest règim d'incompatibilitats en un eventual exercici de l'advocacia als fiscals, pels mateixos motius que aquestes es preveuen pels batlles i magistrats. I per bé que indirectament es podria deduir de l'article 20 de la vigent Llei del Ministeri Fiscal de 12 de desembre de 1996 i també de l'article 90 d'aquesta llei, es considera que amb aquest afegit s'esvaeix qualsevol dubte o interpretació.

Es modifica la paraula “defensar” per “assessorar”, compte tingut que és més àmplia i s'adiu més a l'esperit de la norma.

Es suprimeix el paràgraf referit a la possibilitat de fixar una indemnització per la batlle o magistrat que finalitzat el seu mandat es dediqui professionalment a l'advocacia a Andorra. En primer lloc, per no considerar-la adient ni justificada, doncs els període de limitació de l'exercici de l'advocacia en aquests casos per un període de sis mesos és perfectament assumible. I en segon lloc, per la dificultat de fixar les circumstàncies i el quantum d'una indemnització d'aquesta naturalesa.

Article 56. Modificació de l'article 73

Es modifica l'article 73 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 73

Els batlles i els magistrats s'han d'abstenir i, si no ho fan, poden ser recusats, en els supòsits següents:

- a) Tenir una relació de matrimoni o una situació de fet equivalent, o parentiu fins al quart grau amb qualsevol de les parts, el seu advocat o el representant del Ministeri Fiscal.
- b) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts.
- c) Estar o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts, llevat que la denúncia, acusació o demanda no hagi estat admesa o hagi estat rebutjada per manca manifesta de fonamentació.
- d) Tenir o haver tingut qualsevol relació jurídica mercantil o econòmica amb qualsevol de les parts o els seus advocats.

- e) Tenir plet pendent amb qualsevol de les parts o els seus advocats.
- f) Tenir amistat o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts o els seus advocats.
- g) Tenir interès directe en l'objecte del plet.
- h) Ser el superior jeràrquic d'una de les parts en litigi.”

Esmena 76**De modificació***Grup Mixt (35)***De modificació de l'article 56 (modificació de l'article 73).**

Es proposa modificar els apartats c) i h) amb les addicions següents:

“c) Estar o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts, **o pels seus advocats**, llevat que la denúncia, acusació o demanda no hagi estat admesa o hagi estat rebutjada per manca manifesta de fonamentació.”

“h) Ser superior jeràrquic d'una de les parts en litigi; **o haver conegut de l'assumpte en una instància inferior (penal, civil o administrativa) o en una instància d'instrucció.**”

(La negreta és únicament per facilitar la visualització del text que s'addiciona)

Motivació

Es tracta, en la lletra c) d'afegir-hi els advocats per ser congruent amb els altres casos llistats en l'apartat. L'afegitó de la lletra h) afegeix el cas de “contaminació”.

Esmena 77**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata (22)*

Es proposa modificar el redactat de l'article 56 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 56. Modificació de l'article 73

Es modifica l'article 73 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 73

Els batlles i els magistrats s'han d'abstenir i, si no ho fan, poden ser recusats, en els supòsits següents:

- a) Tenir una relació de matrimoni o una situació de fet equivalent, o parentiu fins al quart grau per consanguinitat o afinitat amb qualsevol de les parts, el seu advocat o el representant del Ministeri Fiscal.
- b) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts.

c) Estar o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts, llevat que la denúncia, acusació o demanda no hagi estat admesa o hagi estat rebutjada per manca manifesta de fonamentació.

d) Tenir o haver tingut qualsevol relació jurídica mercantil o econòmica o professional amb qualsevol de les parts o els seus advocats.

e) Tenir plet pendent amb qualsevol de les parts o els seus advocats.

f) Tenir amistat o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts o els seus advocats.

g) Tenir interès directe en l'objecte del plet.

h) Ser el superior jeràrquic d'una de les parts en litigi.”

Motivació:

Es proposa afegir a la lletra a) d'aquest article, la precisió que el parentiu serà per consanguinitat o afinitat. Aquesta addició precisa en major mesura la condició de parentiu.

També es proposa afegir a la lletra d) la menció a relació “professional”, el que precisa els supòsits en què un batlle o magistrat prové del món de l'advocacia, fent incompatible la seva intervenció en processos en què siguin part antics clients o advocats amb els qui hagués estat associat professionalment.

Article 57. Modificació de l'article 75

Es modifica l'article 75 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 75

El president del Tribunal del qual forma part el batlle o el magistrat que ha decidit abstenir-se ha de ser informat de les motivacions de l'abstenció esmentada. El Tribunal Superior resol sobre les recusacions quan aquestes no hagin estat acceptades per la Batllia o el Tribunal de Corts. Si la recusació s'adreça a un magistrat del Tribunal Superior, és resolta per una secció de tres membres de la qual no pot formar part la persona recusada.”

Esmena 78**De supressió***Grup Mixt (36)***De supressió de l'article 57 (modificació de l'article 75).**

Es proposa suprimir aquest article i mantenir en conseqüència el redactat actual de la Llei.

Motivació

L'actual article 75, que proposem mantenir, no solament dóna competència per a entendre de les recusacions sinó les abstencions. És a dir el Batlle

o Magistrat no és lliure d'abstenir-se, sinó que ha de sotmetre la seva intenció d'abstenció a la consideració d'un òrgan superior.

El nou article 75 del projecte suprimeix aquesta figura i dóna peu a la lliure abstenció, cosa que pot ser una via perquè un jutjador s'auto-exoneri de conèixer causa o processos complicats o complexos o incòmodes baix el pretext de concórrer una causa d'abstenció.

Considerem que s'ha de mantenir aquest sotmetiment de les abstencions al criteri del superior.

La comunicació que ara es proposa de les abstencions al President del Tribunal no té sentit si no té cap conseqüència. Si es comunica és perquè el Tribunal al que es comunica pugui apreciar si l'abstenció és motivada o no, o obeeix per exemple a la simple comoditat de no conèixer d'un cas difícil. Tant l'abstenció que el que s'absté ha de motivar, com la recusació s'ha de resoldre per la via de l'article 75.

Ambdues figures: l'abstenció i la recusació no acceptada pel recusat, han de ser resoltes per una secció de 3 membres del Tribunal Superior.

Tampoc no és raonable que, segons disposa la nova redacció proposada de l'article 66 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, s'atribueixi al Ple del Tribunal el coneixement de recusacions no acceptades per la Batllia ni el Tribunal de Corts i en canvi per les recusacions d'un Magistrat del Tribunal Superior s'atribueixi el coneixement a un òrgan de menys rang: una formació de tres membres nomenats de manera no preestablerta.

Article 58. Modificació dels apartats 2 i 4 de l'article 78

Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 78 de la Llei qualificada de la Justícia, que queden redactats en els termes següents:

“2. La detenció i el processament són competència del Ple del Tribunal de Corts, i la instrucció de les diligències prèvies o del sumari correspon a un magistrat del Tribunal de Corts.

(...)

4. Acordat el processament d'un batlle o magistrat per un presumpte delictes dolós, o imprudent vinculat a l'exercici de les seves funcions, es procedeix automàticament a la suspensió provisional de les funcions jurisdiccionals que exerceix, per acord del Consell Superior de la Justícia.”

Article 59. Modificació de l'article 82

Es modifica l'article 82 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 82

1. Les faltes comeses pels batlles i els magistrats en l'exercici del càrrec es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.
2. Les faltes lleus prescriuen al cap de tres mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any, a comptar de la data de la comissió. La prescripció queda interrompuda en iniciar-se el procediment.”

Esmena 79

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (23)

Es proposa modificar el redactat de l'article 59 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 59. Modificació de l'article 82

Es modifica l'article 82 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 82

1. Les faltes comeses pels batlles i els magistrats en l'exercici del càrrec es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.
2. Les faltes lleus prescriuen al cap de tres mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any, a comptar de la data de la comissió o des del moment en què raonablement se n'ha pogut tenir coneixement. La prescripció queda interrompuda en iniciar-se el procediment.”

Motivació:

Es proposa afegir una altra circumstància per a iniciar el còmput de prescripció per a evitar la prescripció de faltes sancionables quina comissió hagi pogut ser ocultada.

Article 60. Modificació de l'article 83

Es modifica l'article 83 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 83

Són faltes molt greus:

- a) La infracció de les incompatibilitats establertes en aquesta Llei.
- b) Les accions o omissions que comportin responsabilitat civil, d'acord amb l'article 76.
- c) La ignorància inexcusable de les lleis i els procediments.

d) La intromissió, mitjançant accions de qualsevol tipus, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals d'un altre batlle o magistrat.

e) La falta a la veritat en la sol·licitud per obtenir permisos, compatibilitats i altres beneficis.

f) L'abús de la condició de batlle o magistrat per obtenir un tracte favorable davant de l'Administració pública o dels organismes públics i parapúblics.

g) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 68 *ter*, quan l'incompliment o el no assoliment se situïn per sota del seixanta per cent dels mínims fixats.

h) La comissió d'una falta greu, quan el batlle o el magistrat hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes greus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.”

Esmena 80

De modificació

Grup Mixt (37)

De modificació de l'article 60 (modificació de l'article 83).

Es proposa modificar el redactat, introduint un nou apartat e), amb la qual cosa totes les lletres següents han de variar, a continuació, de la seva classificació, amb el text següent:

“e) Infringir el principi del jutge predeterminat per la llei i, en particular, no respectar o alterar els torns.”

Motivació

Deixar assentat que aquella infracció constitueix una falta molt greu perquè afecta a una garantia constitucional fonamental.

Article 61. Modificació de l'article 84

Es modifica l'article 84 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 84

Són faltes greus:

a) La inassistència injustificada i reiterada a vistes, judicis o pràctiques de proves que hagin estat fixats.

b) El retard injustificat en l'inici o la tramitació dels processos judicials.

c) L'obstaculització de les funcions d'inspecció del Consell Superior de la Justícia.

d) La revelació a tercers de fets i informacions obtingudes en l'exercici de la funció jurisdiccional.

e) La infracció de les prohibicions i obligacions establertes en aquesta Llei, quan no constitueixin faltes lleus o molt greus.

f) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 68 *ter*, quan l'incompliment o el no assoliment sigui de més del seixanta per cent dels mínims fixats.

g) La comissió d'una falta lleu, quan el batlle o el magistrat hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes lleus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.

h) La falta de respecte als ciutadans, als altres batlles o magistrats, als membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, quan revesteixi especial gravetat.”

Article 62. Addició d'un article 84 bis

S'introdueix un nou article 84 *bis* a la Llei qualificada de la Justícia, dins el capítol sisè del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 84 *bis*

Són faltes lleus:

a) La falta de respecte als ciutadans, als altres batlles o magistrats, als membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals, quan no revesteixi especial gravetat.

b) L'incompliment injustificat dels terminis per dictar les resolucions.”

Article 63. Modificació de l'article 85

Es modifica l'article 85 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 85

1. Les sancions que es poden imposar als batlles i als magistrats per les faltes comeses en l'exercici de llurs funcions són advertència escrita, multa d'un import màxim de sis mil euros, suspensió d'un a sis mesos i separació del càrrec.

2. Les faltes lleus se sancionen amb advertència escrita o multa d'un import màxim de sis-cents euros; les faltes greus, amb multa de sis-cents a sis mil euros, i les faltes molt greus, amb suspensió o separació del càrrec.

3. Les sancions prescriuen, i es cancel·len d'ofici les anotacions, un cop transcorreguts dos anys per a les faltes lleus, quatre anys per a les faltes greus, i set

anys per a les faltes molt greus, a comptar de la data de la imposició.

4. La cancel·lació suposa l'eliminació de tots els antecedents, llevat del cas de la sanció de separació del càrrec.”

Esmena 81 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (20)

Es proposa modificar l'article 63, de modificació de l'article 85, que queda redactat de la següent manera:

“Article 63. Modificació de l'article 85

Es modifica l'article 85 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 85

1. Les sancions que es poden imposar als batlles i als magistrats per les faltes comeses en l'exercici de llurs funcions són advertència escrita, multa d'un import màxim de **dotze mil euros, suspensió del càrrec fins a un any** i separació del càrrec.

2. Les faltes lleus se sancionen amb advertència escrita i/o multa de fins a sis-cents euros; les faltes greus, **amb suspensió del càrrec durant un període no superior a sis mesos i/o multa de sis-cents a sis mil euros**, i les faltes molt greus, **amb suspensió del càrrec durant un període no superior a un any** o separació del càrrec, i/o multa de sis mil a dotze mil euros.

3. Les sancions prescriuen, i es cancel·len d'ofici les anotacions, un cop transcorreguts dos anys per a les faltes lleus, quatre anys per a les faltes greus, i set anys per a les faltes molt greus, a comptar de la data de la imposició.

4. La cancel·lació suposa l'eliminació de tots els antecedents, llevat del cas de la sanció de separació del càrrec.”

Article 64. Modificació de l'article 87

Es modifica l'article 87 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 87

La resolució definitiva adoptada pel Consell Superior de la Justícia ha de ser motivada i s'hi pot recórrer en contra davant el Ple del Tribunal Superior.”

Esmena 82 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (24)

Es proposa afegir un nou article entre l'article 64 i l'article 65 que quedaria redactat de la forma següent:

“Article X. Modificació de l'article 97

Es modifica l'article 97 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 97

Davant totes les jurisdiccions i en tots els procediments, és preceptiva l'assistència i la intervenció lletrada, prestada per un advocat inscrit en el Col·legi d'Advocats d'Andorra.

La seva intervenció serà facultativa en els procediments civils seguits per mínima quantia, en els contenciosos seguits en matèria de Seguretat Social i en els procediments penals seguits per contravencions. No obstant això, si en aquests casos el justiciable opta per demanar l'assistència i intervenció lletrada, el Tribunal de batlle o col·legiat, en les resolucions que correspongui, imposarà les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat, segons els mateixos criteris generals que s'apliquin en els casos en què l'assistència i intervenció lletrada sigui obligatòria.”

En cas d'aprovació d'aquesta esmena, caldrà renumerar els articles següents del Projecte de llei.

Motivació:

La realitat indica que en determinats procediments, com per exemple les demandes que es realitzen a la CASS, la normativa aplicable és molt complexa, de forma que si no hi ha un assessorament legal, el justiciable en la majoria de les ocasions no serà capaç de plantejar una demanda o una defensa acceptable. El fet que no sigui obligatòria l'assistència i intervenció lletrada en aquests procediments, fa que els tribunals hagin optat en no condemnar a cap de les parts al pagament de les costes judicials i d'advocat generades a l'altra. Això que no suposa un impediment per a que, per exemple, organismes com la CASS que tenen assessorament jurídic propi i no els suposa un cost addicional, si que suposa un fre i una minva important en l'accés a la Justícia per les persones més desfavorides econòmicament.

Esmena 83 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (25)

Es proposa afegir un nou article que s'ubicarà entre l'article 64 i l'article 65 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article X. Modificació de l'article 99

Es modifica l'article 99 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 99

Per tal de garantir a tothom el dret a la defensa i a l'assistència lletrada que atorga la Constitució, es designarà un advocat per a la defensa i assistència d'ofici a qui així ho sol·liciti o, en el procés penal, es negui a designar-lo. La defensa d'ofici, que tindrà caràcter gratuït per aquells que acreditin la seva situació econòmica desfavorable o insolvència declarada per un Batlle, anirà a càrrec de l'Estat. El Govern establirà reglamentàriament els requisits i condicions per a obtenir aquest benefici gratuït.”

En cas d'aprovació d'aquesta esmena, caldrà renumerar els articles següents del Projecte de llei.

Motivació:

Es canvia el terme “pobresa” per “situació econòmica desfavorable” a fi d'evitar el caràcter pejoratiu del terme i, a la vegada, precisar que la causa que genera aquest benefici és de tipus econòmic i no altre.

Es creu adient, a fi d'evitar tractaments diferents dels diferents batlles en situacions similars, que els requisits per a obtenir aquests beneficis siguin establerts reglamentàriament.

Article 65. Modificació de l'article 100

Es modifica l'article 100 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 100

Per actuar davant dels batlles i els tribunals en el termes previstos per aquesta Llei i per les altres lleis que siguin aplicables, els advocats han d'estar col·legiats obligatòriament al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, llevat que actuïn en defensa del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, d'acord amb el que estableix l'article següent.”

Esmena 84**De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (21)

Es proposa modificar l'article 65, de modificació de l'article 100, amb la següent redacció:

“Article 65. Modificació de l'article 100

Es modifica l'article 100 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 100

Per actuar davant dels batlles i els tribunals en el termes previstos per aquesta Llei i per les altres lleis que siguin aplicables, els advocats han d'estar col·legiats obligatòriament **com a membres exercents** al Col·legi Oficial

d'Advocats d'Andorra, llevat que actuïn en defensa **del Consell General**, del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, **sense perjudici del que prevegi la llei que regula l'exercici de la professió d'advocat.**”

Article 66. Modificació de l'article 101

Es modifica l'article 101 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 101

La defensa en judici, davant de qualsevol jurisdicció, dels drets i interessos del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, correspon als advocats andorrans adscrits als seus gabinets jurídics, sense perjudici que puguin contractar els serveis d'altres advocats en casos determinats.”

Esmena 85**De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (22)

Es proposa modificar l'article 66, de modificació de l'article 101, amb la següent redacció:

“Article 66. Modificació de l'article 101

Es modifica l'article 101 de la Llei qualificada de la Justícia, que queda redactat en els termes següents:

“Article 101

La defensa en judici, davant de qualsevol jurisdicció, dels drets i interessos **del Consell General**, del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, correspon als advocats andorrans adscrits als seus gabinets jurídics, sense perjudici que puguin contractar els serveis d'altres advocats en casos determinats.”

Esmena 86**D'addició**

Grup Mixt (39)

Es proposa incloure una disposició addicional amb el text següent:

“En cap cas es pot nomenar un batlle o magistrat per a una sola causa.”

Motivació

La modificació de l'Article 63 de la Llei transitòria de procediments judicials, que desenvolupava els articles 53 i 54 de la Llei qualificada de la Justícia farà desaparèixer la disposició que estableix que els magistrats no poden ser nomenats per una sola causa.

Aquella disposició s'ha de mantenir i precisar encara més confirmant així la regla de no poder donar-se nomenaments per una sola causa *ad hoc*.

Els jutges *ad hoc* o especials estan unànimement rebutjats com incompatibles amb el principi del dret al jutge natural predeterminat.

Disposició transitòria primera

El Consell Superior de la Justícia ha de reconèixer el grau segon als batlles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en el seu segon mandat, i el grau tercer als batlles que estiguin en el seu mandat quart o superior. Igualment, ha de reconèixer el grau superior als magistrats que estiguin en el seu mandat segon o superior.

Esmena 87

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (23)

Es proposa modificar la disposició transitòria primera, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“El Consell Superior de la Justícia ha de reconèixer el grau segon als batlles i **fiscals adjunts** que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en el seu segon mandat, i el grau tercer als batlles i **fiscals adjunts** que estiguin en el seu mandat quart o superior. Igualment, ha de reconèixer el grau superior als magistrats que estiguin en el seu mandat segon o superior.”

Disposició transitòria segona

La proporció de magistrats no andorrans que estableix l'article 45 no s'ha d'aplicar imperativament fins a l'any 2023.

Disposició transitòria tercera

Els procediments per proveir les places vacants de batlles, magistrats i fiscals adjunts que estableixen els articles 34, 37, 41, 46, 47 i la disposició final primera, són aplicables a les vacants que es produeixin a partir d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta

Els presidents designats del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior, i el fiscal general nomenat a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden continuar en el càrrec fins al final del seu mandat de batlle o magistrat, o fins al final del període de sis anys per al qual han estat nomenats, i poden igualment optar per ser renovats en els càrrecs respectius de presidents o de fiscal general durant, com a màxim, un segon mandat o període de sis anys.

El procediment per a la designació dels presidents de Sala del Tribunal Superior que estableix l'article 14 és aplicable a partir del final del càrrec anual i rotatori dels presidents designats per a aquest càrrec a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

El càrrec de vicepresident del Tribunal de Corts es manté fins que s'exhaureixi el mandat del vicepresident que estigui designat per a aquest càrrec en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena

Els magistrats que s'hagin jubilat en complir setanta anys i que no n'hagin complert setanta-cinc en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden sol·licitar al Consell Superior de la Justícia el nomenament com a magistrats emèrits, en els termes que estableix l'article 48.

Esmena 88

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (24)

Es proposa modificar la disposició transitòria cinquena, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Els magistrats que s'hagin jubilat en complir setanta anys i que no n'hagin complert setanta-cinc en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden sol·licitar al Consell Superior de la Justícia el nomenament com a magistrats emèrits, en els termes que estableix l'article 48.

El Consell Superior de la Justícia pot acordar que els batlles i magistrats que s'hagin jubilat en complir setanta anys en els sis mesos anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei puguin reincorporar-se a la plaça que ocupaven, sempre i quan aquesta plaça no hagi estat coberta definitivament entretant, i com a màxim fins al final del mandat interromput.”

Disposició transitòria sisena

Les persones que hagin exercit com a batlles, magistrats o fiscals adjunts i que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es trobin en situació d'excedència forçosa, poden demanar al Consell Superior de la Justícia que els declari en aquesta situació amb els efectes que disposa l'article 53.

Disposició transitòria setena

Mentre no s'implanti de forma efectiva el servei informàtic de comunicació processal establert a l'article 29, i fins que no es creï i reguli el registre públic de dades electròniques dels operadors jurídics, la comunicació processal dels actes i les resolucions s'ha d'efectuar pels altres mitjans establerts per les lleis.

Disposició transitòria vuitena

Els processos penals que s'introueixen per les infraccions penals ressenyades a l'article 33 d'aquesta Llei i que tinguin atribuïts els batlles adscrits a la Secció d'Instrucció romanen atribuïts o s'atribueixen

novament pel torn que correspongui, segons el cas, als batlles adscrits a cadascuna de les noves seccions d'Instrucció, a partir de l'entrada en vigor de l'article 33 esmentat.

Esmena 89 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (25)

Es proposa modificar la disposició transitòria vuitena, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Els processos penals que s'instrueixin per les infraccions penals ressenyades a l'article 33 d'aquesta Llei i que tinguin atribuïts els batlles adscrits a la Secció d'Instrucció romanen atribuïts o s'atribueixen novament pel torn que correspongui, segons el cas, als batlles adscrits a cadascuna de les noves seccions d'Instrucció, a partir de l'entrada en vigor de l'article 33 esmentat.”

Disposició transitòria novena

El Tribunal Unipersonal del Batlle, el Tribunal de Batlles i el Tribunal de Corts segueixen sent competents per tramitar, resoldre i executar els processos penals la competència dels quals tinguin atribuïda a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Esmena 90 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (26)

Es proposa modificar la disposició transitòria novena, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“El Tribunal Unipersonal del Batlle, el Tribunal de Batlles i el Tribunal de Corts segueixen sent competents per tramitar, resoldre i, **en el seu cas**, executar els processos penals la competència dels quals tinguin atribuïda a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei”.

Disposició derogatòria

Es deroga expressament l'apartat 1 de la disposició transitòria cinquena de la Llei qualificada de la Justícia.

Esmena 91 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (26)

Es proposa modificar el redactat de la Disposició derogatòria del Projecte de llei per derogar també l'apartat 2 de la Disposició transitòria cinquena de la Llei qualificada de la Justícia que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició derogatòria

Es deroguen expressament els apartats 1 i 2 de la disposició transitòria cinquena de la Llei qualificada de la Justícia.”

Motivació:

A l'entendre d'aquest Grup Parlamentari Socialdemòcrata no té sentit, després de que la Llei qualificada de la Justícia es promulgues fa més de vint anys, que es mantingui l'apartat segon d'aquesta disposició transitòria compte tingut que el nou mandat que s'autoritzava, d'acord amb la Constitució, pel que fa als Batlles o Jutges andorrans, s'ha exhaurit amb escreix.

Disposició final primera

1. Es modifica l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 10

1. El Ministeri Fiscal és constituït pel fiscal general i els fiscals adjunts.

2. El fiscal general és nomenat pel Consell Superior de la Justícia, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser magistrats, per un període de sis anys, renovable una única vegada.

3. Els fiscals adjunts són nomenats pel Consell Superior de la Justícia, per mandats renovables de sis anys, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser batlle, mitjançant el concurs oposició que estableix l'article 66 *bis* de la Llei qualificada de la Justícia.

4. Contra els acords de nomenament del fiscal general i dels fiscals adjunts es pot recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.

5. En prendre possessió del càrrec, els membres del Ministeri Fiscal presten jurament o promesa de la mateixa manera que ho fan els batlles i els magistrats.

6. Els membres del Ministeri Fiscal cessen el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o accessòria, de separació del càrrec o d'inhabilitació per a càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

7. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels fiscals adjunts, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes greus o

una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell es recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.

8. Cada dos anys a comptar del seu nomenament, els fiscals adjunts presenten al Consell Superior de la Justícia i al fiscal general un informe, amb el format que determini el Consell, sobre l'activitat que han desenvolupat.”

2. Es modifica l'article 12 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12

1. El Govern estableix per decret, a proposta del fiscal general, i després de sol·licitar l'informe preceptiu del Consell Superior de la Justícia, el nombre de fiscals adjunts necessaris per al bon funcionament de la Fiscalia. També pot preveure, a proposta del fiscal general, i amb l'informe preceptiu del Consell Superior de la Justícia, l'atribució de responsabilitats addicionals i/o facultats de coordinació a un o diversos dels fiscals adjunts, quan ho aconselli el bon funcionament de la Fiscalia, i establir les condicions i els requisits objectius per a l'atribució d'aquestes responsabilitats o facultats.

2. El Govern també regula per decret, després d'haver escoltat el fiscal general i el Consell Superior de la Justícia, el nombre i el grau del personal al servei de la Fiscalia.”

3. S'introdueix un nou article 12 *bis* a la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, dins el capítol tercer, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12 *bis*

1. Els fiscals adjunts estan en una de les situacions que preveu l'article 68 *quater* de la Llei qualificada de la Justícia.

2. Quan es produeixi una vacant a la Fiscalia, el fiscal general, després de consultar-ho al Consell Superior de la Justícia, ofereix i, si escau, assigna la plaça per aquest ordre: entre els fiscals adjunts que vinguin d'una plaça en què s'ha reincorporat un fiscal adjunt en situació d'excedència forçosa; entre els fiscals adjunts que vinguin de la situació de suspensió, si no tenien plaça assignada; entre els fiscals adjunts en situació d'excedència voluntària que hagin sol·licitat el reingrés, i entre els batlles en servei actiu. En el cas de concurrència de sol·licituds, es resol l'adscripció segons criteris d'antiguitat i de formació especialitzada. El Consell Superior de la Justícia nomena, si escau, els batlles com a fiscals

adjunts, a proposta del Govern, i n'acorda el cessament corresponent.

Si hi ha places vacants que no es cobreixen pel procediment establert a l'apartat anterior, el fiscal general ho comunica al Consell Superior de la Justícia perquè convoqui un concurs oposició per cobrir-les.”

4. Es modifica l'article 25 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. Les faltes comeses pels membres del Ministeri Fiscal es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Les faltes lleus prescriuen al cap de tres mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any, a comptar de la data de la seva comissió. La prescripció queda interrompuda en iniciar-se el procediment.”

5. Es modifica l'article 26 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 26

Són faltes molt greus:

a) La infracció de les incompatibilitats establertes en aquesta Llei.

b) Les accions o omissions que comportin responsabilitat civil, segons el que disposa l'article 76 de la Llei qualificada de la Justícia.

c) La ignorància inexcusable de les lleis i procediments.

d) La intromissió, mitjançant accions de qualsevol tipus, en l'exercici de les funcions jurisdiccionals d'un batlle o un magistrat.

e) La falta a la veritat en la sol·licitud per obtenir permisos, compatibilitats i altres beneficis.

f) L'abús de la condició de membre del Ministeri Fiscal per obtenir un tracte favorable davant de l'Administració Pública o dels organismes públics o parapúblics.

g) L'abandó o el retard injustificat i reiterat en les tasques i les responsabilitats de la funció fiscal.

h) La comissió d'una falta greu, quan el membre del Ministeri Fiscal hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes greus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.”

6. Es modifica l'article 27 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 27

Són faltes greus:

- a) La no assistència injustificada i reiterada a vistes, judicis o pràctiques de proves que hagin estat fixats.
- b) L'incompliment de les ordres o observacions rebudes del fiscal general.
- c) La revelació a tercers de fets i informacions obtingudes en l'exercici de la funció fiscal.
- d) La infracció de les prohibicions i obligacions establertes en aquesta Llei, quan no constitueixin faltes lleus o molt greus.
- e) La comissió d'una falta lleu, quan el membre del Ministeri Fiscal hagi estat sancionat anteriorment per dos altres faltes lleus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.
- f) La falta de respecte als ciutadans, als batlles o els magistrats, als altres membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions fiscals, quan revesteixi especial gravetat.”

7. S'introdueix un nou article 27 bis a la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, dins el capítol cinquè, que queda redactat en els termes següents:

“Article 27 bis

Són faltes lleus:

- a) La falta de respecte als ciutadans, als batlles o els magistrats, als altres membres del Ministeri Fiscal, als advocats, als procuradors, al personal de l'Administració de Justícia o als altres agents i funcionaris públics, en l'exercici de les funcions fiscals, quan no revesteixi especial gravetat.
- b) El retard injustificat en el compliment de les tasques i responsabilitats de la funció fiscal.”

8. Es modifica l'article 28 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 28

1. Les sancions que es poden imposar als membres del Ministeri Fiscal per les faltes comeses en l'exercici de les seves funcions, i també les condicions de la prescripció i la cancel·lació d'aquestes sancions, són les mateixes que s'estableixen per als batlles i els magistrats a l'article 85 de la Llei qualificada de la Justícia.
2. Igualment, els són aplicables els articles 86 i 87 de la Llei qualificada de la Justícia. Tanmateix, en el cas de la resolució definitiva adoptada pel Consell Superior de la Justícia a què fa referència l'article 87, s'hi pot recórrer en contra davant el Ple del Tribunal Superior, però no pot formar part d'aquest Ple el magistrat designat i que ha intervingut durant la

instrucció del procediment disciplinari, d'acord amb l'article 30 d'aquesta Llei.”

Esmena 92

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (27)

Es proposa modificar la disposició final primera, apartat 1, de modificació de l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal, substituint el text del projecte pel redactat següent:

“Disposició final primera

1. Es modifica l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 10

1. El Ministeri Fiscal és constituït pel fiscal general i els fiscals adjunts.
2. El fiscal general és nomenat pel Consell Superior de la Justícia, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser magistrats, per un període de sis anys, renovable una única vegada.
3. Els fiscals adjunts són nomenats pel Consell Superior de la Justícia, per mandats renovables de sis anys, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser batlle, mitjançant el concurs oposició que estableix l'article 66 bis de la Llei qualificada de la Justícia.
4. Contra els acords de nomenament del fiscal general i dels fiscals adjunts es pot recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.
5. En prendre possessió del càrrec, els membres del Ministeri Fiscal presten jurament o promesa de la mateixa manera que ho fan els batlles i els magistrats.
6. Els membres del Ministeri Fiscal cessen en el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o **complementària**, d'inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.
7. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels fiscals adjunts, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delictes dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes greus o una falta molt greu, sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell **Superior de la Justícia** es pot recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.””

Esmena 93

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (27)

Es proposa modificar el redactat de la Disposició final primera apartat 1 del Projecte de Llei pel que fa a la modificació de l'apartat 7 de l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició final primera

1. Es modifica l'article 10 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 10

1. El Ministeri Fiscal és constituït pel fiscal general i els fiscals adjunts.

2. El fiscal general és nomenat pel Consell Superior de la Justícia, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser magistrats, per un període de sis anys, renovable una única vegada.

3. Els fiscals adjunts són nomenats pel Consell Superior de la Justícia, per mandats renovables de sis anys, a proposta del Govern, entre persones que reuneixin els requisits per ser batlle, mitjançant el concurs oposició que estableix l'article 66 bis de la Llei qualificada de la Justícia.

4. Contra els acords de nomenament del fiscal general i dels fiscals adjunts es pot recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.

5. En prendre possessió del càrrec, els membres del Ministeri Fiscal presten jurament o promesa de la mateixa manera que ho fan els batlles i els magistrats.

6. Els membres del Ministeri Fiscal cessen el càrrec per arribar al final del període pel qual han estat nomenats; per la seva renúncia, que ha de ser comunicada amb sis mesos d'antelació com a mínim; per sanció disciplinària de separació del càrrec; per imposició de pena, principal o accessòria, de separació del càrrec o d'inhabilitació per a càrrec públic; per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, i per jubilació.

7. El Consell Superior de la Justícia acorda la renovació del mandat dels fiscals adjunts, llevat que la persona interessada presenti la renúncia, la qual cosa ha de comunicar amb sis mesos

d'antelació com a mínim, o que hagi estat condemnada penalment per la comissió d'un delicte dolós o sancionat disciplinàriament per la comissió de dos faltes molt greus que no hagin estat sancionades amb separació del càrrec o una molt greu que no hagi estat sancionada amb separació del càrrec i dos de greus, quina anotació no hagi estat cancel·lada per prescripció, tot sense perjudici de les responsabilitats que se'n puguin derivar.

L'acord de no renovar el mandat es pren mitjançant resolució motivada, amb audiència prèvia de la persona interessada. Contra la resolució del Consell es pot recórrer davant el Ple del Tribunal Superior.

8. Cada dos anys a comptar del seu nomenament, els fiscals adjunts presenten al Consell Superior de la Justícia i al fiscal general un informe, amb el format que determini el Consell, sobre l'activitat que han desenvolupat.””

Motivació:

Es proposa modificar les condicions de no renovació tal com estan proposades en el projecte doncs el que impliquen en realitat és una nova sanció de les previstes en el règim disciplinari de la Llei. Si la falta molt greu és d'una entitat tal que fa impossible la continuació en el càrrec, ja està prevista la sanció de separació del càrrec. Per contra, si hi ha una reiteració de faltes, també es aconsellable la no renovació. Per tant, el que es proposa és una solució intermitja que es considera més equitativa.

També en el darrer paràgraf, s'afegeix la paraula “pot” que s'ha omès en el projecte, evidentment per error.

Esmena 94

D'addició

Grup Parlamentari Demòcrata (28)

Es proposa introduir un nou apartat, enumerat com a 2, a la disposició final primera, que quedaria redactat de la següent manera:

“2. S'introdueix un nou article 10 bis a la Llei del Ministeri Fiscal, dins el capítol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 10 bis

1. S'estableixen tres graus de fiscals adjunts. L'ingrés al càrrec de fiscal adjunt es produeix pel primer grau. La promoció al segon grau es produeix després d'haver completat com a mínim un mandat en el càrrec i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia, amb el vistiplau del fiscal general. La promoció al tercer grau es produeix després d'haver completat com a mínim

dos mandats en el segon grau i d'haver realitzat les activitats formatives que determini o reconegui el Consell Superior de la Justícia, amb el vistiplau del fiscal general.

Per accedir als graus segon i tercer és necessària l'avaluació favorable de l'exercici de la funció per part del Consell Superior de la Justícia i del fiscal general, de conformitat amb l'informe que han de presentar els fiscals adjunts, i el compliment dels mòduls d'activitat **fiscal** i la formació continuada que estableix l'apartat 2 d'aquest article. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia pot sol·licitar el parer de les persones que cregui convenient.

2. Cada dos anys a comptar del seu nomenament i, en qualsevol cas, sis mesos abans de completar el mandat que permet la promoció als graus segon o tercer, els fiscals adjunts presenten al Consell Superior de la Justícia i al fiscal general un informe, amb el format que determinin el Consell Superior de la Justícia i el fiscal general, sobre l'activitat que han desenvolupat i els assumptes que resten pendents.

El Consell Superior de la Justícia, amb el vistiplau del fiscal general, pot establir mòduls d'activitat adequats a les característiques del Ministeri Fiscal, així com uns mínims d'activitats de formació continuada que han de realitzar els fiscals adjunts durant el seu mandat.

3. El Consell Superior de la Justícia promou els fiscals adjunts als graus segon i tercer.”

En cas de prosperar l'esmena, caldrà numerar de nou els apartats 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 de la disposició final primera, que passarien a numerar-se com a apartats 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 respectivament.

Així mateix caldrà substituir la lletra g) de l'article 26 de la Llei del Ministeri Fiscal, que és objecte de l'apartat 5 de la disposició final primera, i que ha passat a numerar-se com a apartat 6:

“g) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 10 *bis*, apartat 2, quan l'incompliment o el no assoliment se situïn per sota del seixanta per cent dels mínims fixats.”

A més, caldrà substituir la lletra e) de l'article 27 de la Llei del Ministeri Fiscal, que és objecte de l'apartat 6 de la disposició final primera, i que ha passat a numerar-se com a apartat 7:

“e) El baix rendiment derivat de la manca de compliment no justificada dels mòduls d'activitat o de la manca d'assoliment no justificada dels

mínims d'activitats de formació continuada que estableix l'article 10 *bis*, apartat 2, quan l'incompliment o el no assoliment sigui de més del seixanta per cent dels mínims fixats.”

Finalment, caldrà numerar de nou les lletres e) i f) de l'article 27 de la Llei del Ministeri Fiscal, que és objecte de l'apartat 6 de la disposició final primera, i que ha passat a numerar-se com a apartat 7, les quals passen a numerar-se com a lletres f) i g) respectivament.

Esmena 95

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (28)

Es proposa modificar el redactat de la Disposició final primera apartat 4 del Projecte de Llei pel que fa a la modificació de l'article 26 de la Llei del Ministeri Fiscal, que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició final primera

(...)

4. Es modifica l'article 25 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. Les faltes comeses pels membres del Ministeri Fiscal es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Les faltes lleus prescriuen al cap de tres mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any, a comptar de la data de la comissió o des del moment en que raonablement se n'ha pogut tenir coneixement. La prescripció queda interrompuda en iniciar-se el procediment.”

Motivació:

Es proposa afegir una altra circumstància per a iniciar el còmput de prescripció per a evitar la prescripció de faltes sancionables quina comissió hagi pogut ser ocultada.

Disposició final segona

1. Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

Contra els acords dictats pel Tribunal de Menors es pot interposar recurs d'apel·lació davant el Tribunal Superior, en la forma expressada a l'article 54.”

2. Es modifica l'article 53 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del

22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 53

Contra les resolucions del batlle de Menors, en què ordeni o denegui qualsevol mesura cautelar de caràcter personal o econòmic, o les contraprestacions a què fa referència l'article 27, en què es declari incompetent, decreti el sobreseïment de la causa, disposi o revoqui la substitució d'una mesura d'internament o la suspensió de l'execució d'una mesura, es pot presentar recurs d'apel·lació, a un sol efecte, que s'interposa davant el mateix batlle de Menors, dins del termini dels cinc dies següents a la notificació de la resolució.

Un cop s'hagi rebut el recurs, es trasllada la causa a les altres parts, per tal que en el termini de cinc dies manifestin per escrit el que estimin oportú. Quan acaba el termini, es trameten les actuacions al Tribunal Superior, el qual admet o rebutja el recurs, i sense cap més tràmit la Sala Penal resol dins del termini dels cinc dies següents. Contra aquesta resolució no es pot interposar recurs.”

3. Es modifica l'article 54 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 54

També es pot presentar recurs d'apel·lació contra els acords que dicti el Tribunal, unipersonal o col·legiat, de Menors, el qual s'admet a ambdós efectes. La Sala Penal del Tribunal Superior resol d'acord amb les disposicions establertes a l'article 199 i següents del Codi de procediment penal. Contra aquesta resolució no es pot interposar recurs.

El recurs d'apel·lació a ambdós efectes té efectes suspensius respecte del seu objecte; no obstant això, el menor segueix en la mateixa situació pel que fa al manteniment de les mesures personals o econòmiques, i la Sala Penal del Tribunal Superior pot modificar en tot moment aquesta situació a instància de part o d'ofici. En cas de diversos inculpats penalment en una causa, el recurs de l'un no afecta la situació dels altres, i aquests altres no són considerats part en el recurs.”

Disposició final tercera

1. Es modifica l'apartat 10 de l'article 33 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“10. Els pagaments corresponents a les dotacions pressupostàries del Tribunal Constitucional, del Consell General i del Consell Superior de la Justícia es lliuren en ferm per quartes parts, dintre els

primers quinze dies de cada trimestre natural, a la Presidència del Tribunal, a la Sindicatura i a la Presidència del Consell Superior, respectivament, per ser ingressats en els comptes que aquests òrgans designin.”

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 55 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“1. Constitueixen el tresor públic els actius monetaris i financers del Tribunal Constitucional, del Consell General, del Consell Superior de la Justícia, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques o de dret públic.”

3. Es modifica l'apartat 1 de l'article 56 de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que queda redactat en els termes següents:

“1. L'organització del tresor públic correspon al Govern, a proposta del ministre encarregat de les finances. Això no obstant, el Tribunal Constitucional, el Consell General i el Consell Superior de la Justícia disposen de les seves tresoreries pròpies, bé que coordinades amb el ministeri encarregat de les finances.”

Disposició final quarta

S'encomana al Consell Superior de la Justícia que aprovi les normes reglamentàries necessàries per al desplegament de les disposicions d'aquesta Llei en matèria de selecció i nomenament de batlles, magistrats i fiscals adjunts, batlles i magistrats substituïts i magistrats emèrits, de renovació, promoció i provisió de places de batlles, magistrats i fiscals adjunts, de formació, de permisos, d'avaluació i d'inspecció judicial, i per a l'organització interna dels serveis que siguin necessaris per donar compliment a la Llei.

Esmena 96

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (29)

Es proposa modificar el redactat de la Disposició final quarta del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició final quarta

S'encomana al Consell Superior de la Justícia, per a que en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, aprovi les normes reglamentàries necessàries per al desplegament de les disposicions d'aquesta Llei en matèria de selecció i nomenament de batlles, magistrats i fiscals adjunts, batlles i magistrats substituïts i magistrats emèrits, de renovació, promoció i provisió de places de batlles, magistrats i fiscals adjunts, de formació, de permisos, d'avaluació i d'inspecció judicial, i per a

l'organització interna dels serveis que siguin necessaris per donar compliment a la Llei.”

Motivació:

Es proposa afegir un termini per tal que el Consell Superior de la Justícia realitzi la tasca normativa i reglamentària que el Consell General, mitjançant aquesta llei, li encomana. Per analogia al que el nostre Tribunal Constitucional ha declarat en diverses resolucions relatives a la Delegació legislativa prevista en l'article 59 de la Constitució, que per a que aquesta sigui vàlida, entre altres requisits és necessari que s'assenyali el termini dins del qual s'ha de portar a terme aquesta delegació. Vegi's a títol d'exemple l'acte del Tribunal Constitucional dictat el dia 4 de juny de 1999 en el marc de la causa 99-1-DP.

Entenem que la fixació d'un termini de desplegament normatiu és necessari i aquest es proposa que es fixi en un any, compte tingut que és compatible i s'ajusta als terminis previstos especialment en les disposicions transitòries tercera i final setena d'aquest Projecte de Llei relatives a les matèries que esmenta aquesta Disposició final quarta.

La Llei li encomana altra circumstància per a iniciar el còmput de prescripció per a evitar la prescripció de faltes sancionables quina comissió hagi pogut ser ocultada.

Disposició final cinquena

El Consell Superior de la Justícia ha de publicar el temari de la fase d'oposició per a l'accés a les categories de batlle i de fiscal adjunt en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final sisena

El Govern, amb la col·laboració del Consell Superior de la Justícia, ha d'implantar el servei informàtic de comunicació processal que estableix l'article 29 en el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. A aquest efecte, el Consell Superior de la Justícia i el Govern han de promoure i aprovar, respectivament, les normes necessàries per a aquesta implantació. En el mateix termini, el Consell Superior de la Justícia i el Govern han de promoure i aprovar, respectivament, les normes necessàries per a l'organització i la posada en funcionament del registre públic de dades electròniques dels operadors jurídics, el qual ha de romandre sota el control i la vigilància del Consell Superior de la Justícia.

Esmena 97

De supressió

Grup Mixt (40)

De supressió de la Disposició Final sisena

Es proposa, en coherència amb l'esmena divuitena, de supressió de l'article 29 (addició d'un article 46 bis), la supressió d'aquesta disposició final.

Motivació

Aquesta disposició vulnera l'article 86 de la Constitució, que estableix una reserva de llei en matèria de procediments.

La via reglamentària no és, aquí, constitucionalment acceptable.

Disposició final setena

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el projecte de llei de regulació del règim retributiu dels batlles i els magistrats, d'acord amb els articles 3, 46, 48 i 55, i també del fiscal general i dels fiscals adjunts.

Esmena 98

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (30)

Es proposa modificar el redactat de la Disposició final setena del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició final setena

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el projecte de llei de regulació del règim retributiu dels batlles i els magistrats, d'acord amb els articles 3, 46, 48 i 55, i també del fiscal general i dels fiscals adjunts i dels membres del Consell Superior de la Justícia.”

Motivació:

En concordança amb l'esmena proposada de l'article 11 de modificació de l'article 30 de la Llei qualificada de la Justícia, cal que també es fixi un termini per a la regulació per llei del règim retributiu dels membres del Consell Superior de la Justícia.

Esmena 99

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (31)

Es proposa afegir una nova Disposició final vuitena que s'ubicarà entre la Disposició final setena i la Disposició final vuitena del Projecte de Llei de modificació de l'article 99 de la Llei qualificada de la justícia, i que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició final vuitena

En el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el projecte un Reglament de regulació dels requisits i condicions per a obtenir la gratuïtat de la

defensa d'ofici contemplada en l'article 99 de la Llei qualificada de la justícia.”

En cas d'aprovació d'aquesta esmena, caldrà renumerar els articles següents del Projecte de llei.

Motivació:

En concordança amb l'esmena 25 d'addició d'un nou article 65 del Projecte que modifica l'article 99 de la Llei qualificada de la justícia, entenem adient encarregar al Govern que desenvolupi el Reglament corresponent i ficar un termini prudencial de 6 mesos per a portar aquesta tasca a terme.

Disposició final vuitena

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els textos consolidats de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993; de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996; de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, i de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que incloguin les modificacions introduïdes fins al moment en aquestes quatre lleis.

Disposició final novena

Aquesta Llei qualificada entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, a excepció dels articles 31, 32, 33 -únicament pel que fa als apartats 2 i 3 del nou article 50 de la Llei qualificada de la justícia-, 35, 39 i 42 i de la disposició final segona, que entren en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei; i de l'article 19 -únicament pel que fa a l'apartat 9 del nou article 36 de la Llei qualificada de la Justícia-, que entra en vigor el mateix dia en què ho faci la Llei del pressupost per a l'exercici 2015.

Mariona González Reolit